

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

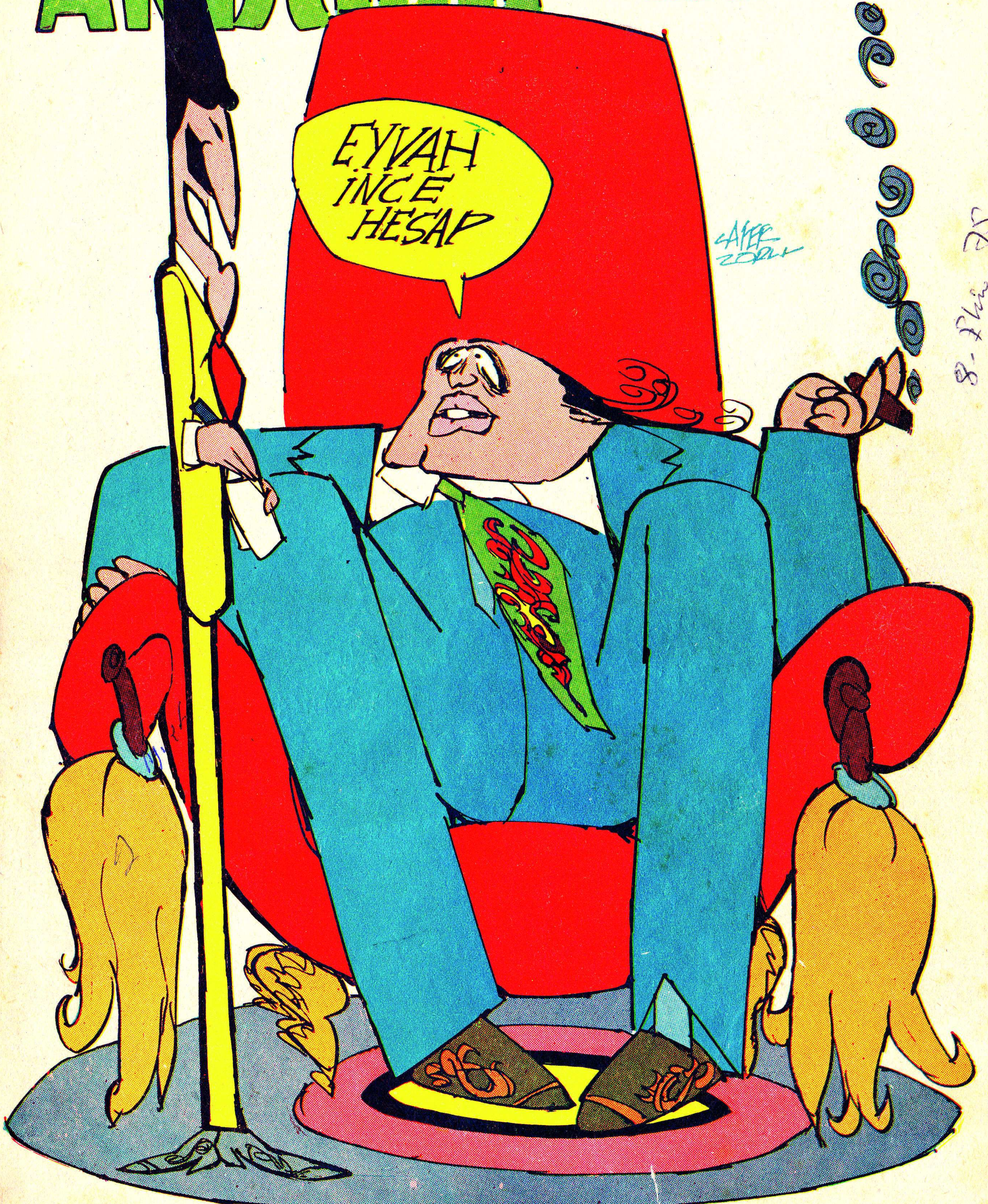
Akbaba

Ecevit, «Demirel'den hesap soracağız» dedi.

EYVAH
İNCE
HESAP

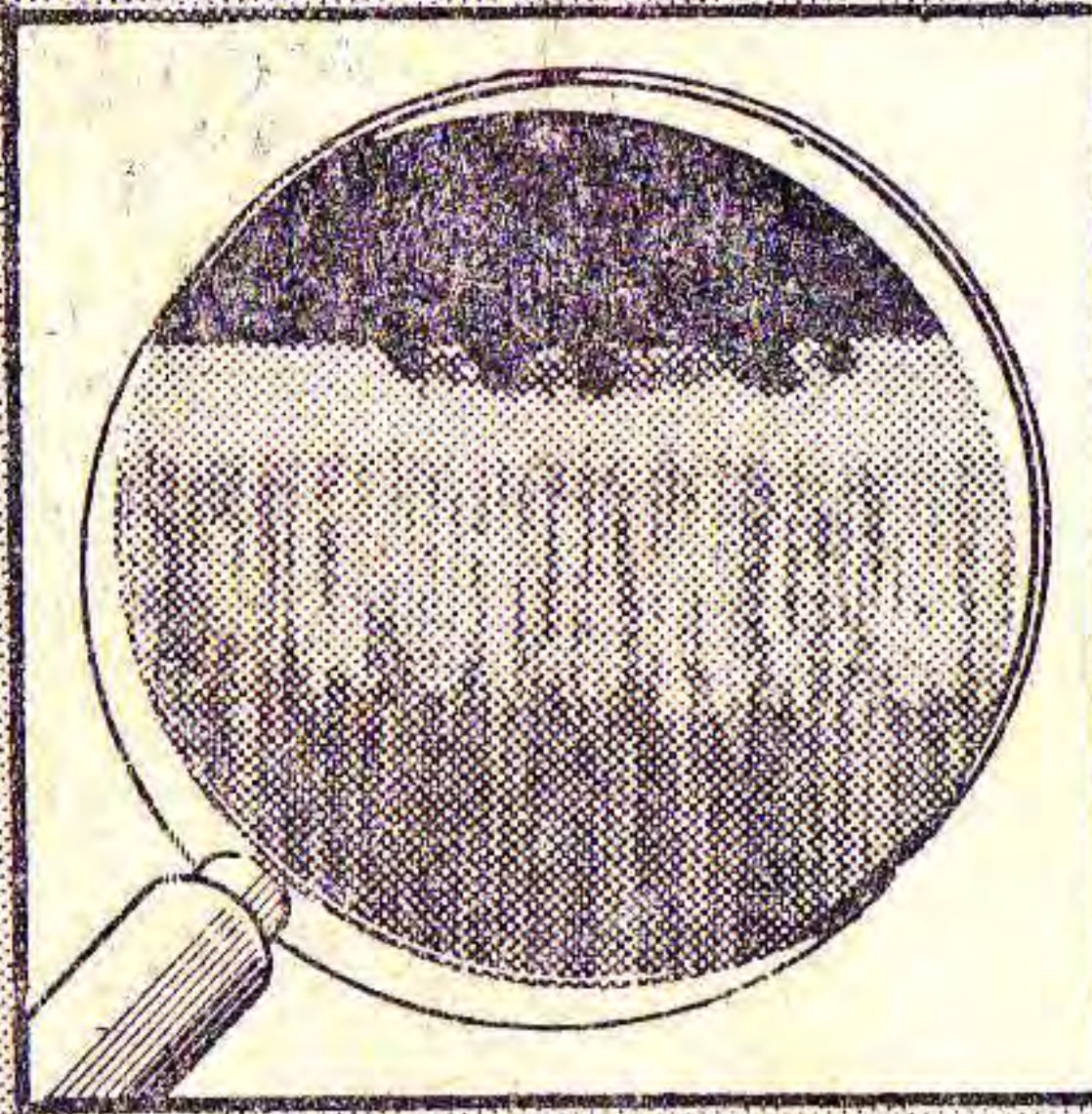
4111
2011

8-11-85

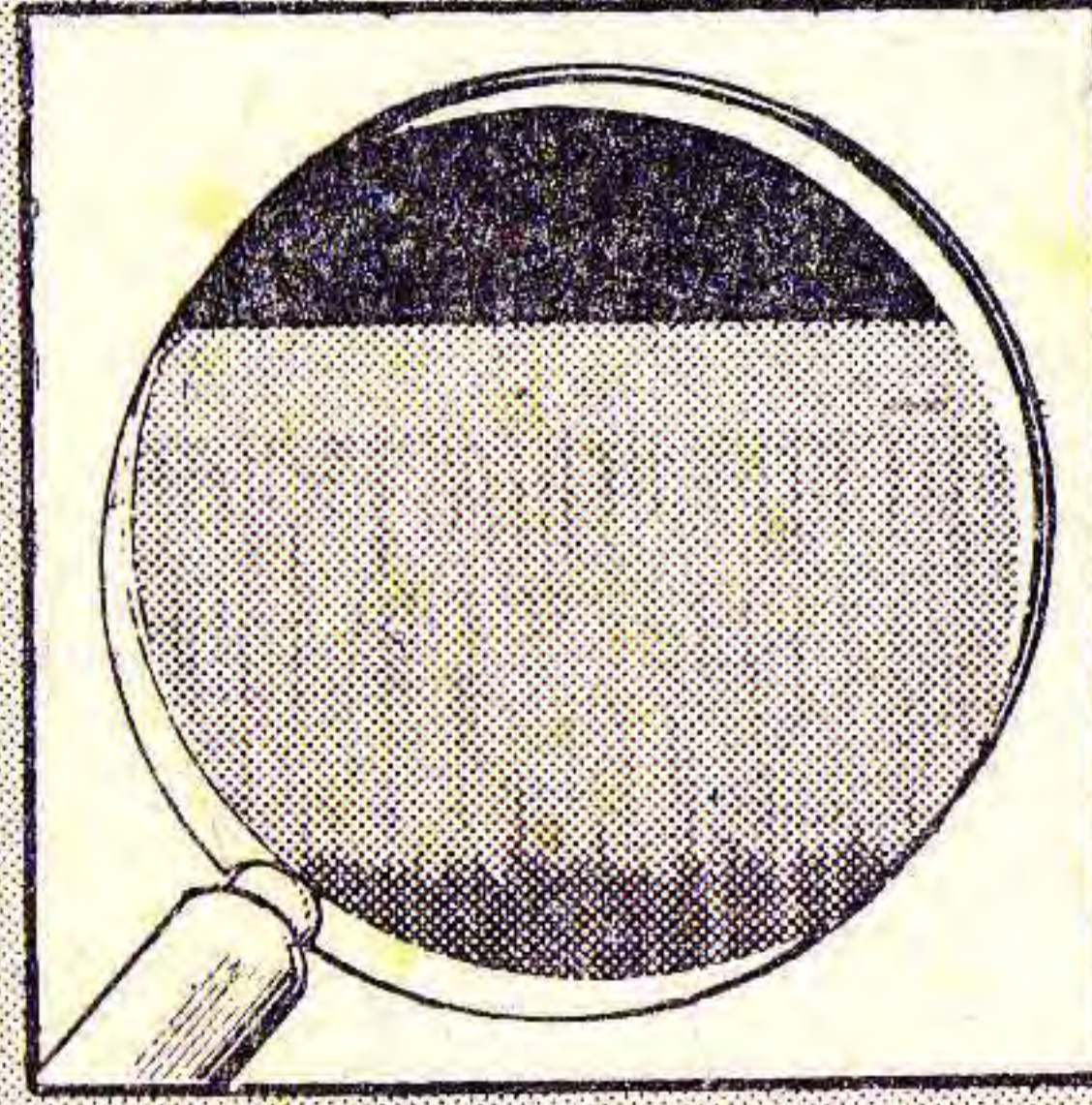

PERMA-SHARP ÇELİK SANAYİ A.Ş. 'nin son aşaması: ULTİMA'nın zirvi

ve traşınızın konforu

1) Dış etkilere açık bir traş bıçağının kesici yüzünün, elektronik mikroskopta 100 defa büyütülmüş fotoğrafı.

2) Dış etkilere kapalı Ultima'nın kesici yüzünün, elektronik mikroskopta 100 defa büyütülmüş fotoğrafı.

Traş bıçaklarının kesici yüzleri sanıldığından daha hassastır. Küçük bir dokunma, elden ele dolaşma, hatta kâğıt ambalaj, daha kullanılmadan, önemli ölçüde yıpratır traş bıçağını. Bu nedenle, üstün kaliteli bir traş bıçağı "fabrikadan traş makinalarına" el değmeden girendir. Ultima, gerçek paslanmaz çelikten üretildiği için, korkusuzca "çıplak" olarak girer özel metal koruyucunun içine. (Ve burada kesici yüzlerine hiç bir şey değmez.) Bu özel koruyucu, ayrıca, vakumlu bir ambalajın içinde sunulur. Ultima, böylece, tüm dış etkilere korunmuştur. Size ulaşana kadar, bir toz bile değmez Ultima'ya. Ve siz, Ultima'yı, kesici yüzüne el değdirmenizden aktarabilirsiniz makinalarınıza. Bütün bu özellikleriyle bir Ultima bugüne kadar tatmadığınız, tatlı, yumuşak, konforlu bir traş sağlar size. Nice nice traşlar boyu...

ÖNEMLİ!

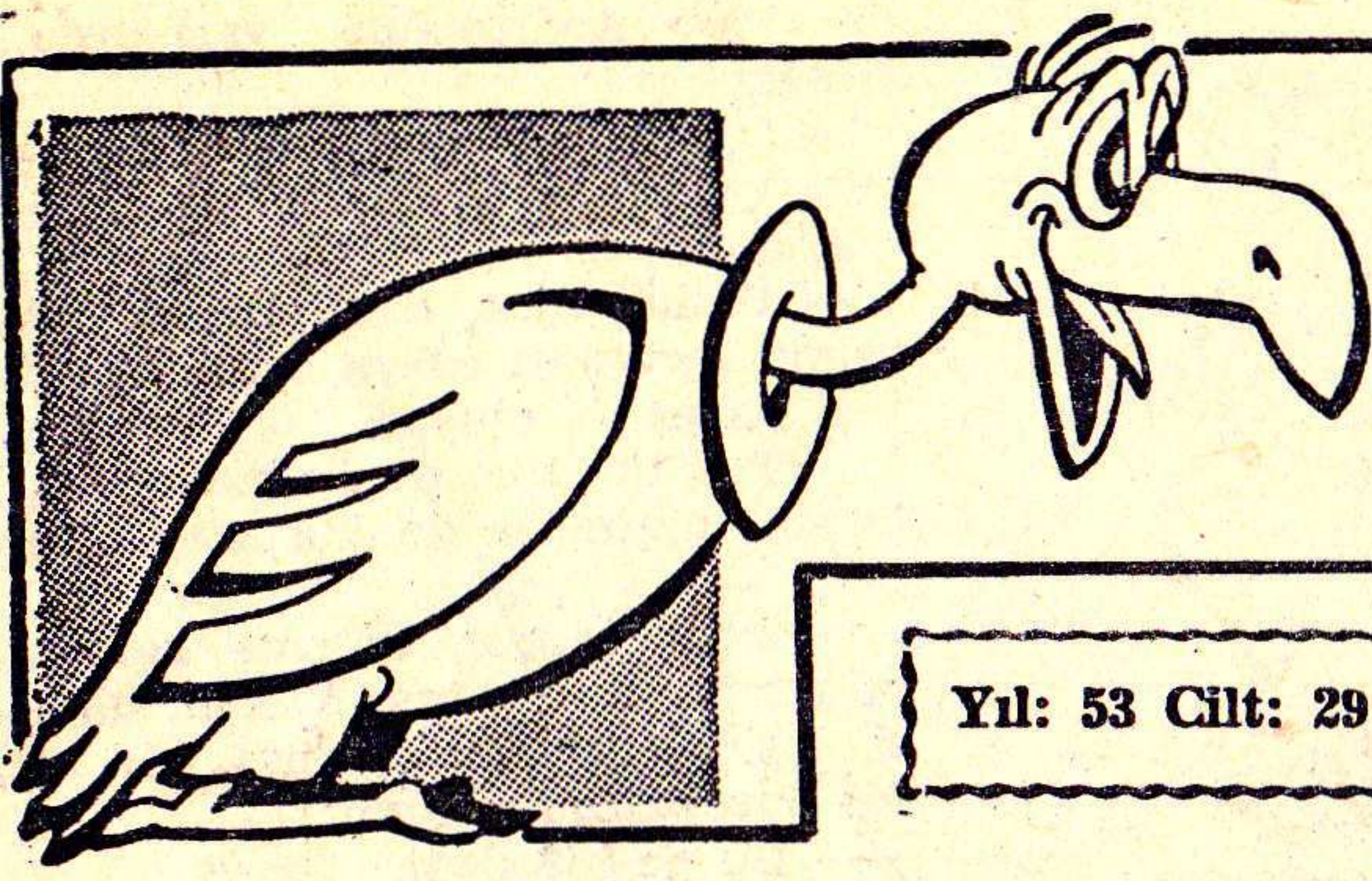
Ultima'yı, tek olarak değil, 5 adetlik özel koruyucusunda isteyiniz. Çıplak bıçak en ufak darbeden zedelenir ve keskinliğinden önemli ölçüde kaybeder.

ULTİMA
"Tekniğin şaheseri"

GRUPHA ÜRÜNLERİ

UL 753

AKBABA

Yıl: 53 Cilt: 29 Sayı: 41

Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ

8 Ekim 1975

Fiyatı 250 Krş.

Yaş mı da, kuru mu?

ANKARA Belediye Meclisi geçenlerde zabıta talimatnamesinin «maktu cezalar» bölümünde değişiklik yaptı. Yeni biçimiyle talimatnamenin yasakladığı davranışlar arasında bakın neler var:

Anıtların çevresinde saygısızlık göstermek.

Pasaj koridorlarını işgal etmek.

Belediyeye ait ağaç dallarını kesmek.

Caddede mangal yakmak.

Fahiş fiyatla damacana suyu satmak.

Açığa gübre, curuf ve çöp atmak. Taşıtlarla vatandaş üzerine «kasten» çamur ve kirli su sıçratmak.

Yollarda ve meydanlarda hayvan oynatmak, dövüştürmek ve teşhir etmek; şehir içinde başıboş hayvan dolaştırmak...

İlginç bir kabahat listesi, değil mi?

Özel bir dikkatle ele alındığına göre, Ankara'lılar bu davranışlardan iyice bunalmış olacaklar her halde. Gerçekten, başkent haberlerini izledikçe, hele yolumuz oraya düştükçe, biz de ne bunaltıcı durumlarla karşılaşmaktayız!

Anıtların çevresinde dönen işler için «saygısızlık» deyişi pek hafif kalır.

Keşke işgal edilen yalnızca pasaj koridoru olsa!

Yakılan mangal, kesilen ağaç dalı, fahiş fiyatla satılan sırf damacana suyu olsa keşke.

Açığa dökülen ve vatandaş üzerine kasten sıçratılan birtakım şeyler yanında gübre, curuf, çöp, çamur falan gibi nesneler temizlik timsalleri sayılır.

Yalnız, hayvanlar konusundaki tedbirlere niçin gerek görüldüğünü anlamak güç.

Ülkemizin yollar ve meydanlarında oynatılan tek hayvan ayı'dır. Dövüştürülen ancak heroz, teşhir edilen maymun, başıboş dolaşmaya bırakılanlar ise kedi, köpek, sığır, at, eşek, katır, bilemediniz deve gibi yaratıklar olabilir.

Kime ne zararı var bunların oynatılmasının, dövüştürülmesinin, teş-

hir edilmesinin yahut başıboş bırakılmasının? Öncelikle ele alınacak çok daha belalı sorunlarımız yok mu hayvansal alanda?

Ama asıl üstünde durulacak nokta söz konusu davranışlara uygun görülen cezalar. Ankara Belediye Meclisi o kadar dikkatle sayıp dök-tüğü ayıplara yol açanlardan en fazla elli lira alınmasını kararlaştırmış.

Yak, kes, işgal et, dolandır, kirlet... Sonra minnacık bir parasal zararla sıyrıl işin içinden!

Eskilerin «müeyyide» dedikleri «kabahatin bedeli» konusu bizde daha önleyici dayanaklara kavuşturulmadıkça ne başkentimiz çeşitli ayıplardan kurtulur, ne de yurdumuz.

UZUN süre evli kalan kişilerin zamanla birbirlerine, uzun yıllar aynı insanla yaşayan köpeklerin sonunda sahiplerine benzemeye başladıkları söylenir.

Eğer özdeki yakınlıkların zamanla biçimsel benzerliklere yol açtığı iddiası doğru ise kamuoyumuzu pek şaşırtıcı bir adaylığa şaşmamak gerekir.

Kendini sağ kanadın önderi sayan bir partimizin pek önemli bir kültür merkezimizde politik alana saldırdığı kişi tıpatıp kurukafayı andırıyor!

O yüzden gün doğdu karikatürcülerimize. Söz konusu kişinin söz konusu partiyi temsil edişindeki uygunluğu çok rahatça belirtiyorlar.

Ölüm tehlikesi barındıran elektrik kulübelерinin kapılarına kurukafa resmi yapılması gibi birşey bu.

Umulur ki tehlike herkes tarafından o derecede ciddiye alınsın!

SÖZ konusu zat kuru gürültüye pabuç bırakmayacağını söylüyor.

Kendisi ele geçirdiği yönetim gücünü onurlu mesleğine hiç yakışmayan bir biçimde koskoca bir kentin en namuslu kişilerine kan kusturmak için kullanırken yol açtığı gü-

rültüler hiç de «kuru» değildi.

Kan kuru mudur? Gözyaşı kuru mudur? Türlü iğrençlik ve eziyetle bayıltılan gencecik kızların ıslattıkları yataklar kuru mudur?

Ev ev dolaşıp oy isteyecekmiş bu inanılmaz küstahlık sahibi aday. Hem de meşru düzen koruyuculuğu adına!

Bir mahalleyi basıp semt halkına uzun süre cehennem acısı çektiren kişinin bir zaman sonra oraya dönüp «Buraya beni bekçi yapın» demesine benzemiyor mu bu?

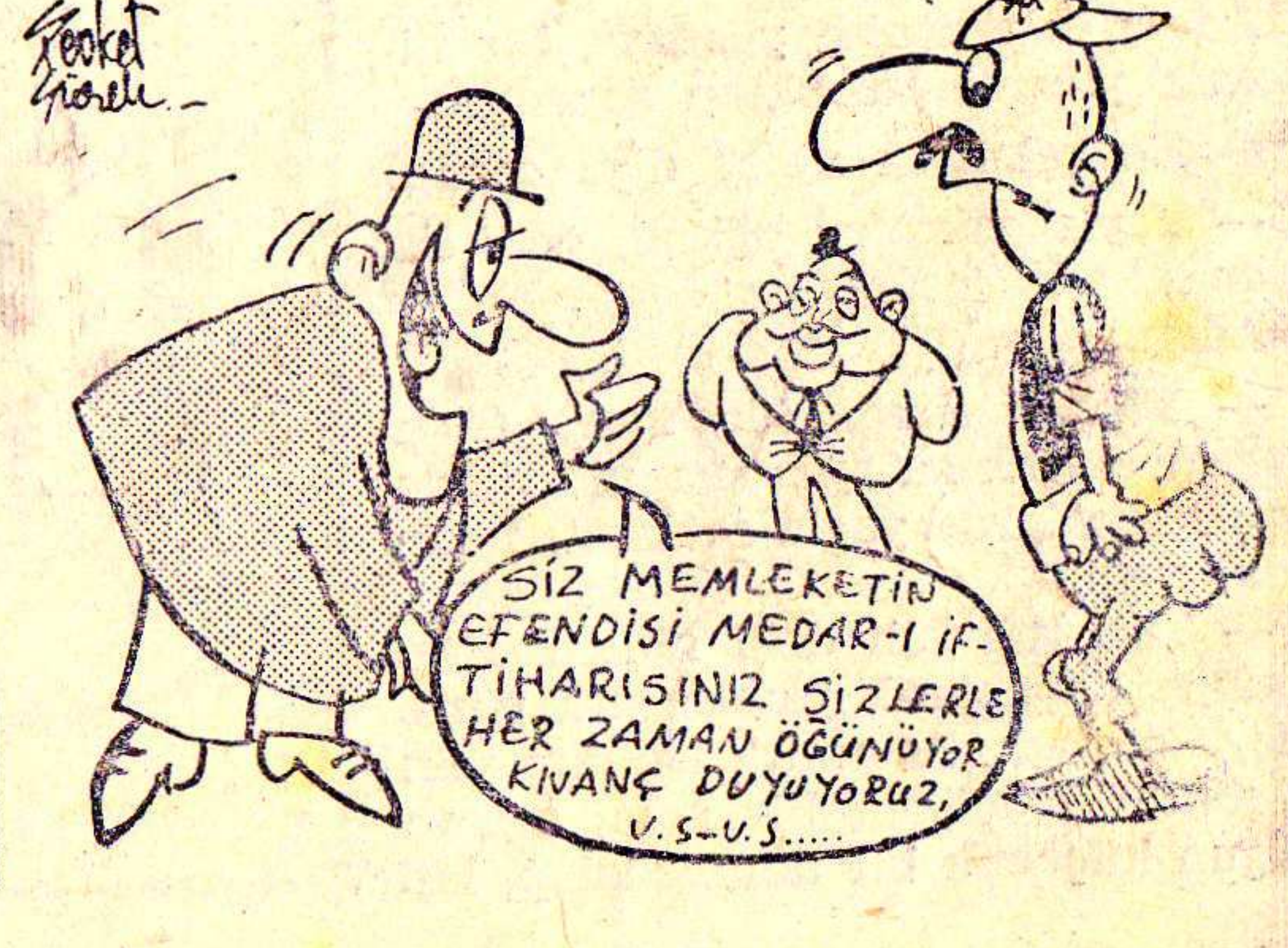
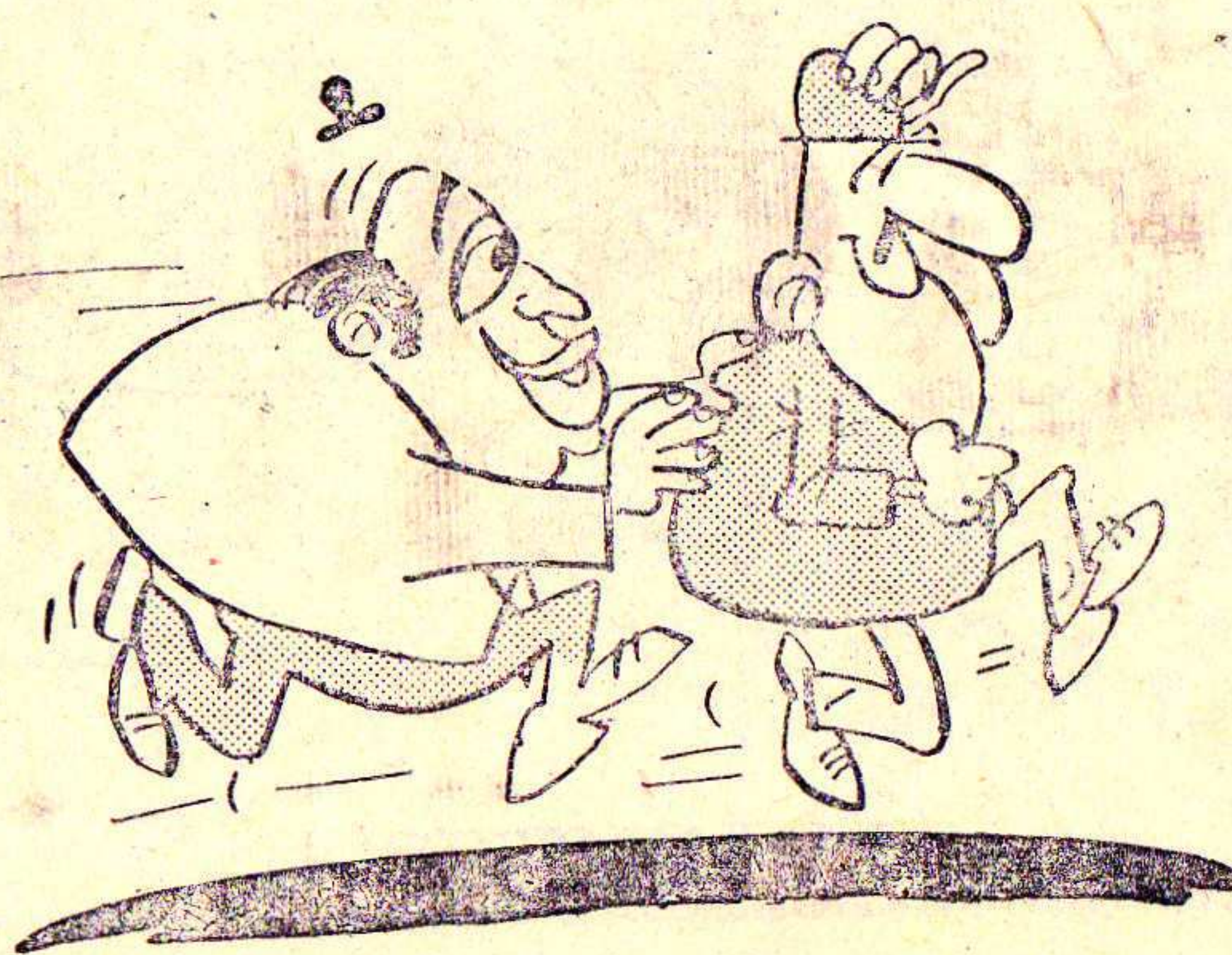
Ne diyelim, oy için hangi evin kapısını çaldığına çok dikkat etsin. Kapıyı eski kurbanlarından biri yahut onların bir yakını açarsa utanılacak durumda kalabilir.

Belki de yersiz bir kaygı bu. O nun zerre kadar utanması olsaydı şu adaylığa kalkışabilir miydi?

Refik ERDURAN

AKBABA

Sevgili okurlarının Şeker Bayramını sağlık ve neşe dileğiyle kutlar.

NİNEM bayramın birinci gününden tutturdu:
— İllâ beni bayram yerine götür, diye.

— Aslan nineciğim, pamuk nineciğim, sen büyüksün, bayramın birinci günü evde oturmalısın, konu komşu elini öpmeye gelecekler, dedim.

— Olur, dedi ama gönülsüz...

Çocuk gibi olmuştı son zamanlarda nineciğim. Örneğin, küçücük bir kumaş parçası için benim kızla atışıyor, «O benim» diyor, vermiyordu. Bazı günler sofrada oğlumla atışıyor, «Orada ben oturacağım» diyor. Şayet isteği yerine getirilmezse, çocuk gibi bir köşeye çekiliyor, yüzünü asıyor, küsiyordu... Onun için bayramın ikinci günü sabahı, bindirdim ninemi bir otobüse, bayram yerine götürdüm. Yolda bana ne dualar etti ne dualar:

— Ah yavrum, inşallah seni de yavruların bayram yerlerine götürür, dedi. Tastamam yirmibeş yılı geçti ben bayram yerini görmeyeli...

Bizim kentin bayram yeri ben bildim bileli aynı yerde kurulur. Vardık bayram yerinin olduğu yere. Ninem:

— Hani oğlum bayram yeri? dedi.

— Şu apartmanları geçelim nineciğim, onun arkasında...

Ninem, şöyle bir sağına baktı, bir soluna baktı:

— Yavrum yanlış yere geldik, dedi.

— Yok nine, dedim, bak gör. geçelim apartmanları, hemen arkasında bayram yeri...

Yıllardır ben de bayram yerine gelmem. Çocukları anneleri götürür bayram yerine, onları atlıkarıncaya, dönmedolaba bindirir... Ninem bakındı, bakındı:

— Hani o alan? dedi...

— Ne alanı nine?

— Koskocaman alan oğlum, ulu ulu ağaçlar o ağaçların altında kıymalı kebab satanlar?

Ağaçları ne ninem görebildi, ne de ben... Apartmanların arkasına geçtik, yine yığınla apartmanlar. Bayram yeri yok... Ninem:

— Yaa, ben sana demedim mi yanlış geldik diye? dedi.

— Nine, bundan sekiz yıl önce bayram yeri buradaydı...

— A oğlum bayram yeri dediğin kalabalık olur, hani insan minsan yok.

Oradan geçen birine sordum:

— Acaba kardeşim bayram yeri nerede? dedim.

Adam, apartmanların ardını işaret etti:

— Şuradan gidin, ilerdeki blok apartmanların arkasında, dedi...

Ninemle yola düştük... Bir ağacı tanıdı ninem:

— Bu ağacın altında sakızcılar olurdu, dedi. Yayla sakızlarını ipe dizlerdi... Sor bakalım sakızcı nereye gitmiş?

— Nine, dedim, şimdi yayla sakızı ne arar, mandi çıktı...

— Mandi mi, o da ne?

Benden önce davrandı, geçen adamın birine sordu:

— Evlâdım baksana, buradaki sakızcı nereye gitti?

Adam, bir benim yüzüme, bir ninemin yüzüne baktıktan sonra:

— Ne sakızcısı nine? diye sordu.

— Yayla sakızcısı oğlum, dedi ninem...

Adam:

— Vallahi ilerde bir Yayla Gıda Pazarı olacak şu apartmanın altında ama, buralarda yayla sakızcısı falan yok, dedi.

— Tüh tüh tüh dedi ninem. Bastonuna dayanarak yanım sıra yürümeye başladı. Az sonra bayram yeri görüldü. Küçücük bir arsa, arsaya uygun küçücük bir dönmedolap, kü-

MUZAFFER İZGÜ

güçük bir atlıkarınca, tozun içinde dolaşan otuz kırk kadar çocuk ve insan...

Ninem:

— Anaaa yavruuum, bayram yeri bu mu? dedi.

— Ne bileyim nine, ufala ufala bu kadar kalmış, dedim.

— Nereye gitmiş o koca alan?

— Görmedin mi apartman dikmişler, dedim...

— O çayır nerede?

— Bilmem ki nine!

— Hani o keten helvacılar, hani o kırık leblebiciler?

Keten helva yoktu, ama tost, sosis vardı... Çöktü nineciğim hemen kalabalığın kıyısına:

— Yüreğim yandı, bana bir kızıl-cık şerbeti al gel, dedi...

— Nine, dedim, ne arar kızıl-cık şerbeti, kola var, gazoz var...

— Ay, demirhindi de mi yok?

— Bilmem ki nine, dedim...

Adamın birine seslendi:

— A oğlum, demirhindici nerede? diye sordu.

Sakızcıyı sorduğu adam gibi, bu adam da, bir ninemin yüzüne baktı, bir benim yüzüme, sonra:

— Demirhindi mi nine? dedi.

— Hı, dedi ninem...

— Vallahi nine şuradan geçerken hindi gördüm ama, demirden değildi, dedi...

— Tüh tüh tüh, dedi ninem... Demek şu çocuklar demirhindi içmi-yoılar ha?

— Ne bilsinler nine demirhindiyl, ben bile bilmiyorum, dedim.

— A oğlum demirhindi şerbeti kırk derde devâdır... Demek o da yok ha? Madem demirhindi yok, gel bari Bayrampaşa çeşmesinden buz gibi bir su içelim.

Ninemle o küçücük bayram yeri alanını dört döndük, ne Bayrampaşa çeşmesi vardı, ne de Ramazan Paşa...

— Nine yok, dedim.

— A oğlum nasıl olmaz, sebildi o çeşme... Hadi hadi bulalım, başında marulcular olur, şöyle iri göbekli-sinden alır yeriz...

Bir kez daha alanı döndük, çeşme yoktu. Ninem, yine birisine sordu:

— Yavrum evlâdım, Bayrampaşa çeşmesi kurudu mu? diye...

Adam, bakındı, bakındı, sonunda ilerdeki apartmanı gösterdi, üzerin-

ERDOĞAN

«BAYRAM ŞEKERİ!»

de «Paşa Apartmanı» yazıyordu... Ninem:

— Oğlum ben apartmanı ne yapayım, çeşme nerde çeşme? dedi.

Adam:

— Ühüüü nine, dedi, Bayram Paşa'nın torunları oraya apartman dikeli onbeş yıl oluyor...

— Tüh tüh tüh, dedi ninem yine... Oğlum çeşmeler de kurmuş desene.

Ötekiler bitmiş, nineme kola almak zorunda kaldım. Ninem, bir içti, bir buruşturdu yüzünü, bir içti, bir buruşturdu yüzünü:

— Bu ne ki? dedi.

— Kola, dedim...

— Tüh tüh tüh, dedi ninem... Çocuklar bunu mu içiyorlar şimdi?

— Hı, nine...

Ninem kıyma kebab aradı:

— Şöyle ekmeğin arasına, bol biberli...

Aradım, öyle kebab satan falan yoktu. İki tane tost yaptırıp getirdim. Ninem sigara kâğıdı gibi şeyi görünce:

— Bu ne? dedi.

— Tost nine, dedim...

Ağzına aldı:

— İçine makine yağı mı konmuş? dedi.

— Bilmem ki nine? dedim.

— İçindeki at eti mi, it eti mi?

— Onu da bilmem nine, dedim...

— Vah vah vah, şimdiki bu mu yiyorlar?

— Öyle nine, dedim...

Ninem, elindeki tostı bir ısırdıktan sonra bana uzattı:

— Hadi, dedi, madem buraya kadar geldik, bir karagöze girelim...

— Ne karagözü nine? dedim.

— Karagöz çadırına oğlum...

— Ne arar karagöz çadırı nine?

— A oğlum karagöz perdesini kurmadıysa, biz de çadır şanosuna gideriz...

— Şano da ne ki nine?

— Şu adam ne satıyor oğlum?

— Şokomel nine...

— Aaaa... Ya şunun önündeki tablada ne var?

— Pastic...

— Aaaa... Ya şu adamın elindeki-ler?

— Onlar sigara nine, Kent, Palmal, Malburo...

— Aaaa, şu çocuğun fanilâsının üzerinde ne yazıyor?

— Best...

— Ne demek?

— Bilmem ki, İngilizce nine...

— Yavrum bir sor hele, at koşusu ne zaman başlayacak?

— Ne at koşusu nine?

— Ay at koşusu da mı yok? Madem o yok, bu yok, hadi o zaman şuradan bir payton tut da şöyle sağı solu seyrede seyrede eve gidelim...

— İlâhi nine, ne arar payton, tak-si var.

— Ay çocuklar eğlenmek için şimdi paytona binip şarkı söylemiyor-lar mı?

— Nerde nine...

— Vah vah vah, ben de durup durup sizlere, ah ah çocuklar biz bir şey mi gördük derdim... Bundan sonra, vah vah çocuklar siz de bir şey mi gördünüz, siz de bayram mı gördünüz diyeceğim...

Yürümeye başladık Gençten biri ahdına bakarak yürüdüğü için, geldi nineme çarptı. Sonra da:

— Hey hey, kocakarı önüne bak-sana, dedi.

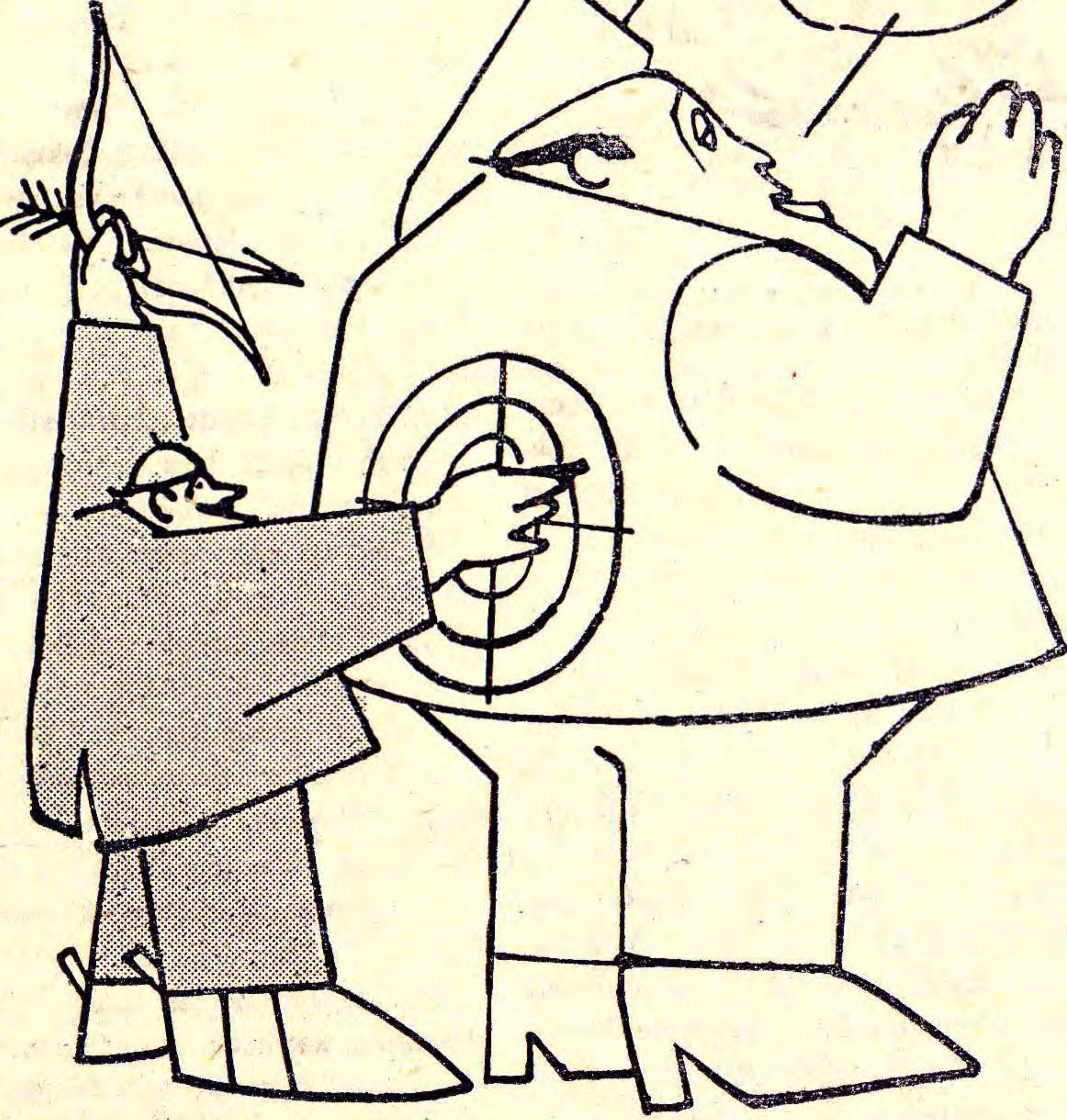
Delikanlının yanına yaklaştım, ninem araya girdi:

— Yürü oğlum yürü, dedi. Yürü de daha fazla burada durup eski bayram anılarımı yıkmayayım... Bindik otobüse, geldik eve.

Muzaffer İZGÜ

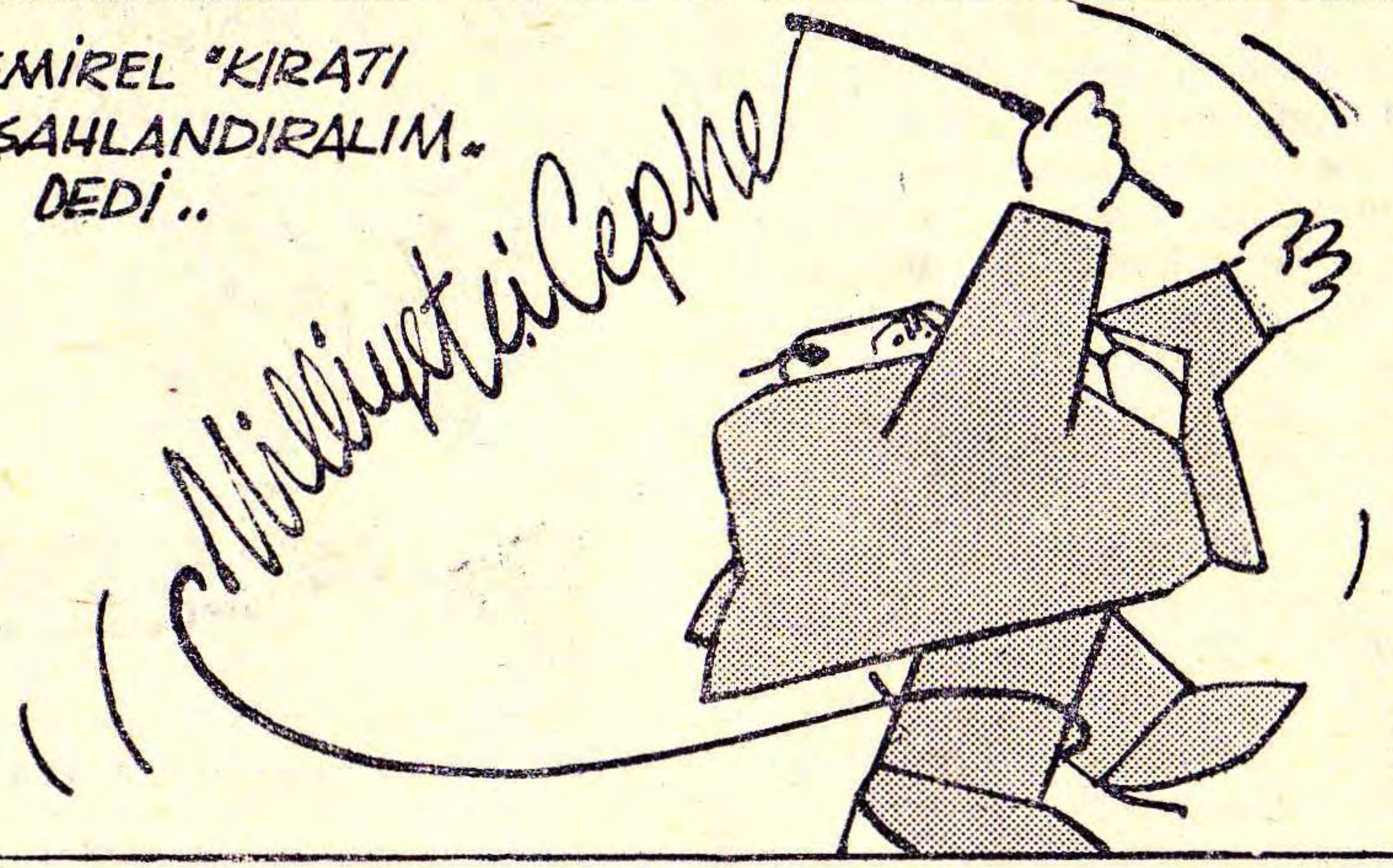
Yorum

AYNI HEDEFE OK ATALIM!

Bazok

DEMİREL "KIRATI ŞAHLANDIRALIM.. DEDİ.."

"HÜKÜMET DENKTAŞI YALNIZ BIRAKMIŞTIR!.. ECEVİT"

PAZARTESİ :

İki bayram

Piyasada yemeklik margarinden buzdolabına kadar birçok ihtiyaç maddesinin bulunmadığını hatırlatan bir gazeteciye, Demirel şunları söylemiş:

«Piyasada buzdolabı bulunmaması, buzdolabına bu kadar talep olması, Türkiye için sevindirici bir şeydir.»

Desenize iki bayramı bir arada kutluyoruz.

Bayramın ilki, ramazan bittiği için...

İkincisi, piyasada herşey suyunu çektiği için!

SALI :

Farklı tahdit

CHP'ye ve Genel Başkanı Ecevit'e karşı son günlerde yoğunlaşan taşlı sopalı saldırıları kınadığını bildiren Demirel, hükümeti ve güvenlik kuvvetlerini savunan bir de açıklama yapıyor:

«Herkesin cebinde bir polis yoktur. Güvenlik kuvvetlerinin yapabileceği şeyler mahduttur.»

En yetkili kişi söylediğine göre mahduttur belki.

Erbakan Hilvan'da konuşurken «Yobaz» diye bağırarak üç beş kişiyi korkutmak için ateş açar...

Ecevit'in silahlı saldırıya uğradığını görünce kaçar!

Eh, bu kadarlık farklılık da canını kurtarma kaygısından olsa gerek.

ÇARŞAMBA :

Korku belâsı

Akhisar'lı 61'lik nine, tam 22 yıldır hiç uyumuyormuş!

ALAYLI, KALAYLI VE TARİHİ OLAYLI; FIKRALI MANİLİ YEMEK TARİFLİ HAFTALIK AKBABA TAKVİMİ

BAYRAM...

Bayram ile seçimi
Birlikte yapıyoruz
Kalkınma üzerine
Nutuklar atıyoruz.

Sıkıştı mı başımız
Kurbanlar adıyoruz
Borç alıp borç
yiyerek
Bayramlar
yapıyoruz

VEDAT
SAYGEL

...SÖYLEYİŞLERİ

Kanaatkâr
toplumuz
Bazan aç yatıyoruz
Elde sermaye
yok ki
Çakalar satıyoruz.

Bazan keyfimiz
tamam
Kuş olup şakıyoruz.
Bazan selâm verene
Tokadı çakıyoruz.

Borca sadık milletiz
Dünyaya takıyoruz

Bazan pire uğruna
Yorganlar
yakıyoruz

İşte bugün de
coştuk
Bak bayram
yapıyoruz.

1953'ten bu yana kadıncagız hep tetikte... O yıllara rastlar çok partili düzenin kurulmasıyla, ülkede huzurun yok olması. Demek 22 yıl geçmiş aradan... Hani bize değilse bile şu nineciğe acısa da Yaradan, ortalık durulsa, özlenen huzur bulunsa, uykuya hasret çeken ninemiz de son demlerinde olsun doyaaa doya bir güzel uyusa!

PERŞEMBE :

Zanlı

Sheraton Otel'i'nin her kapıyı açan özel anahtarı çalınmış.

«Her kapıyı açan anahtar» deyimi doğrusu kuşku yarattı bizde.

Zira her kapıyı açan, rüşvetle torpildir ülkemizde!

Ama gerçekten MSP'nin anahtarına benzeyen başbayağı bir anahtar-sa aranan, soruşturma işini bizzat ele almalı Asiltürk'le Erbakan.

Anahtar merakı yalnızca kendilerinde var da...

CUMA :

Acaba

Son aldığı bir kararla Amerika, insan haklarına saygı göstermeyen ülkelere yardım yapmayacak.

Bize uyguladığı ambargo ile kesilen yardımın gerçek nedenini hep birlikte düşünelim bakalım:

Zürih ve Londra andlaşmaları uyarınca garantör bir ülke olarak Kıbrıs Barış Harekâtı'nı başlatmamız mı?...

Yasal haklarını kullanarak seçim gezisine çıkan Ecevit'i her gittiği yerde taşlatmamız mı?

CUMARTESİ :

Yanlış yorum

Avrupa Parlamento Heyeti Başkanı giderayak teselli edici bir demec verme gereğini duymuş:

«Türkiye, yalnız kalmış bir ülke değildir.»

Elbette yalnız değiliz.

Çağdaş ülkelere biraz geriyiz.

PAZAR :

Benzerlik

Silâh satışına hız vermesinden sonra durumu açıklamak zorunluğunu duyan Batı Almanya Başbakanı, «Halkın tereyağı yemesi için top satmak zorundayız» diyor.

Benzerlik dediğiniz bu kadar olur hani.

Onlar tereyağı yemek için top satıyor...

Bizde, tereyağı yiyen top atıyor!

Mübareğin fiyatı yetmişin altına düşmüyor ki...

Adamlar hakkı

Ortak Pazar ülkeleri, birbuçuk milyon Türk'ün Avrupa'ya göçünden korkuyormuş.

Hakları yok mu?

Birkaç bin Türk Kıbrıs'a gidip yarasını aldığına bakılırsa eğer; birbuçuk milyon Türk garanti Avrupa'ya işgal eder!

Vedat SAYGEL

REKLAM olmasın diye adını a-
çıklamıyorum, geçenlerde bü-
yük kentlerimizden birinin
belediye başkanı, televizyonda, mer-
kezî yerleşme, kırsal yerleşme diye
bir açık oturumda, (sanki televiz-
yonda kapalı oturum olurmuş gibi)
apartmanları insan silosuna benzet-
mişti. İnsan kırdı yaşamalıymış. Ta-
biatla başbaşa... Çocuk, oynadığı
top, akarsuyun karşısına fırlayınca,
ayakkabısını çıkarıp, paçasını sıva-
yarak, topunu almak için karşıya ge-
çebilmeliymiş. Bu, ona, tabiatla mü-
cadele etmeyi öğretirmiş. Başkanın
bu görüşü bence yanlış... Apartman,
belki insan silosu, fakat çok faydalı
bir silo. Eğitim orada, öğretim ora-
da... Apartmanda biri, renkli seks
filmi bulmuş, almış evine getirmiş,
bir güzel seyretmiş, eşi ile. Sabah,
bu haber bütün dairelere yayılmış-
tır, «Aman, bu akşam filmi bize ve-
rin, seyredelim...» Makinesi olma-
yan makinesi ile alır. Film ve maki-
ne bütün daireleri dolaşır. İşte, bu
bir sosyal dayanışmadır. Sen sey-
ret, ben yoksun kalayım. Bu vicdan
mı? Yarın ben bir film uydururum,
sana vermem. Madem, silo'ya dolu-
muşuz, keyif de, dert de müşterek
olmalı.

Apartmanda ilk bayramımız... Ra-
mazan Bayramı, yaş durumuna göre
ilk ziyaret falanca daireye, orada bil-
mem hangi dairenin kiracısı da zi-
yarette, oradan şu daireye, bu dai-
reye, Karagöz oyunu gibi birşey. Gi-
dip bulamadığın dairenin sahibi, on-
lara gittiğinde, senin dairene ziya-
rete gelmiş. Eh, yöneticilik var, Kur-
ban Bayramından önce bir genel-
ge... «Kurban Bayramının ilk günü,
saat onbirde, yöneticinin dairesinde
bayramlaşma görevi ifa edilecektir.
Muhterem daire sahiplerinin ve ki-
racıların mezkûr saatte hazır bulun-
maları rica olunur. Yönetici...» Ağır-
lama masrafını, umumî masraflara
geçirip apartmana malettim. Fazla
alınıp artan şeker, çikolata da caba-
sı... O kadar uğraştım, çocukların

harçlığını, çöpçüye, bekçiye verilen
bayram parasını apartman masraf-
larına geçiremedim.

Bizim evde, iskambil kâğıdı yok.
Askerde, her gece blüm oynamış,
kâğıt oyunundan nefret etmişim. Bir
gün hanım «Öğlen gelirken, iki ta-
kım oyun kâğıdı getir, bugün misa-
firlerim var, konken oynayacaklar, u-
nutma şekerim, hem Kem olsun»
dedi. Eh, misafirin gelecek, oyun çe-
virelim derlerse, kâğıdımız yok de-
mek sosyetemizi bozar. Öğlen Ame-
rikan Pazarı'ndan kâğıt alıp eve ge-
tirdim. Bir de pahalı...

Ertesi gün, filân dairede, diğer
gün falanca dairede... Her akşam o-
yun... Hanımlar oynuyor, erkekler
sohbetle. Ben diyeyim, o güne ka-
dar on tane açık-saçık fıkra biliyo-
rum, bir ay'ı bulmadı, yüzlerce o
biçim fıkra öğrendim. İşte, apart-
man hayatının öğretici yanı... Özel
okuluna gitsen, bu kadar fıkra öğ-
renemezsin.

Bir akşam, beynelmilel nakliyat
işî ile uğraşan bir arkadaşın daire-
sinde toplanmışız. Hanımlar konken
çeviriyor. Hanımlardan biri kocasına
sesleniyor: «Hayatım, şans olarak
yüzüğünü ver...» Öbürü, şans için
bilmem neyini istiyor. Hanımların ö-
nü çerçî dükkânına dönmüş.

Nakliyecî arkadaş, dinleyecek baş-
ka fıkra kalmayınca, misafirlerini o-
yalamak için «Size koleksiyonumu

getireyim» diye odadan çıktı, az
sonra zarif bir çanta getirip açtı,
renk, koku cûmbüşü... Irili, ufaklı tu-
valet sabunları... Yurt dışında kal-
dığı otellerin adını, amblemlerini ta-
şıyan sabunlar. Bizim otellerin sa-
bunları da var. Fakat çoğunluk ecne-
bi otellerin sabunlarında... Gerçek-
ten güzel bir koleksiyon. Kültürel
yönü de cabası. Bilmem hangi ülke-
nin, bilmem ne şehrindeki otelin a-
dını öğrendik.

Nakliyecî arkadaş anlattı: Onun
bir meslekdaşı, kaldığı otellerin si-
gara tablalarının koleksiyonunu ya-
pıyormuş. Tabii, yürütme yöntemi
ile... Otel, terkedeceğin gün, at ba-
vuluna bir sigara tablası, kimin ru-
hu duyacak? Nakliyecî arkadaş gö-
re, büyük otellerin fiyatları tesbit
edilirken, bu tür mâsumane hırsız-
lıkların muhtemel hesapları yapılır
ve oda ücreti ona göre tâyin edilir-
miş. O zaman, namuslu olmak ena-
yilik. Elin oğlu otelde kalacak, gider-
ken bir hâtıra eşyası yürütecek, pa-
rasını sen ödeyeceksin. Resepsiyon-
daki memura: «Arkadaş, ben namus-
lu bir müşterinizim, oteli terkeder-
ken birşey yürütmeyeceğime Alla-
hım ve namusum üzerine and içe-

rim» desen, sana fiyatta indirim mi
yapacaklar?

Londra'ya gittiğimde Londondery
Hotel'de kalmıştım. Bavulu açtım,
elbisemi çıkarıp dolaba asacağım,
dolapta dört tane askı... Askı değil,
sanat eseri. Bir askının parası, be-
nim elbisemden fazla olmalı. Askı-
nın birini almazsam, rahat edemiye-
ceğim. Otelden ayrılırken, kalbim
küt, küt ata ata, dört askının birini
bavula atıverdim. Benim askılardan
birini dolaba astım. Nihayet, hepi-
miz insanız, yanılabiliriz. Çıkışta, ba-
vulu arasalar ne gam? «Yanlışlık ol-
muş» der işin içinden çıkarım. As-
kınız kaç taneydi? Dört... Şimdi kaç
tane, yine dört... I am sorry... Yan-
lışlık olmuş... Ver askımı, al askı-
nı... Sizin askı da bizimki kör değ-
neği mi? Ama, ben hırsızlığı sev-
mem, benimki merak işte...

Sigara tablası meraklısı, nakliyecî
arkadaşa anlatmış. Onun bir arka-
daşı da banyo bornuzu koleksiyon-
cusuymuş... O kadar çokmuş ki, ko-
yacak yer bulamıyormuş. Koleksi-
yoncu, çok büyük bir nakliye firması-
nın sahibiymiş. Çok dürüst ve na-
muslu bir adammış. Hiçbir bonosu-
nu gününde ödememezlik yapmaz-
mış.

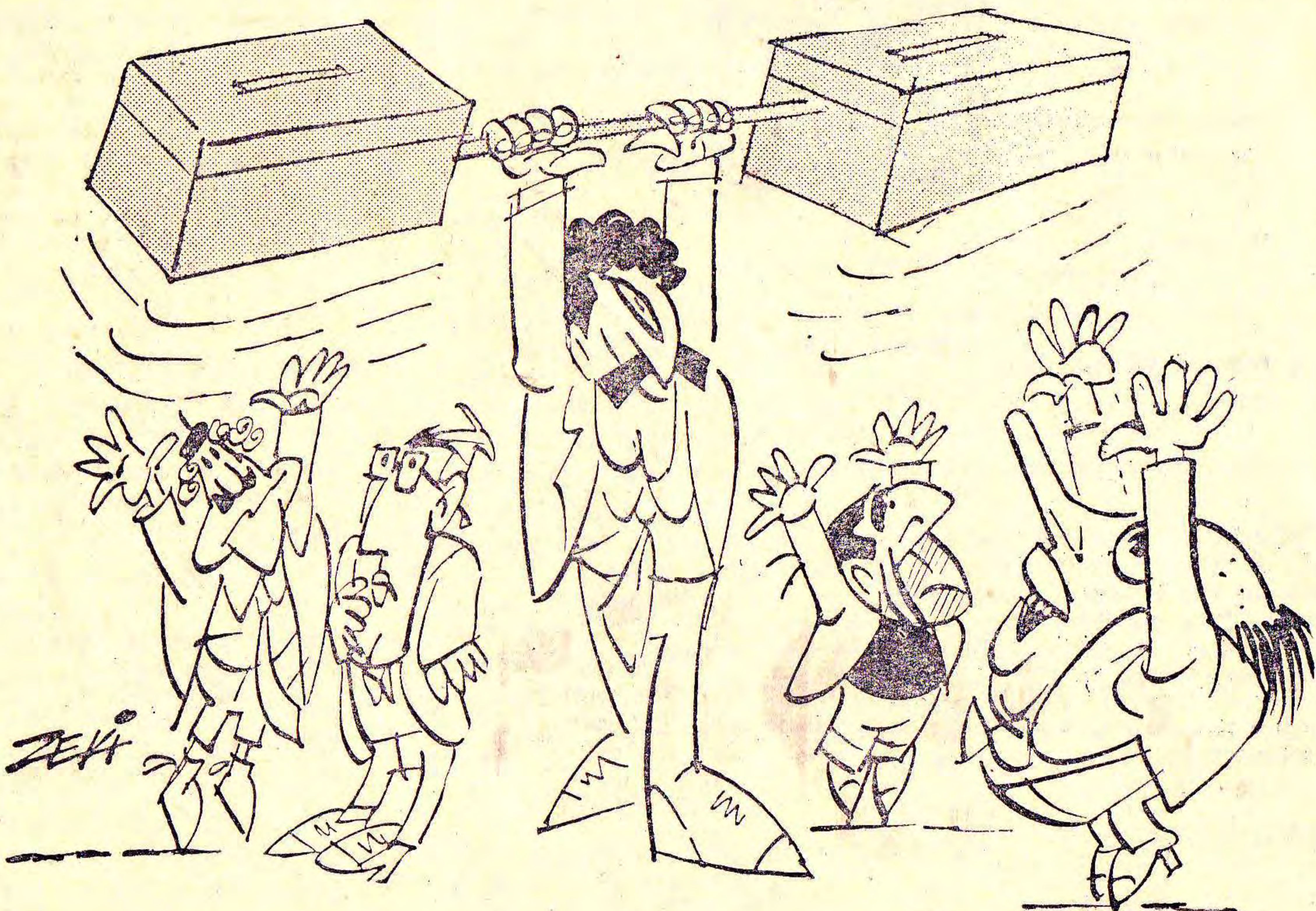
Elin oğlu, günlerdir iş aramış, bu-
lamamış, karnı aç... Ne yapsın? Bir
bakkaldan, ekmeğin birini kapıp kaç-
mış. Hırsız var, tut, kaçıyor!... Kaça-
nı kovalayıp yakalamakta bizim mil-
letin üstüne millet yoktur. Suç iş-
ledin kaçırıyorsun, Olimpiyat maraton
şampiyonu olsan faydasız, gelir, se-
ni yakalarlar. Yakalayandan dayak,
bakkaldan, polisten dayak. Nezaret,
mahkeme... Yargıç, kâtibe döner ve
yazdırır: «Gereği düşünüldü: Delil-
lere ve sanığın belli bir ikametgâh
sahibi olmaması sebebiyle talep
veçhile sanığın tevkiğine, duruşma-
nın gününe talikine karar ve-
rildi.»

Belli ikametgâhı olmayan sanık
vatandaş, yat bakalım... Sıtma ol-
mayı bilirsin, zatürreeye yakalanıp
cayır cayır yanarsın, kleptoman ola-
mazsın.

Zengin, muteber bey'in hanımı a-
lışverişe gider, büyük bir mağaza-
da, satıcının dalgınlığından faydala-
nıp pahalı bir malı cebine veya çan-
tasına atıverir. Aman satıcı, canım
satıcı... Sakın bağırma, hanımefen-
dinin yüzüne vurma, polise haber
verme. O hanım hasta... Klepto-
man... Uykuda gezenî uyandırma,
aklını oynatıverir, kleptomanın hır-
sızlık yaptığını yüzüne vurma, şoke
olur. Kocasına telefon edersen, a-
dam özür diler, parasını gönderir.

Zengin hırsız olur, ona koleksi-
yoncu, kleptoman derler, fakir karnı-
ni doyurmak için bir ekmek kaçırır,
hırsızdır. «Alçak, utanmaz adam, ka-
zık kadar da, gidip çalışmıyor, ek-
mek çalışıyor...»

K. Doğan BÜKE

Yazısız

BURASI ANKARA

Fikret Otyam

Tunceli CHP'den de ileri...

MUNZUR'a bakan dağlara yaslanmış, tatlı dilli, gülyüzlü, toprağı küt olduğu için hırslarını okumaktan alan insanların kümeleştiği Tunceli'ne, akşam üzeri girdim.

Tunceli'nin yolu artık tozlu değil. Övünülecek bir asfalt yol, Peri ve Munzur'u yalayıp varıyor Tunceli'ne... Bir gün Devlet de gelecek bu yoldan Tunceli'ne...

Yepyeni bir otel açılmış iki üç ay önce... Kalariferli, telefonlu, evet banyolu aynı zamanda, odalar... Yeni yeni yapılar yükseliyor Tunceli'nde... Alamanya'da para kazanan Tunceliler illerine döküyorlar alın teri paralarını... Ellerini, gözlerini dert görmeye...

Tunceli, anlaşılan kendi kendine geri kalmış desek, böhitan evlemiş oluruz bura halkına... Kim kendi kendine geri kalmak ister bu çağda? Olabilir ama, bu Tunceli için söyle-nemez... Tunceli insanları, bir örnekleme yaparsak, CHP'den de on yıl ileri gitmiş

«POH YİYENİN OĞLU»

MSP falan gibi, burada CHP de yok!... Evet, CHP yok... Peki kim var mı diyorsunuz, cevabı «Ecevit var»dır, bu sorunun

Seksenlik bir Tuncelili ana, 1973 genel milletvekili seçiminde oğluna, «Ben Ecevit'e oy vermeye gidiyorum» der... Gider, oyunu «Ecevit»e verir gelir. Oğluna, «Kalk git oğul, oyunu Ecevit'e ver... Vermezsen sü-tümü helâl etmem» der... Oğlu gider oyunu kullanıp döner eve... Ana sorar:

«— Oğul, oğul can oğul, kime verdin oyunu?»

«— Nihat Saltuk'la Süleyman Yıldırım'a...»

Ana dellendir:

«— A poh viyenin evladı, gözün kör ola da ellerinden tutup gezdire-nim yine ben olam. Ne poh vedin ey oğul, sudüm haram olası ey oğul, ben demedim mi Ecevit'e ver diye?»

Evet, Nihat Saltuk ve Süleyman Yıldırım CHP adaylarıdır!... Gel de anaya anlat... Ecevit Ecevit... Oy-ları Ecevit almada, CHP değil...

HİRSIZ KARDEŞLER MERHABA...

ANKARA'ya dönüp, evime gelip kapıyı açanda, gördüğüm genel görüntü şöyleydi:

İki yaşındaki acar kara kurt köpeğim, hiçbir kıvanç gösterisinde bulunmadı ki küçük dilimi yutayaz-dım! Sanki suçluların telâşları için-deydi!... Sonra hane halkı üst kat-tan indiler ve raporu verdiler... Sa-baha karşı balkon kapısından içeri giren hırsız yada hırsızlar mevcut 200 lirayı alıp savuşmuşlar! Bir ge-cece bizimki dahil sekiz daire so-yulmuş... Kurt köpeğini, çocuklar balkona çıkarmışlar, arka balkona. Hırsız ön balkondan girmiş... Köpek deli olmuş, çocuklar da bellemişler ki odaya girmek istiyor... İt kendini oradan oraya atarken, çocuklar ses-lenirlermiş, «Sus haydut, komşuları rahatsız ediyorsun...» ve derin uy-kulara dalmışlar, neden sonra daya-namayıp açmışlar balkon kapısını, köpek doğru kapıya seğırtmiş, ürü-müş ama bir anlam verememiş ha-ne halkı!...

Sabah olup bakanda, mevcut 200 papel sizlere ömür!... Uyanan birbi-rine seslenmiş, «Dün gece hırsız gir-

miş bizim eve.» Sonra mesele anla-şılmış...

MUHALEFET

Siz, muhalefet salt partilere mi yapılır sanırsınız basında? İşte, bu olayı veren bir AP gazetesindeki ha-ber aynen şöyle:

«İÇKİDEN SIZAN KÖPEĞİN BEKLEDİĞİ EVİ SOYDULAR

Ankara — Çankaya semtindeki Ba-sın Sitesi'ne önceki gece yarısından sonra giren hırsızlar üç gazetecinin evlerini soyarak kaçmışlardır. Emni-yet yetkililerinin yaptığı araştırma-ya göre hırsızlar gece yarısından sonra balkonlara tırmanarak Fikret Otyam, Niyazi Acun ve Erdoğan Ör-tülü'nün evlerine girmişler, özelli-kle değerli buldukları eşyayı çalarak kaçmışlardır.

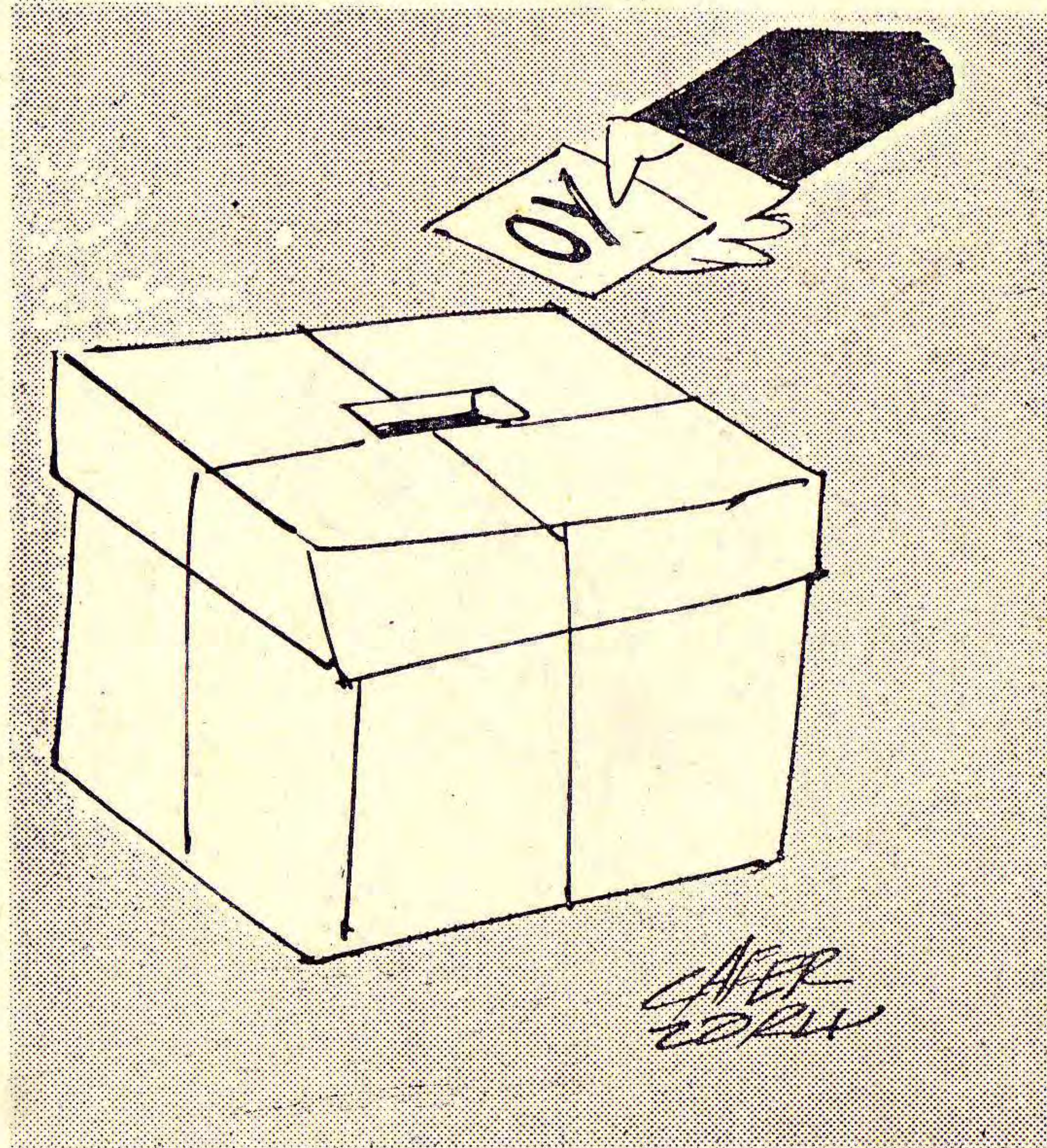
Gazeteci Fikret Otyam'ın meslek-daşları arasında ün yapmış kurt kö-peği, soygun sırasında evde bulun-duğu halde içkiden uyumuş, bu ne-denle hırsızların soygununu farke-dememiştir.»

Evet, bir AP yanlısı gazete haberi böyle veriyor!... Köpek ne halt et-sin, bunca hırsızın kol gezdiği An-kara'da?

ERBAKAN HAZRETLERİ UÇAĞI YİNE GEÇ KALDIRTTIN

MUHTEREM beyefendi Nec-mettin Hoca, Malatya uçağı-mı yine yarım saat geç kal-dırttı!... Malatya THY terminalin-de aldık haberi koca DC-9 uçağının yüze yakın yolcusu... Ah, ah ki ah, oruçlu-oruçsuz ağızlarından zatı dev-letlerinize edilen sözleri bir duysay-dınız...

Hoca hoca, hoca be, Allasen, zatı-nız —dünyadaki icadı asırları aşar— SAAT denen bir güzel âletin oldu-ğundan habersiz misiniz yoksa? Sa-at, zamanı gösterir... Eğer kendiniz alamıyorsanız, söyleyin bir spor ku-lübü başkanına size bir de saat «tahsis» etsin oldu olacak... Yalnız

Emniyet sandığı!

Bayram alış-verişine koşanlar!

bakmak ve uygulamak koşuluyla. Yoksa enfiye kutusundan farkı ol-maz bu güzel icadın...

Hani, otobüsün içinde, birbuçuk saat yere indirilmeden bekleyen yol-cular, zatınız bal renkli çok lüks bir arabayla geçerken elleri ve ağız-larıyla bişeyler yaptılar da siz yine gülerek selâm verdiniz ya, o şeyleri s-kın, hattâ zinhaaaaar yağmur bel-lemeyin...

FENERBAHÇELİ KARDEŞLERE NOT:

7-0'lık sonuca inanmayacağınız kadar üzıldüm, FB'li olmamama rağmen... Böyle giderseniz, başkanı-mızın araba tahsis ettiği Erbakan'ın üfürükleri bile sizi kurtaramaz...

Erbakan'a bir binek arabası tah-sis edildi, 7-0 mağlûp oldunuz elin keferelerine... Söyleyin başkanınıza sakın haaa otobüs neyim tahsis et-mesin bu yakınlarda seçim için...

DİKKAT DİKKAT SAKIN KORKMAYIN...

SAKIN unutmayın ve aklınız-dan çıkarmayın 12 Ekim 1975 tarihini... 12 Ekim 1975 pa-zar günü saat 17.00'den sonra, siz siz olun, ağızınızı açıp, kulaklarınızı iki parmağınızla kapatınız... Topçu-lar böyle yaparmış, kulak zarları ze-delenmesin diye... Saatini tam kes-tiremeyeceğim ama, saat 17.00'den sonra patlamalar olacak, valla ben de Milliyetçi Hareket Partisi Genel Yardımcısı sayın Sadi Somuncuoğ-lu'nun yalancısıyım...

Bay Genel Sekreter Yardımcısı verdiği demecin son bölümünde ay-nen şöyle diyor:

«... Önümüzdeki seçimlerde Mil-liyetçi Hareket Partisi'nin yapacağı oy patlamaları, hiç de sürpriz karşı-lanmamalıdır...»

Evet, ben de insaniyet namına şimdiden haber veriyorum, patla-malar MHP'nin patlamalarıdır, ted-birli olun, korkmayın... Tabii pen-cereleleri de açmanızda yarar vardır.

Bay Genel Sekreter Yardımcısının bu patlamalar uyarısını bir kalem geçelim de şu lâfına bir göz atalım:

«MHP lideri ve vatanperver kad-roları, Türk milletine küçük hesap-lar, basit menfaat aldatmacaları de-ğil, kudretli bir devlet ve müreffeh, EFENDİ bir millet vaatmekte-dir...»

Hepsine eyvallah ama ey somun-beg, bir kalem kendine gel, üç ke-re yerinde dön, üç kere de ters dön, haaa şimdi iyi bir titre, haaa daha titre, yahu iyi titre dedik, ha şöyle, şimdi kendine gel... Bu millet zaten efendi bir millettir, siz iktidara ge-çip milleti efendi edeceksiniz ha? Bu efendi milleti efendi savmayıp efendilik vaadedenler efendilikten yoksun sayılmazlar mı, hattâ başka şeylerden, akıl neyim örneğin...

Efendi bir milletin efendi bir fer-di olarak bu kafalara seslenmek ge-rek:

— Efendi efendi, haddini bil, hiza-ya ve de kendine gel! Lâf salatalığını bırak, durmadan titre... Bu efendi millet, nasıl efendi olduğunu 12 E-kim'de bir daha belgeleyecek, sen gümbürtüyü o zaman seyreyle

Fikret OTYAM

Akbaba Bayram

BAYRAM KAÇAKLARI

RAMAZANDA oruç tutanlar, tutamayıp kaçırınlar, yakalamak için selâmeti firarda bulmaktadırlar.

Kaçan kaçana.

Telefon daha bir hafta, on gün önceden işlemeye başlamıştır:

— Alo, neresi orası?... Hotel Kazık Palas mı? A-rife günü oradayız. Beş gece için dört yatak rica edeceğiz...

Bayram gelmeden kentler, kocaman şehirler boşalmıştır bile. Bayram sabahı ortada sadece siz, biz bir de çöpçü Ramiz kalmıştır.

Çağdaş mümin el öpmekten de, öptürmekten de hoşlanmıyor anlaşılır. Hakları da yok değil hani. Bu mutlu günlerin getirdikleri, götürdükleri yanında solda sıfır kalıyor.

Bir eliniz cüzdanınızda, şeker lokum kutusunda, ötekisi kapının mandalında duracak.

— Tak... tak... tak...

— Kızım kapıya bak. Neredeyse kırılacak...

— Çöpçüyümüş anne. Ne vereyim?

— Ayol çöpçüye çöpten başka ne verilir ki?...

— Çöpleri almaya değil, bayramımızı kutlama ya gelmiş.

— Zır... zır... zırrr...

— Bekçiniz kapıda hazır. Sayesinde mahalleye geldi huzur. Hırsızları ettim mafiş. Haniya bizim bahşış?...

— Zır... zır...

— Bayramınız kutlu, dönerleriniz yoğurtlu olsun.

— Sen de kimsin arkadaş?

— Kapıyı alacaklı gibi çalışımdan belli değil mi? Bendeniz dilenci vatandaş... Önce mangırı zula et, sonra karnım aç, getir biraz aş...

Bayramdan televizyonun doktor Kimbül'i gibi pabuçlarını bile bırakarak kaçınlar haklı. Kaçıp paçayı kurtarsın kimin varsa akli. Bayram sadece bekçiyeye, çöpçüye, bahşış için gelen lüpcüye, münasebet-siz ziyaretçiye yarıyor.

Bayramı gönüllünüzce geçirmek istiyorsanız, kıyın biraz papele, binin opele. Şöförünüz: «Çek, deyin, dağ başındaki otele!»

MİLLİYETÇİ PİYANGONUN BAYRAM ÇEKİLİŞİNDE KAZANANLAR

SÜLEYMAN DEMİREL: Kıratı tımar etmesi için kaşağı.
TURHAN FEYZİOĞLU: Kurban ettiği «Koç» un etini koyması için küp.

NECMEDDİN ERBAKAN: Atışlarını ayar edebilmesi için nişangâh.

BÜLENT ECEVİT: Yüksek dilimli hayat sigortası.

ALPASLAN TÜRKES: Gazilik berati.

FERRUH BOZBEYLİ: «Vefa yok ne yârda, ne Bayar'da» plâğı.

MEHMET ALİ AYBAR: «Das Kapital» ın en son baskısı.

NADİR NADİ: Ayda bir başyazı yazabilmesi için bol film.

A M O R T İ L E R

Bazı Akbaba yazarları da amorti kazanmışlardır. Sırasıyla bildiriyoruz:

MUZAFFER İZGÜ: Bütün düşündüklerini kaleme alması için SE-KA'dan özel kâğıt tahsis.

FİKRET OTYAM: Politika kazanını daha iyi karıştırabilmesi için kepeç.

MUKADDER ÖZAKMAN: Akbaba'ya selâm yerine yeni şiirlerini gönderme dileği.

VEDAT SAYGEL: Yazılarını baskıdan önce matbaaya yetiştirebilmesi için önden çekişli bir araba.

ERHAN TİGLİ: Tığı önce kendine, iğneyi başkasına batırması için gerekçe.

AZİZ NESİN: Akbaba'yı gırgıra getirmeden her hafta yazması temennisi.

KENAN AKINCI: Rumeli türkükleri ile doldurulmuş long - bant.

REFİK ERDURAN: Türkiye'de oturmasını sağlamak üzere ikametgâh ilmuhaberi.

AVANS

Bayram sabahı kapı çalınmıştı. Gelen dilenciydi. Evin hanımı utana sıkıla yirmibeş kuruşu dışarda bekleyen iriyarı, güçlü kuvvetli adamın avucuna bırakırken:

— Kusura bakma, dedi, başka bozukluk yok!

Kapıdaki sırttı:

— Üzülmeye hanım, dedi, bunu avans olarak kabul ediyorum. Akşam üzeri yine uğrarım, o zaman hesabı kapatırsın...

YAŞ

Evin beyi çıkıştı:

— Boyuna kapının zili zırlayıp

Bayram Fıkraları

duruyor. Ne diye kapıyı açmıyor-sun yahu?

Orta yaşlı hanım:

— Bundan sonra, dedi, bayramlarda eve ziyaretçi kabul etmeyeceğim. Gelenler hep elimi öpüyorlar. Yaşım meydana çıkıyor!

EL ÖPME

Bayramın birinci günü annesi-

nin bayramını kutlamış, elini öpmüştü.

— El öpenlerin çok olsun, demişti annesi.

Delikanlı bu duadan hoşlanmamıştı:

— Ağzından yel götürsün anne, ciğim, dedi, politikaya atılmaya niyetli değilim. Gazetelerde okumuyor musun, bir parti genel başkanı el öptürürken, ötekinin

başına dinamit, bomba taş yağıyor.

BAYRAM YENMEZ

Bektaşiyeye takılmışlar:

— Erenler, mübarek ramazana boşveriyor, oruç tutmuyorsun. Bayram gelince iş değişiyor. Onu hiç kaçırmıyorsun...

Baktaşî cevabı yapıştırmış:

— Kabahat bende değil, demiş, orucu tatlı tatlı yiyorduk. Ama şu mübarek bayram öyle değil ki... Yenilir, yutulur yanı yok...

M. Hareket Partisi!

KUTLAMA

Güçleştirdi derken geçim,
Su bile yok bir içim,
Bayramın ardı seçim,
Adaylara ne mutlu.

Doğuda ısı sıcak,
Batı yağış alacak,
Ankara karışacak,
Çünkü hava bulutlu.

Sandıklar kurulacak,
Zındıklar vurulacak,
Daha neler olacak,
Gericiler umutlu.

Geçti artık ramazan,
Okundu çifte ezan,
Der ki destanı yazan:
Bayramın olsun kutlu.

B. E.

OKUT BU ÇOCUĞU

Kenan Akıncı

ESKİ adıyla Kurtlumeşe, şimdiki adıyla Mutlumeşe köyü ilkokulunun müdürü Edip Özçile elindeki badana fırçasını birkaç kez daha dersanenin duvarında gezdirdi, kireç kovanın içine bıraktı. Ağrıyan belini alıştırmak için birkaç değişik hareket yaptıktan sonra kendisine yardım etmekte olan öğrencilerden birine seslendi:

— Hasan, gelsene oğlum!...

Dösemeye damlayan kireci kuru madan silmekle görevli olan Hasan, elindeki bezi arkadaşına verdi; lastik ayakkabılarının içindeki suyu aceleyle boşaltarak ayaklarına geçirdi, koşturdu geldi:

— Buyurun öğretmenim.

— Göt yavrum bana Veli Durmaz'ın babasını çağır.

Çocuk koşarak uzaklaştı.

Fı yıl okulu bitirmiş en çalışkan öğrencisiydi Veli Durmaz. Babası olan velisi Veli Çavuş'a dersyılı içerisinde kimbilir kaç kez oğlunu parasız yatılılardan birine vermesi için öneride bulunmuş, ne denli direttiyse de onayını alamamıştı. Hiç olmazsa son fırsatı kaçırmamasın, orta'ya olsun yazdırsındı. Onu söyleyecekti Veli Çavuş'a.

Görevini tam anlamıyla yapmaya çalışan, yetenekli, çalışkan bir öğretmendi Edip Özçile. Bu durumu belgelerle bellidir. Eşi ve dört çocuğuna bakmak için aylığından başka hiçbir geliri olmadığı halde, bakanlık emrine alındığında gık dememiş, hiçbir şey olmamışcasına sürdürmüştü görevini. Glysileri eskimesin diye hiç oturmamak, ayak kabıları eskimesin diye de zorunluluk olmadıkça gezinmemek gibi yalnız kendisinin bildiği birtakım yöntemler uygulayarak yığıtçe dayanmıştı.

Yurt coğrafyası konusunda engin bir bilgisi vardır. Size Meriç nehrindeki balık türlerini de söyleyebilir, Arpaçay'dakilerini de... Gezdirildiğinden yakındığı görülmemiştir de, ikinci yada üçüncü kez aynı yöreye gönderilince üzülür. Hiçbir yere gitmeyecekmiş gibi çalışır, yarın Türkiye'nin öbür ucuna sürülülecekmış gibi bavullarını hazır tutar!

Dayak yeme konusunda da alınıktır. Birkaç kez komaya sokulmuş, bu ameliyeler sırasında; birinde kolu kırıldığı, bir başkasında bacağı sakatlandığı, herbirinde de muzır beynini saran kafatası yamru yumru edildiği halde, böylesi çileye şerbetli olduğundan çabucak iyileşmiş, «malûlen emekliye» olsun sevkedilememiştir.

İşte şimdi de görevini sürdürüyor, ortaokullara liselere, meslek okullarına, yüksek okullara gönderdiği öğrencilerine yenilerini katmak için çabalıyordu.

Ne yapıp etmeli Veli Çavuş'u da kandırmalı, Veli Durmaz'ı okutmasını sağlamalıydı...

Müdür odasına geçerek bekleme ye koyuldu.

Geldi Veli Çavuş. Şapkası elinde içeriye geçti:

— Selâmtünaleyküm.

— Aleykümselâm... Buyur Veli Çavuş.

Gözü duvardaki iskelet levhasına takılmıştı Veli Çavuş'un. Bir levhaya, bir Edip öğretmene baktı. İyice benzetememiş olacak, üzerinde durmadı:

— Beni çağırtmışsın Edip bey?...

— Evet... Otur bakalım şöyle.

— Hayır olsun?...

— Hayır elbette, çocuk için çağırttım. Biliyorsun, ben yirmi yıllık öğretmenim. Sen bağdan bahçeden, tarladan tabladan ne denli anlarsan ben de çocuklardan o denli anlarım.

— Ondan kuşumuz yok Edip bey.

— Öyleyse dinle beni: Bu senin çocuğun okur arkadaş!... Bunu kesinlikle söylüyorum sana. Şimdi girecek okula, yıl dediğin ne ki, gün gibi geçiveriyor. Bir bakmışsın sınavlarını tıkr tıkr geçmiş, yedi yıl sonra benim gibi bir öğretmen olarak çıkıvermiş karşınal!...

—

— Öyle bön bön bakma yüzüme... Eğer ben birisi için okur diyorsam okur. Ve sana da bu senin çocuğun okur diyorum. Hiç yanılmadım şimdiye değin. Fırsat ver bir kez. Sal ipini gitsin gidebildiğince... Gün gelmiş, bir bakmışsın senin oğlan üniversite öğrencisi olmuş!... Zeki çocuk. Çeşitli alanlarda yetenekleri var, hangi faktölteye olsa girer...

—

— Hiç düşünceye dalma öyle... Ben tüm meslek onurumla güvence veriyorum sana. Öğrencilerimi iyi tanırım, okur bu çocuk. Ayrıca liderlik yeteneği var, çevresini etkilemesini iyi bilir. Aç kendini!... Bu

Yazısız

çocuk okur, okur ve de meydan yerine çıkıp milletvekili olur!...

—

— Hiç ikileme... Okutacaksın bu çocuğu tamam mı?...

Veli Çavuş dalgın dalgın oturduğu yerden kalkarken:

— Okutacağım Edip bey, dedi.

O çıktıktan sonra badanasını yapmakta olduğu dersaneye gitti Edip öğretmen. Fırçaya daha bir istekle sarıldı. Bir kişi daha kazanmış ve ülkesine kazandırmıştı işte. O hızla öğleden sonra okulun damındaki kiremitleri de aktardı.

Birkaç gün sonra Veli Çavuş'a rastladı:

— Ne haber Veli Çavuş, yazdırdın mı çocuğu?

— Ne yazdırması?...

— Canım hani okutacağım demiştin, söz vermiştin ya?...

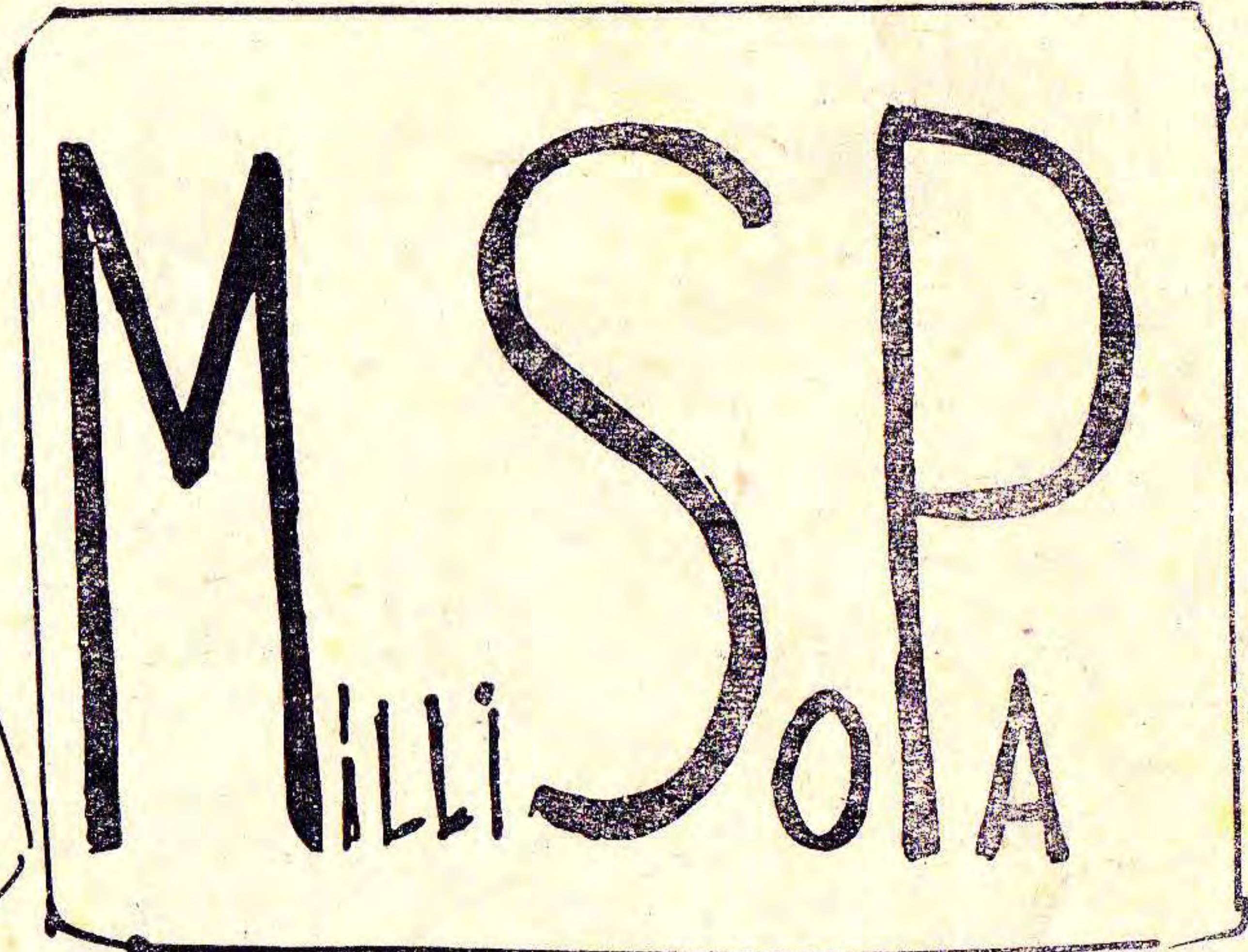
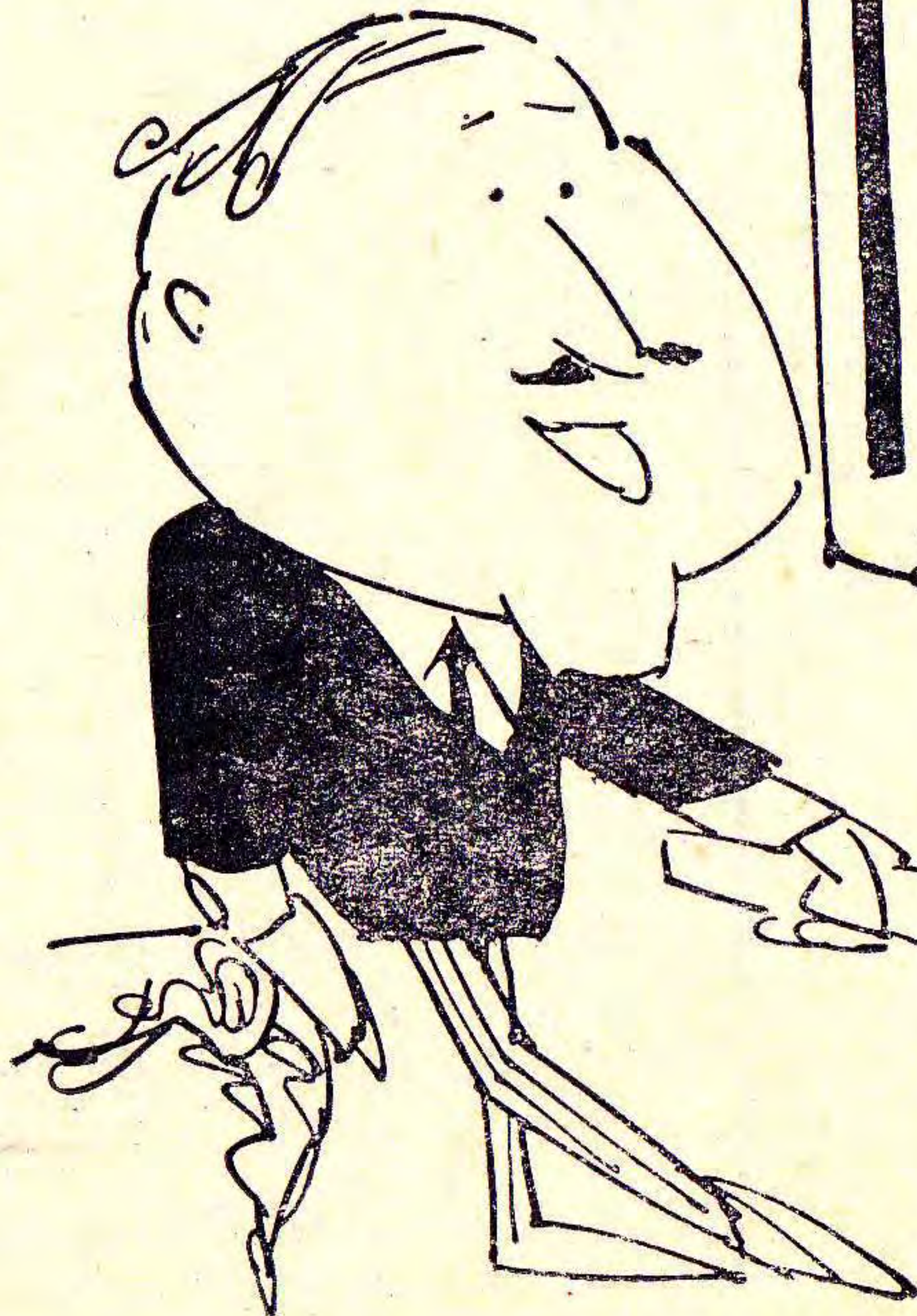
— Ha.. okuttum!...

— Ne demek okuttum?

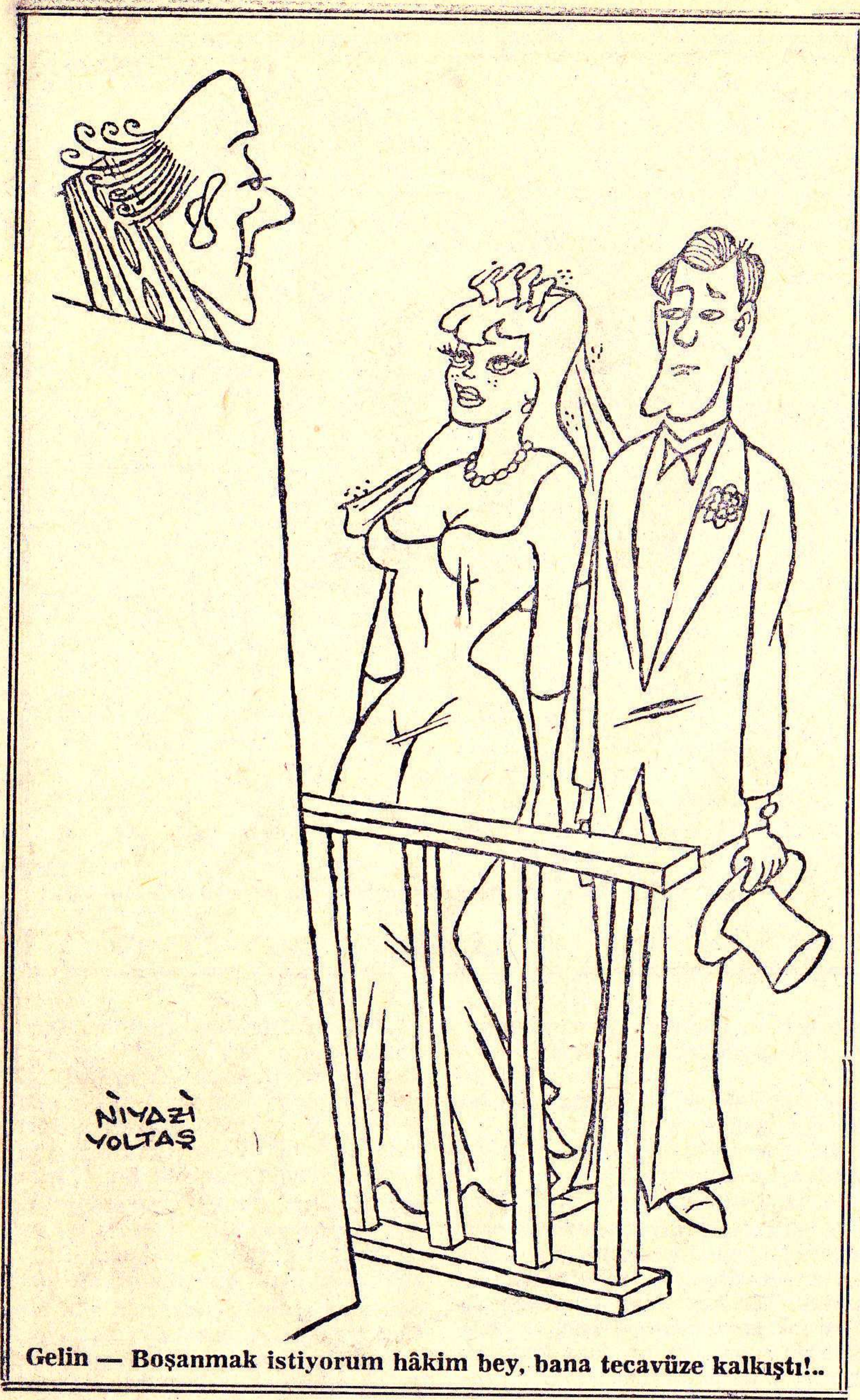
— Yâsin Hoca'ya okuttum. Duymuşundur, nefesi en keskin hoca odur bizim buralarda. Senin dediklerini bir bir anlattım. «Öyle bir oku ki, Edip beyin dediklerinden hiçbir olabilemesin» dedim. Tam bir gün bir gece okudu sağolsun. Şimdi içim çok bi rahat. Çünkü: Aç sefil gezerken kuyruğunu dik tutmak, şamar oğlanı gibi dövülüp sövülmek, itilip kakılmak; onun bunun keyfince tundan tuna atılmak için senin gibi bir öğretmen olabilemez!... Sağcıydı, solcuydu.. diyerekten arkadaşlarının kafasını kırmak yada kendi kafasını kırdırmak için üniversiteye girebilemez!... Milletvekili olaraktan politikaya atılıp, ülke yönetimini yüzüne gözüne buluşturup, bizi bu hallerden daha beterine sokabilemez!...

Edip öğretmen diyecek birşey bulabilemedi!...

Kenan AKINCI

— AFER ZORLU

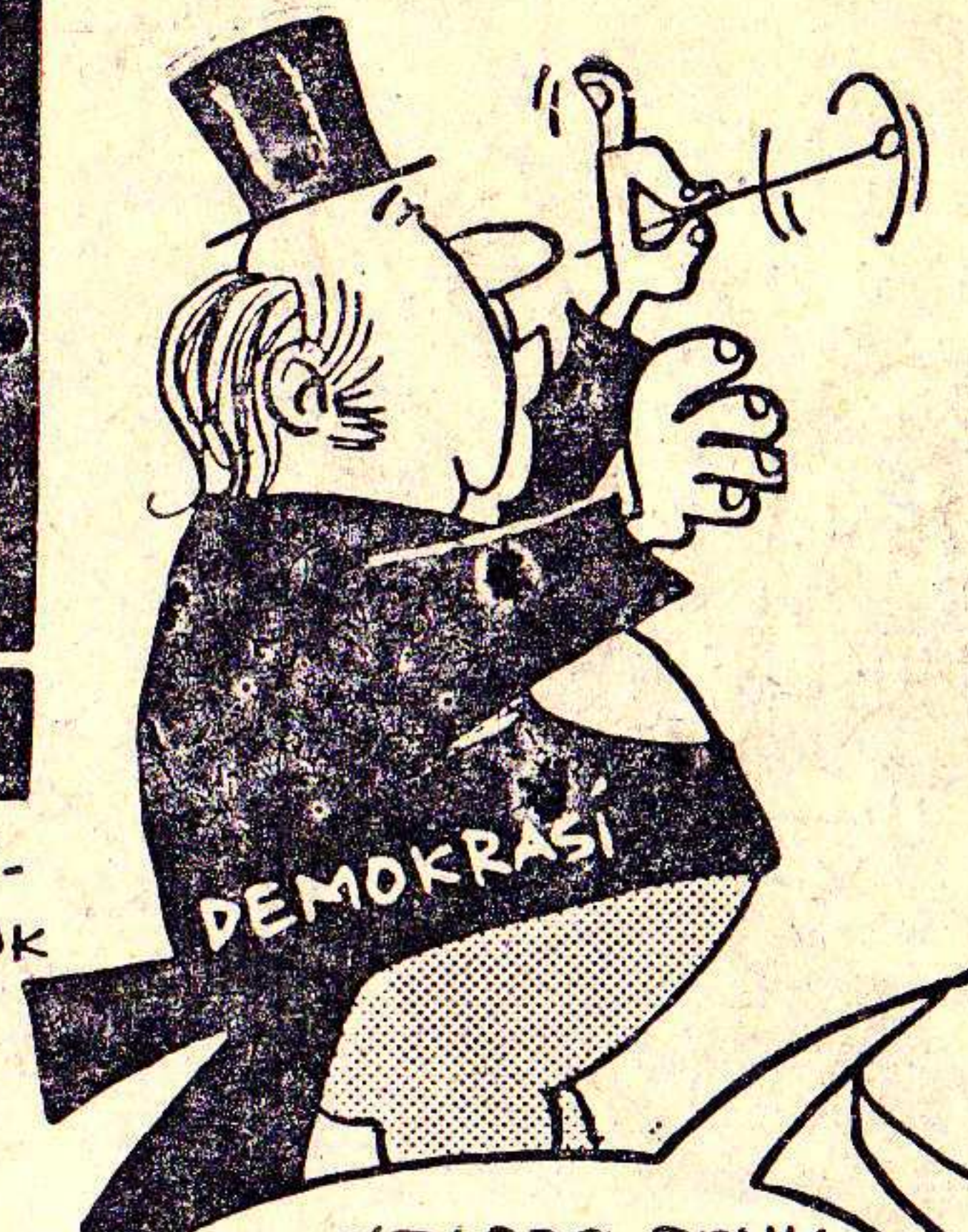

tele şaka

SEVKET SÜREK

TELE ŞAKA BU HAFTA POLİTİKA VE POLİTİKACILARI KONUK OLARAK AĞIRLADI..

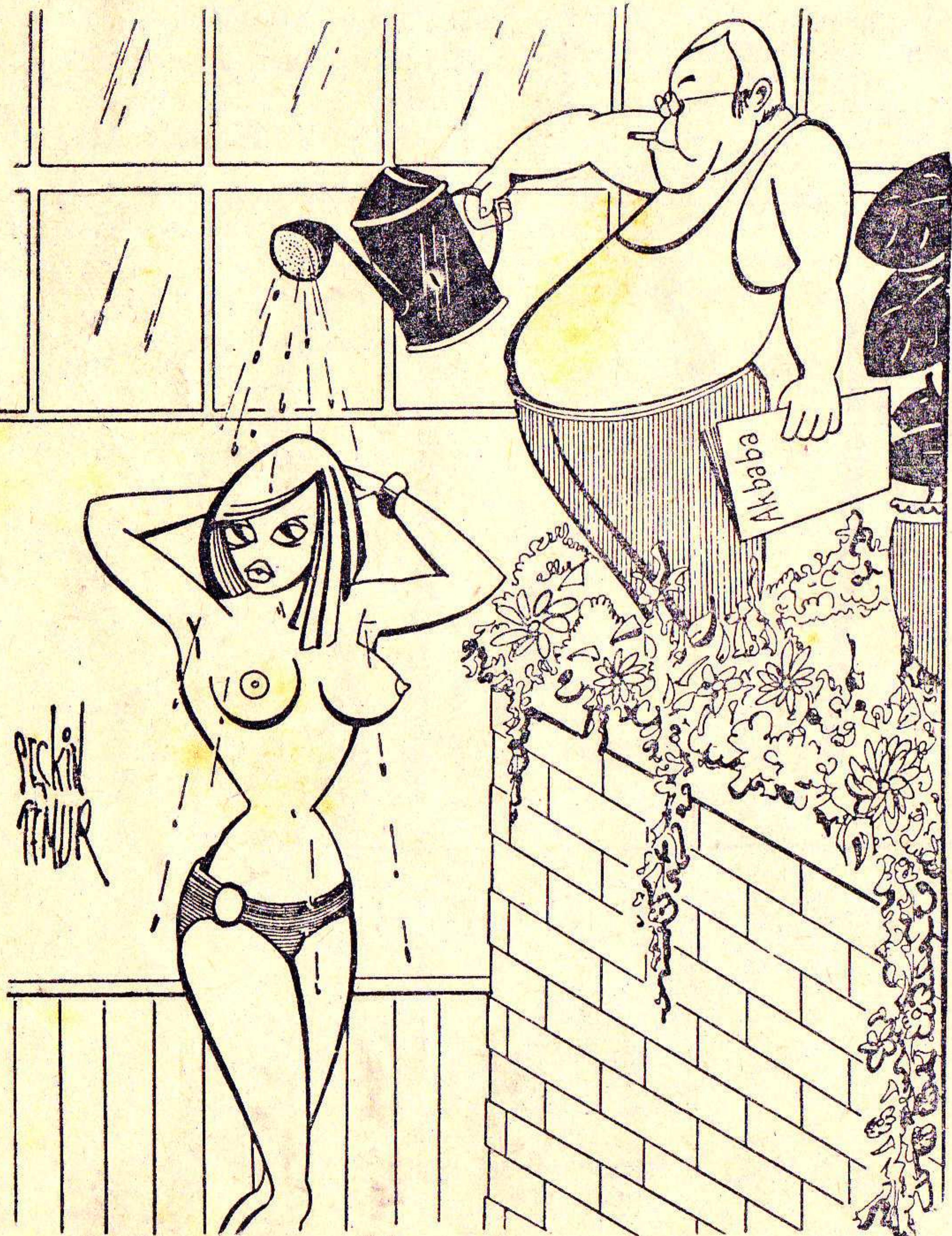
SEÇİME YAKLAŞIRKEN DEMOKRASİ ADINDA BİR SEFİN İDARE ETTİĞİ KÖRODA HERKEZİN AYRI AYRI TELDEN ÇALDIĞINI GÖRÜYORUZ...

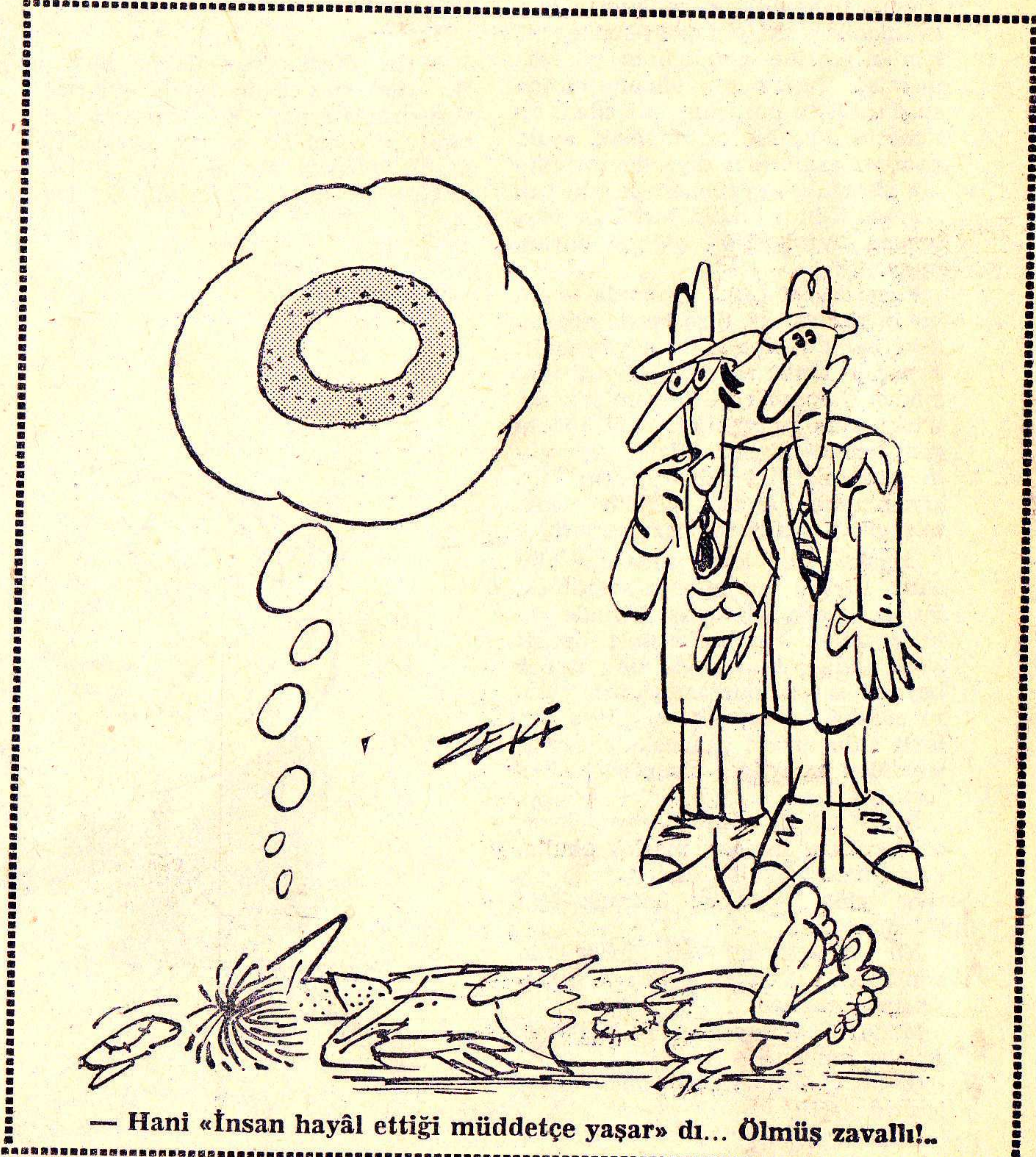
RENKSİZLERE RENK KATTIM. YÜZ BİN UÇAK YÜZ BİN TANK YAPTIM. BANA ÖYLE GELİYOR Kİ BİRAZ YÜKSEKTEN ATTIM

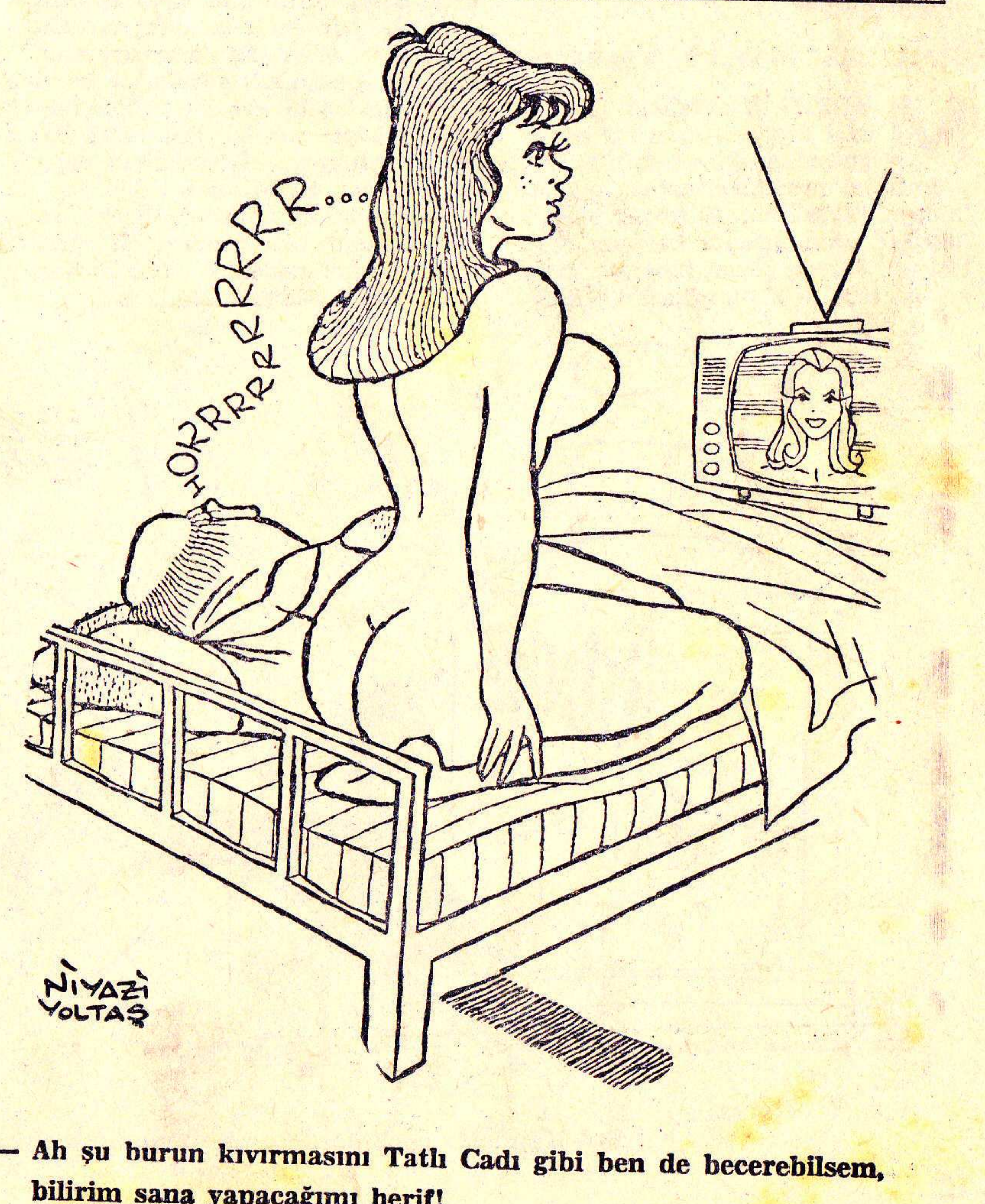
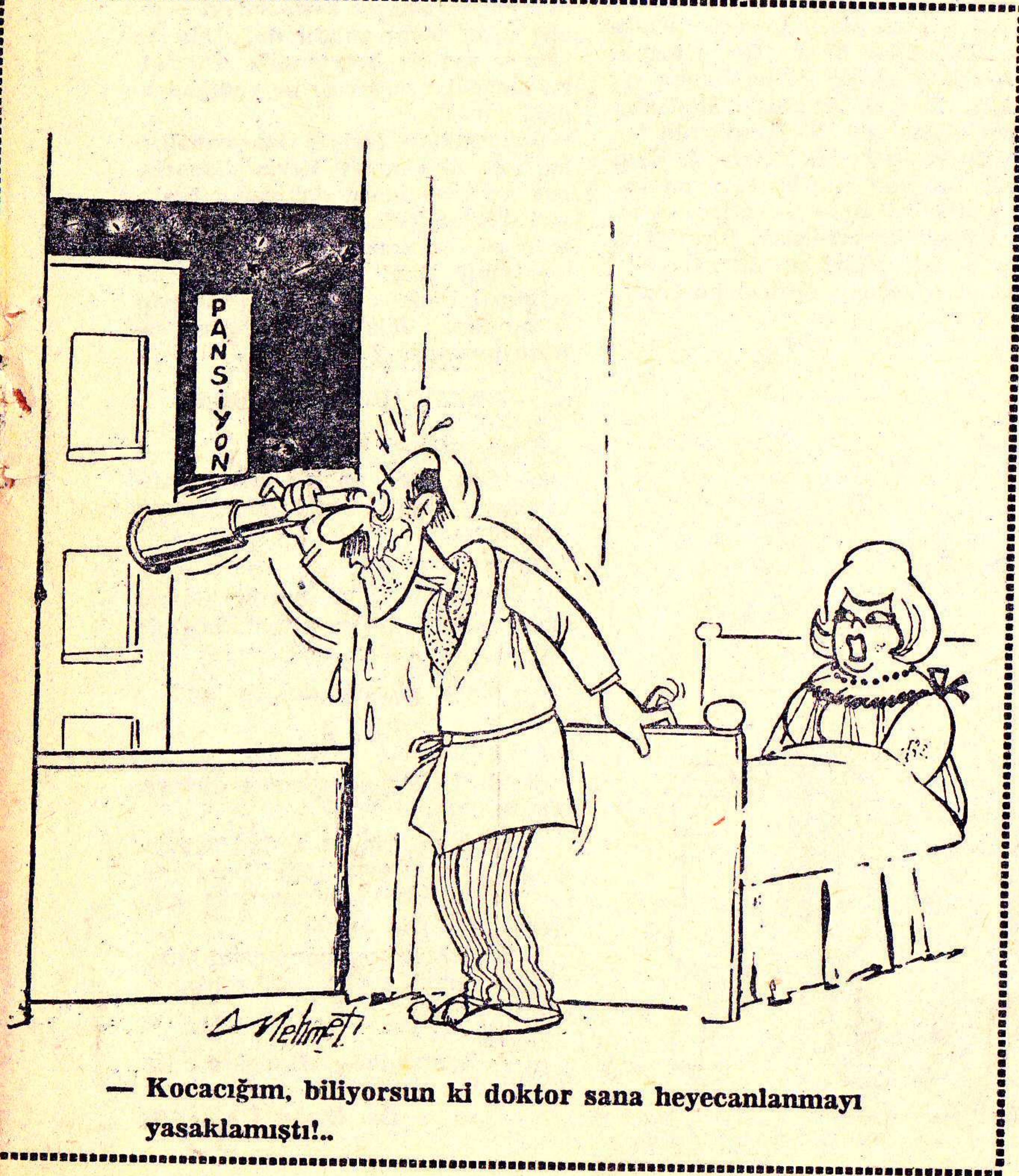
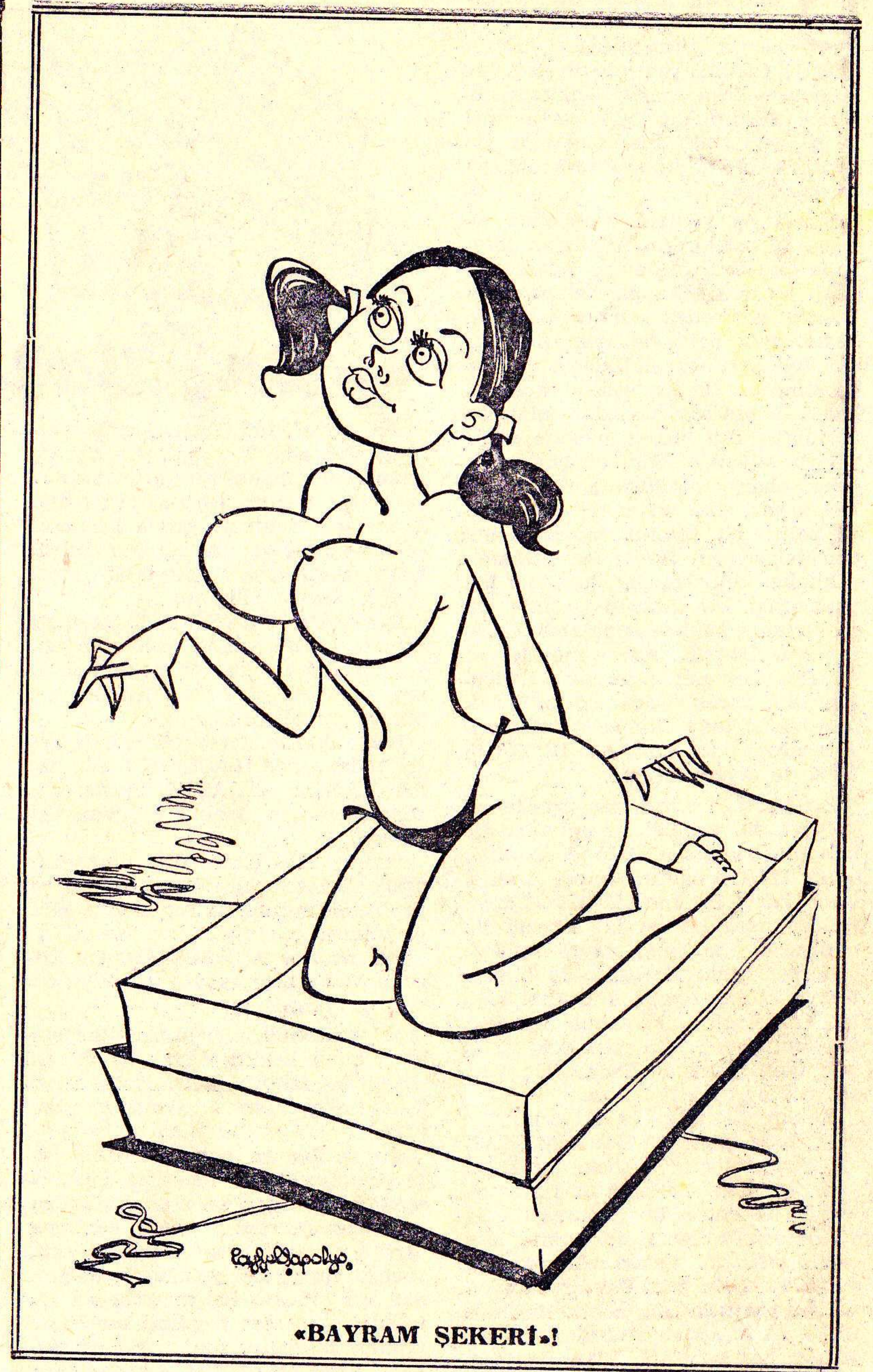
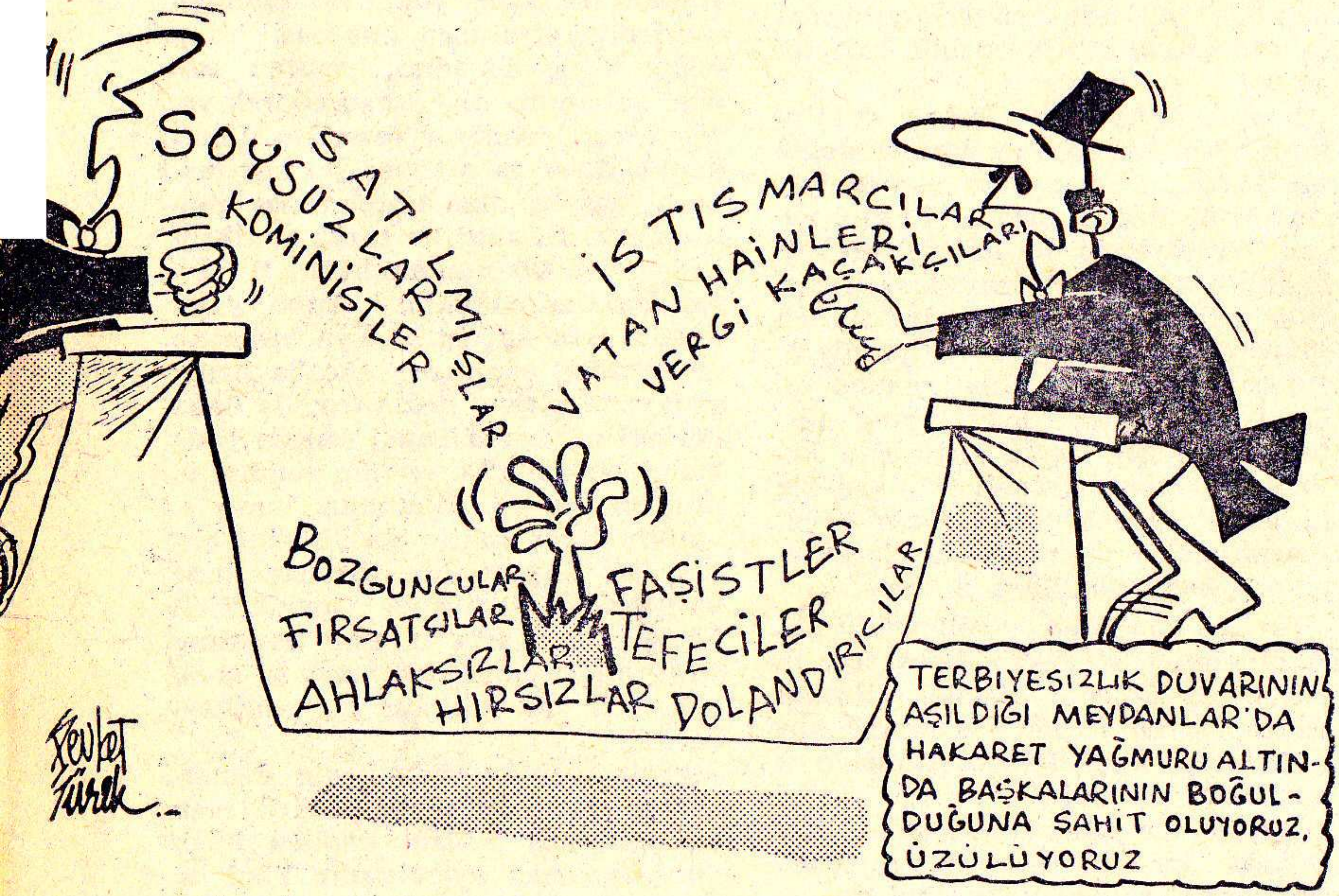
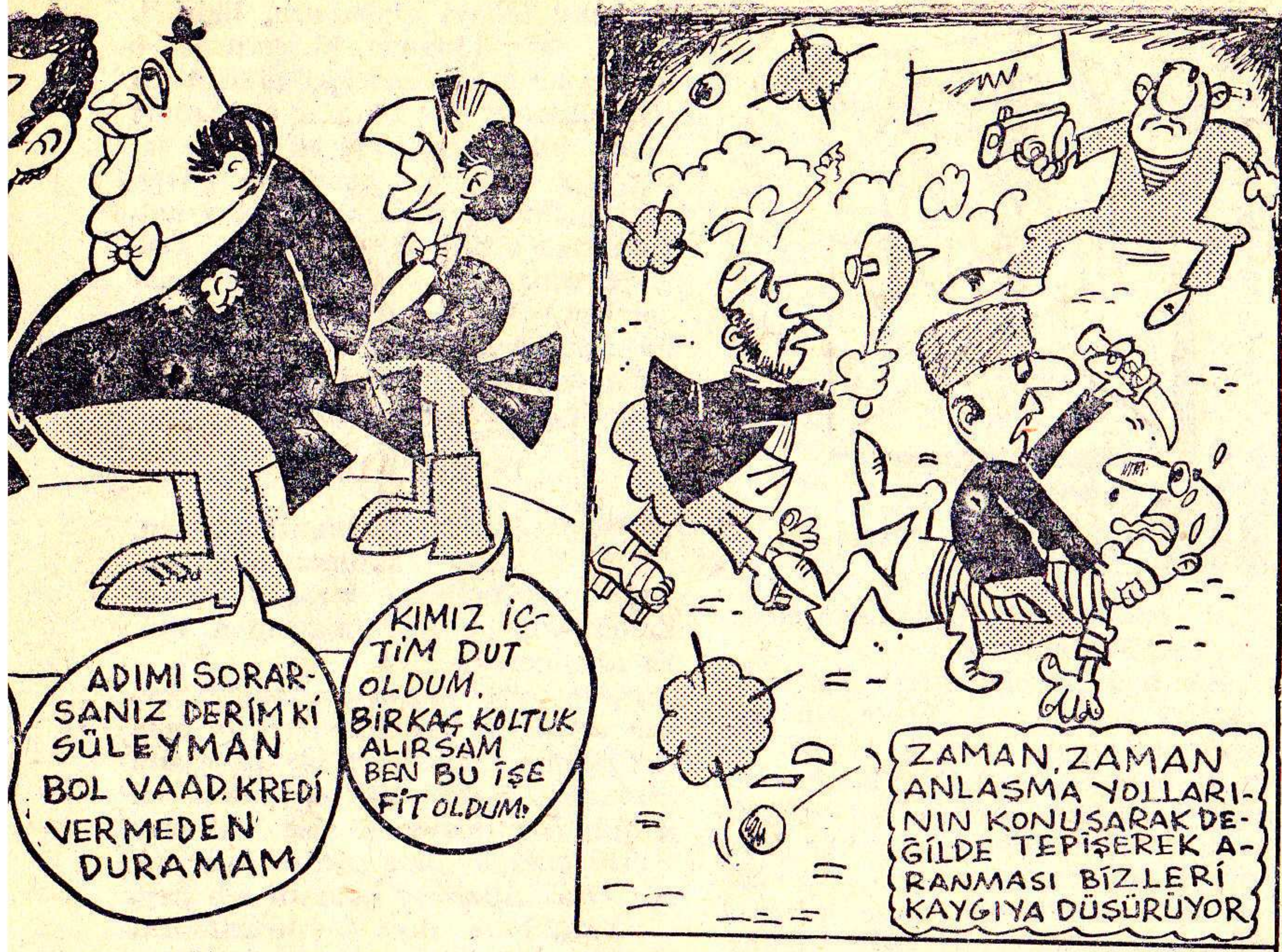

ALTI OKUM VA BENİM. DOĞRUDUR ŞAŞM HEDEFİM İKTİDARA GELME HALKIMA SELAM EDERİM.

— Çiçekleri sulamaya bayılırım!..

DEĞERLİ Akbaba okuyucuları,
Geçen yazımızda sizlerle
SORU - CEVAP yani bir diyalog, bir
muhavere kuracağımızı açıklamıştık.
Sizler, hekimlikle ilgili dertlerinizi
ve şikâyetlerinizi bize mektupla ya-
zacak ve biz de onlara devâ olmaya
çalışacaktık.

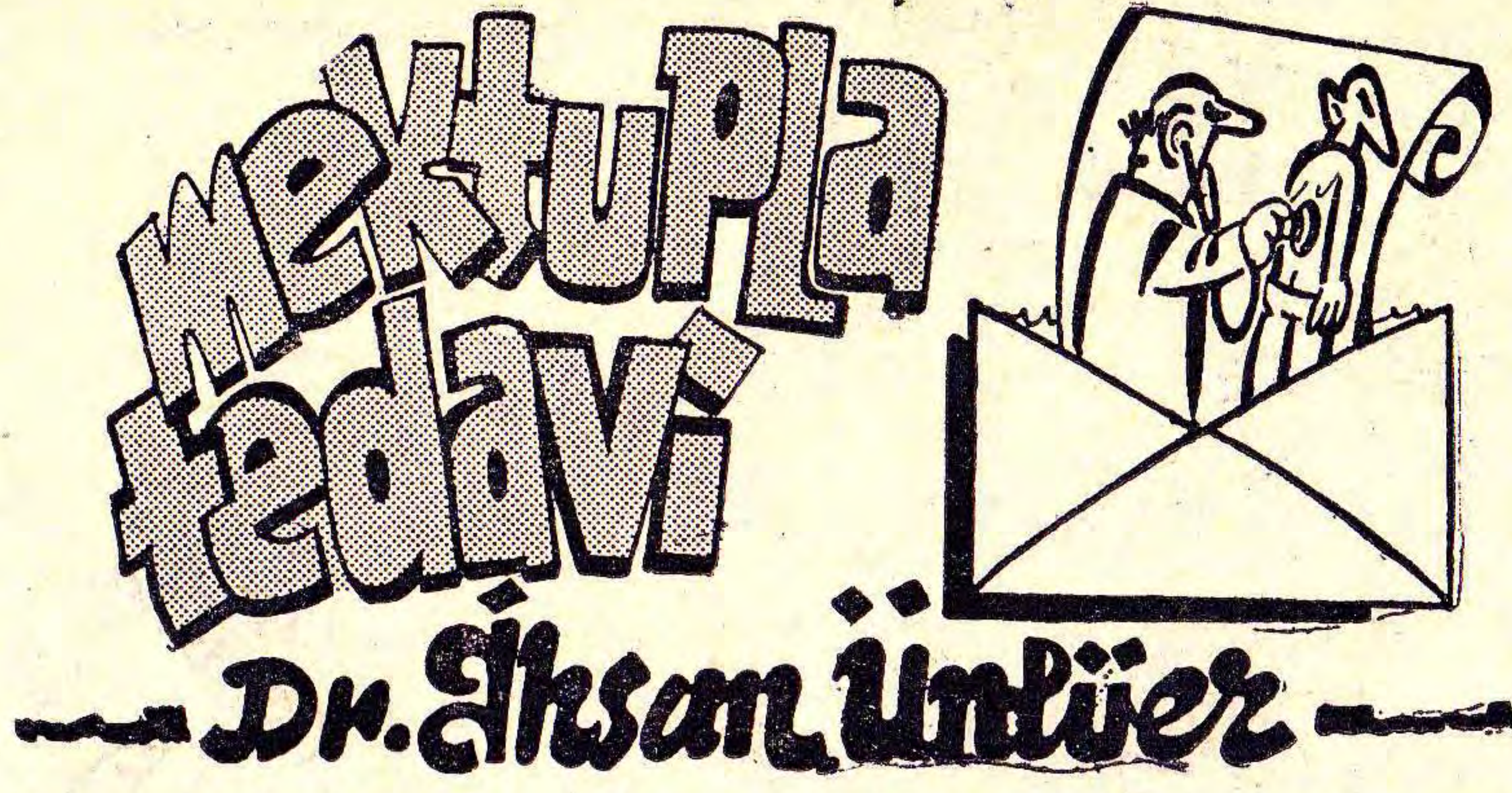
Şimdi bu yöntem karşısında el-
bette ki bazılarımız «Uzaktan mer-
haba olmaz» diyecekler... Elbette ki
haklı bu lâf... Zira bir hekim, değil
hastayı görmeden hattâ hastanın
hastalığıyla ilgili olmayan organla-
rını bile ayrı ayrı didikleyp muaye-
ne etmeden, hiçbir teşhise varamaz.
Fakat bunun tam aksi durumları da
görüldü. Bir hekim, hastayı evirir
çevirir içiğini ciciğini çıkarır, rönt-
gene sokar, lâboratuvara sokar, ka-
fese sokar, eller beller de en önemli
en belirli bir tarafını bazen gözün-
den kaçırır. Bazen ise, hastanın
yakından belirlemediği tarafları taa
uzaklardan bir mektup zarfının içi-
ne konarak hekime sunulabilir... İn-
sanlarda İNANÇ denilen meleke var
oldukça hekimliğin de bir büyücü-
lük yanı var olacaktır. Fakat heki-
min büyücülüğü bilimsel yönden uy-
gulanacağı için buna AK BÜYÜCÜ-
LÜK de diyebileceğiz...

Bir hasta, hekime başvururken i-
ki yanı, iki niteliği ile gelmektedir
hekimin karşısına. Birinci niteliği,
onun HASTA'lığıdır. İkinci özelliği
ise o hasta insanın KİŞİLİĞİ'dir...
Hekim hastanın bu iki niteliği ile
uğraşacak, hastalığı ilâçla milâçla
yenerken onun kişiliğine de birşey-
lerle etki yapacaktır. Hastanın kişi-
liği, şahsiyeti, kafasının içindeki
kancını tatmin etmeyen doktor, o-
nun hastalığına ne kadar ilâç yap-
sa yine de çare bulamaz.

Hekim, hastanın bu iki tarafı ile
nasıl başa çıkacak? Hastanın, HAS-
TA tarafı elbette ki hekimin İLİM
yanı ile tedavi edilecektir. Hâzik ve
kâzık hekimler bu bakıma İLİM
yanı kuvvetli olanlardır. Amma, has-
tanın kişiliğini tedavi edecek olan
tarafı hekimin SANAT'ıdır. Kupku-
ru ilâç yazan hekim, hekim değildir.
Hattâ bazen hiçbir ilâç olmadan he-
kimler hastayı SANAT'ları ile teda-
vi edebilirler...

OLMAZ İLÂÇ SINE-İ SAD PÂREME

MADRİD Üniversitesi Tıp Ta-
rihi Profesörünün bir neşri-
yatından esinlenerek belirt-
tiğimiz bu nitelikleri daha da açık-
lamaya çalışalım... Biliyoruz ki her
hastalık ilkin insanın kafasına yer-
leşiyor. Verem, şeker, tansiyon, pan-
siyon.. elbette ki kendilerini ilgilen-

diren organlarda, makamlarda yer-
leşiyorlar ama her hastalık bir de
kafamızın içindeki bir yere demir a-
tıyor. Bir hekim, o hastalığı istediği
kadar tedavi etsin bazen hastanın
şekeri düşer, veremi kapanır, tansi-
yonu yatışır ama kafasındaki o has-
talığın imzası silinmez...

İşte hekimin HEKİMLİK SANATI
denilen ustalığıydı ki sadece organ-
sal hastalığını tedavi etmekle kalma-
yor, onun kafasındaki korkuları da
temizleyip atıyordu...

Hastalıkların gerek teşhisinde ge-
rek tedavisinde İLÂÇLARIN rolü ka-
dar HEKİM — HASTA ilişkilerinin
ruhsal yanı da önemli rol taşımak-
tadır.

Şimdi, bize Konya'dan dertlerini
açan, şikâyetlerini döken, üzüntü ve
problemlerini sayan bir hanım oku-
yucumuza gelelim...

Bu hanım, AÇILMAYAN ÇİÇEK
rumuzu ile bize başvuruyor... Adre-
sini de yazmamış...

30 yaşlarında (hanım olduğuna
göre bunu hekim olarak 35 olarak
alabiliriz) fakülte bitirmiş bir genç
kız bu okuyucumuz... Bakın ne yazı-
yor:

«Sayın doktor benim derdim aşırı
çekingenlik ve kendime güvene-
memekten. Beni üzen bu hallerden
kurtulma çarelerini kendi kendime
arıyor, fakat bir türlü uygulamı-
yorum. Cesaretim yok. Fizik bakım-
dan bir erkeğin ilgisini çekecek ni-
telikteyim. Fakat kendimi bir baskı
altında hissediyorum. Annem ba-
bam, hattâ en samimi arkadaşlarım
arasında bile bu baskıdan kurtula-
mıyorum. «Niye az konuşuyorsun,
niye çok sessizsin?» sorularına haklı
olarak neden oluyor bu halim. İşin
kötüsü böyle sorular üzüntümü da-
ha da artırıyor... İnsanlardan daha
çok kaçmak istiyorum.»

Elhasıl bu «Açılmayan Çiçek» ru-
muzlu hanım okuyucumuz bir türlü
açılmayışının nedenini babasından
anasından gördüğü baskıda buluyor.

Gönül isterdi ki bu açılmayan çiçek
için şair Nedim gibi:

«Sen açıl gül gibi zariyle hezar
olsun Nedim»

diyelim. Ama ne yazık ki annesi ta-
rafından şımarmanın diye bir kez bi-
le öpülüp okşanmamış olan, bir sof-
rada konuşturulmayan, hiçbir top-
lantıya götürülmeyen ve daima ço-
cukluğun suspusluğu içinde yaşama-
ya mecbur edilen bu okuyucumuz
gerçekten kapalı bir çiçek olarak
kalmış. «Şimdi evlenirsem acaba
çevremi nasıl mutlu edebilirim?» di-
ye sorup yakınıyor.

Sayın «Açılmayan çiçek» e cevabı-
mız: Sizin bu davranışlarınız doğal
bir karakter yapısının sonucudur.
Bu türlü «Dut yemiş bülbül gibi su-
san, bir söyleyip on dinleyen tiplere
hekimlikte «Şizoid karakter» denir.
Ruh bilgin Young ise bu tiplere
«Intro-verti — İçe dönük tip» diyor.
Bu durum bir yaradılış sonucu ol-
duğu gibi çevreye karşı uyum gös-
teremeyen bir başka hastalığın be-
lirtisi de olabilir. Tabii sizinkisi bir
karakter davranışdır. Sizin «Açıl-
mayan çiçek» yerine kabak çiçeği ol-
manızı canü gönülden dileriz.

Bu içe dönüklüğün geliştirilip, dı-
şa dönüklüğe dönüştürülmesi için il-
kin çevre ile sıkı ilişkiler kurmak
ve toplumun içinde insanlarla bir-
likte olup sevgi içinde yalnızlıktan
kurtulmak gerekiyor.

Ruhsal bir yalnızlığın içinden kur-
tulmak için ne gerekse yapılmalı.
İçimizdeki yalnızlığı kalabalığa çe-
virmeniz gerek. Tıpkı ozan Baude-
laire'in yaptığı gibi... Çevrede kendi-
nize arkadaşlar bulun. Gezin tozun.
Çalıp söylemek de bu bakımdan ya-
rarlıdır. Derhal bir müzik aleti alıp
çalmaya başlayın. Bu arada ruh he-
kimliğinin en büyük tavsiyesi, sizin
kendi karakterinizin tam tersine
«Dışa dönük» tipte bir erkek arka-
daşla ilişki kurmanızdır. Bu, sizi o-
tomatikman tedavi edebilir. Özellikle
le sanat uğraşları sizdeki bu çevre-

ye karşı lâkayt oluşunuzu, ilgisizli-
ğinizi, dağınıklığınızı, birleştirme ve
bir şeyler yapabilme içgüdünüzü ak-
tive etmekle size olumlu bir tedavi
sağlayabilir. Benliğiniz bu sayede to-
parlanır ve size kendinize güven
sağlar. Unutmayınız ki büyük sanat-
çılar hep sizin gibi içe dönük kişi-
lerdi. Onlar sanat çabaları ile sanat
eserleri vermekle dışa dönmüşler ve
bu arada tedavi olmuşlardır... Bun-
ların en önemli olanı ünlü ressam
Van Gogh ve Lautrec idi.

ISPARTA G. M.

ŞİKÂYETİNİZ unutkanlıktan.
Yaşınıza bakılırsa biraz ya-
şınızın icabı, biraz da beyin
damarlarınızın yorulmasından ötü-
rü olsa gerek...

İnsan yaşlanmaya başladıkça ge-
çen senelerin her kilometre taşında
hafızasının, belleğinin bir parçasını
bırakıyor. Bakarsınız en yakın, en
sevgili bir dostunuz size «Vaaay
Hüsnü'cüğüm» diye sarılır, öper de,
Siz «Hay Allah şu adamın adı ney-
di Yârabbi...» diye takılıverirsiniz.
Yaşlılığın ilk şikâyetleridir bunlar...
İnsan karşılaştığı yakın bir tanıdığı-
nın ismini unutunca, ona nasıl hitap
etsin: «Vaay üstadım, hayatım, mi-
rim, sultanım» diye hitap ederek va-
ziyeti kurtarıveriyor vesselâm. Unut-
kanlık daha da arttıkça bu kez ma-
nava, kasaba olan borçlarınızı unu-
tursunuz. İnsanın bu türlü unutkan-
lığı yararlı bir unutkanlıktır. Bir ev-
rak imzalarken ilkin: «Tuuh, yahu
bugün ayın kaçındı?» diye başlayan
unutkanlık, sonunda «Acaba hangi
aydayız?» diyene dek varır. İş daha
ilerledi mi acaba hangi senede yada
hangi asırdayız? diye tüm zamanı u-
nuturuz. Bazen bakarsınız insan e-
vinin yolunu unuttur da kendini bir-
denbire Apostol'un meyhanesinde
buluverir. Yaşlanma unutkanlığı
böylece arta arta insanın karısının
adını unutmaya dek varır ki sonu
çok, pek çok kötüdür bu unutkan-
lığın...

Yaşlanmaktan yada beyin damar-
larının sertleşmesinden ötürü olan
unutkanlıklar Ribaut denilen bilgi-
nin yasalarına uymaktadır Yâni in-
san çok eski hâtıralarını hatırlar,
örneğin Sivastopol savaşındaki olay-
ları teker teker anlatır da, «Dün ne
yemek yediniz beyefendi?» diye so-
rarsanız hatırlayamaz ne yediğini a-
dam...

Unutmaktan fazla yakınmamalısı-
nız aziz okuyucum. Beyin damarla-
rını açıcı ve beyin dokusunu besle-
yici ilâçlar çok... Amma unutmak
gerçekte çağımızın en faydalı ilacı
değil mi? Hani: «Unutmak isterim
gelmez elimden» şarkısını söyleyip
de unutmak için içki kadehine sa-
rılmıyor muyuz?

UNUTMADIM SENİ BEN

Hastanın biri sorar:

«— Çok kötü, doktor bey... Hafı-
zamdan şikâyetçiyim. Her şeyi unu-
tuyorum.»

Doktor:

«— Hummm... Bu durum ne za-
mandan beri devam ediyor böyle?»

Hasta:

«— Hangi durum doktor bey?»

Şimdi de bir politikacıyı dinleye-
lim birlikte:

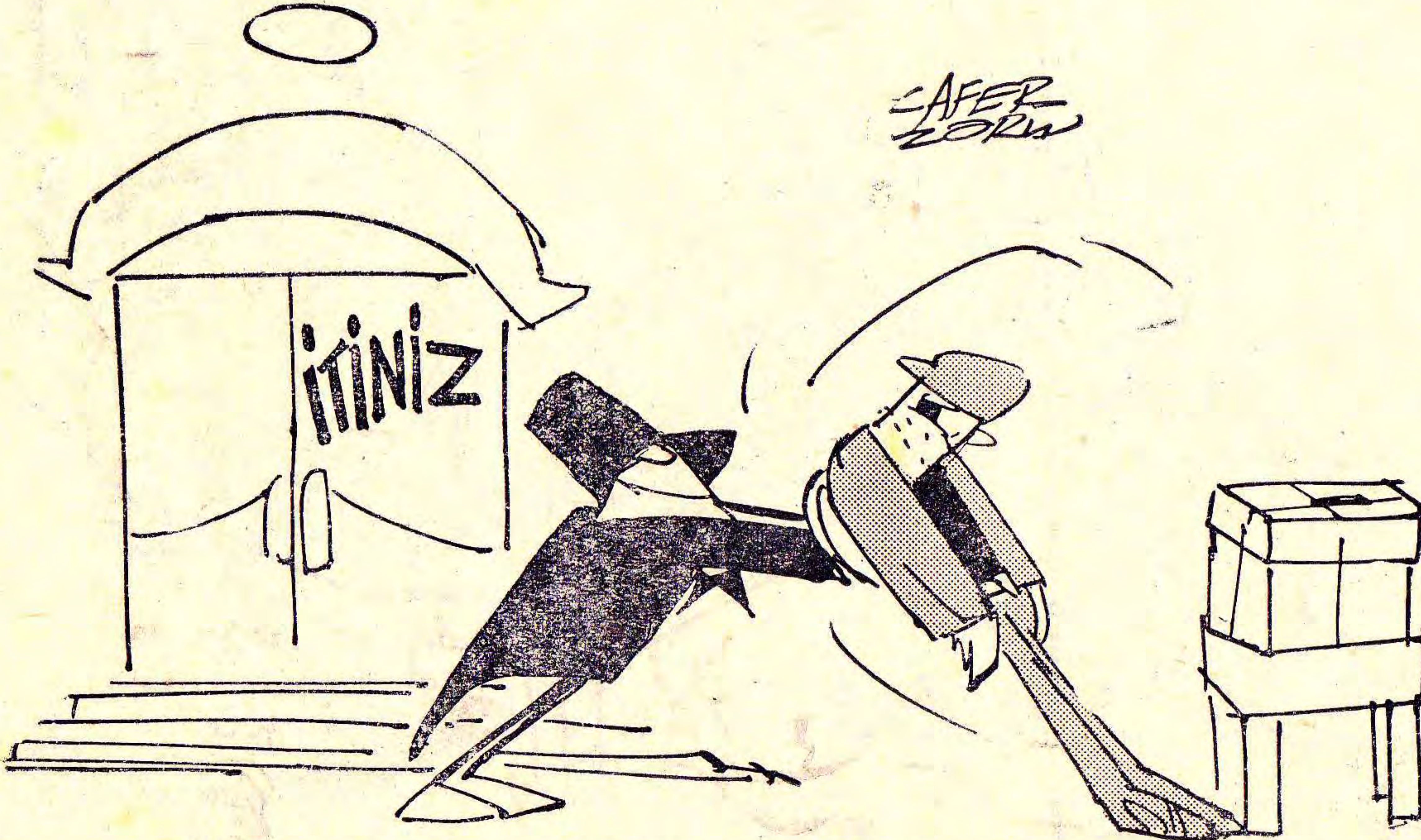
— Artık reformları derhal uygula-
manın zamanı gelmiştir. Toprak re-
formu, üniversite reformu, en kısa
zamanda uygulanacaktır...

— Gerçekten toplumumuzun huzu-
ru için gerekli şeyler değil mi bu si-
zin vaadettikleriniz?

Politikacı:

— Anlayamadım... Hangi vaadet-
tiklerim?...

Dr. İhsan ÜNLÜER

— Kapıcılar seçimlerde oy kullanmama kararı aldı. —

Akbaba'nın Resimli Romanı

HIZLI NAZLI

uyduran
ve çizen
Aydan?

Bizim Hızlı ile Zottirik ahlâklı bir biçimde siyasi tartışma yapıyor. Sunlar seçim meydanının başka bir köşesinde iki efendi tatlı bir sohbeta dalıyorlardı.

ALÇAK
ZOTTİRİK

NAMUS-
SUUZ!

SEÇİLMEM İÇİN Bİ OY GEREK SIRMAKES. AĞA! ONU DA ANCAK SENİN GAYENDE ALABİLİRİM. ŞÖÖLE HIZLI CİNSİNDEN BİR KAÇ

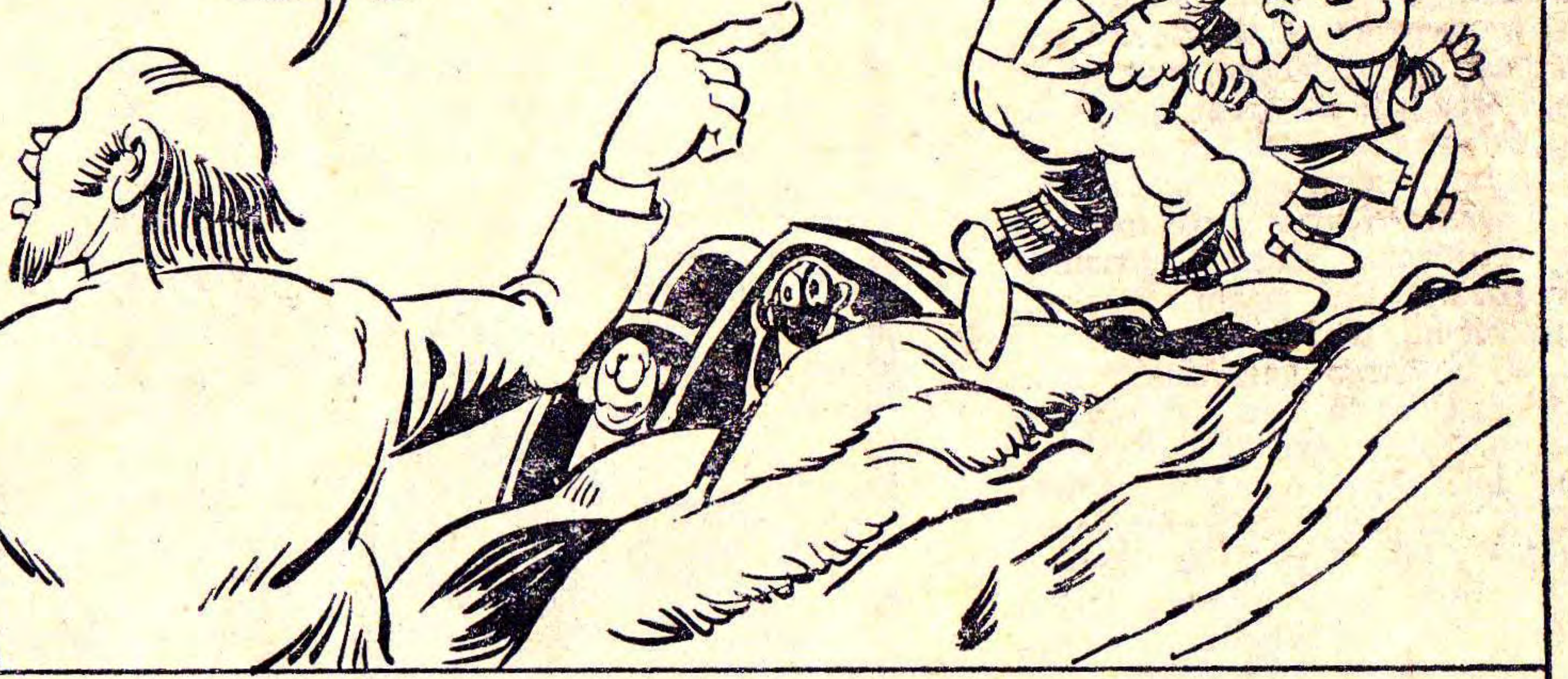
TEKVANDO VERDE
ŞU İŞİN İCABINA
BAKIIM!

PEKİ ŞEVKET
DEMİRBİLEK E-
FENDİ. SONRA DA
BİZİ GÖRMİYİ UNUT-
MA!

Maruf aday Şevket Demirbilek herkesi birbirine düşüren, işini bilir, kurnaz bir adamdı. Yine istediğini koparmış, bir oy için Sirmakes ağadan 4 Tekvando almıştı.

YÜRÜYÜN ARSLANLAR
ZAFER SİZİN AVANTA
BİZİMDİR. İŞTE SİZE BAL
OLACAK BİR ÇİÇEK!
KONUN ENSESİNE
ALIN İSTEDİĞİMİ!

BUGE-
LENLERDE
KİM OLA-
KI?

VERECEN Mİ
OYUNU! GÖS-
TERELİM Mİ
BOYUNU!

PEKİ AĞALAR
BAASIM ÜSTÜNE
BİR OY'UN LAFI
MI OLUR

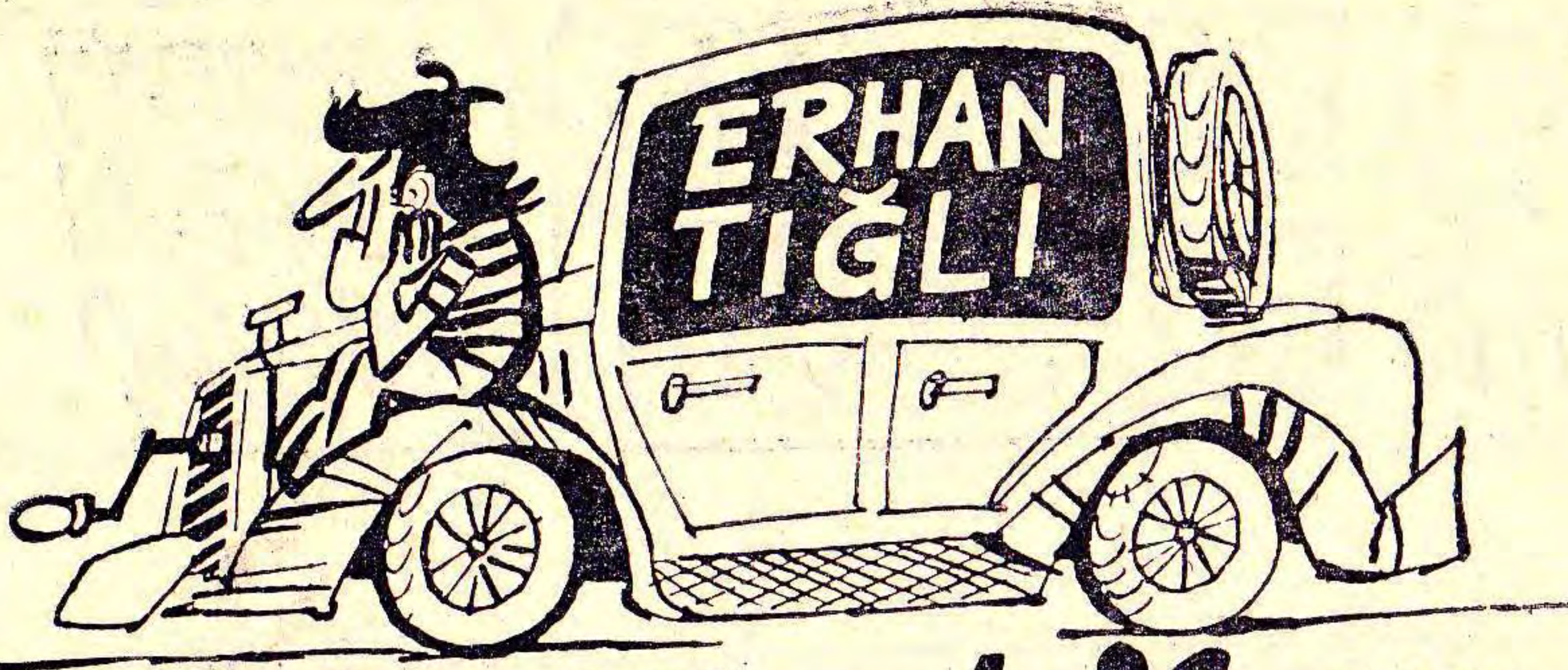
BABA
NE İSTİ
YORLA!

BÜYÜNCE ANLARSIN
OĞUL! KİMİ BÖYLE
OY VER OY DER...
KİMİ DE BİZİM GİBİ
OY ANAM OY
DER.

GALİBA
ANLIYOM
BUBA! BİZDE
ANCAK OY-
DAN BAŞKA
Bİ ŞEY YOK
GALİBA

"Sevgili Okurlar,
Gelecek Hafta af
buurun dananın
kuyruğu kopacak.
Sokakların yaz-
boz talhtası olduğu,
büütün kirli çama-
şırların ortaya
döküldüğü şu gün-
lerde son sözü san-
dile diyecelik, baka-
lim ne diyecelik... »

Aydan
Alkışta
oğlu.

FORD Fuat'tan Başkan Ford'a

Yüksek bir huzura takdimdir, Pek sayın Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Gerard Ford,

Size bu mektubu yazmamın maksadını ve gayesini, aynı zamanda amacını açıklamadan önce kendimi tanıtayım. Çünkü mektubumu alınca merak edecek, size bu mektubu kimin gönderdiğini öğrenmek için alta bakmaya kalkışacaksınız. Sizi bu zahmetten kurtarayım ve de kendimi, kişiliğimi zatiâlinize tanıtayım. Bu mektup size Türkiye'den geliyor.

Şaşırmakta haklısınız. Hep siz yazdınız bize mektubu, biz okuduk Jonson biraderinizin sayesinde. Neyse zülfi yâre dokunmayalım. Benim adım Fuat, namıdiğer Ford Fuat Taksi, dolmuş şoförüydüm...

Neyse geçelim. Bana niye Ford Fuat dediler bilir misiniz? Size benzediğinden değil. Siz başa geçmeder önce konulmuştu bu lâkap bana. Nedeni de şu: Ben hep Ford marka araba kullanırım da ondan. Uğur saymışımdır bunu. Kendi arabam da olsa, başkasının arabasında da çalışsam Ford'u seçerim hep nedense. Belki adıma uygun oluşundan, belki uğur sayışımdan, belki fordların iyiliğinden, güzelliğinden, belki denk gelişi... Ama son zamanlarda hele siz ve temsilciler meclisiniz ambargo kararını alalı uğursuzluk başladı benim arabada. Kimse arabama binmek istemiyor. Müşteri sayısında gözle görülür bir azalma başladı. Hiçbir suçum, günahım yokken sırf sizin ve ambargo kararınız yüzünden müşteriler de bana ve arabama ambargo uygulamaya başladı...

Olur mu böyle, olur mu, Ford Ford'u vurur mu? Benim gibi garibana bu yapılır mı? Önce anlamadım arabama niye binmediklerini. Eskimiş, fiyakası bozulmuş da ondan itibar etmiyorlar sandım ama aldandığımı pek çabuk anladım. Arabamı iyice onartıp, güzelce boyattıktan sonra işe çıktım. Müşteriler arabama binmek için birbirlerini iteleyecekler sanırken kimse yüzüne bile bakmadı. Külüstür arabalara bindiler de benim arabaya binmediler. Markasına bakmadan bir yolcu binecek oldu. Ford olduğunu görünce: «Aman, işlerim rast gitmez sonra. Müşteriler, alacaklılar bana ambargo koyarlarsa ticarî itibarım mahvolur, iflâs ederim» diyerek hemen arabamdan indi. Gelin götürmek için kiraladılar. Gelin: «Aşkol-sun, beni Ford'a mı lâykâ gördün?» diye damada kızdı, içine binmedi. Damatla gelin başladılar orada kavgaya. Neredeyse bozuluyordu evlenme işi. Bir akraba çıktı ortaya. Damadın kulağına eğilip: «Oğlum, hatâ ediyorsun. Dinle gelinin sözünü. İnatçılık etme. Kazaklığını başka yerde göster. Bu arabaya binersen işin rast gitmez. Bunun adını taşıyan Amerika Devlet Başkanı Temsilciler Meclisine hâkim olamadı, söz geçiremedi. Sonra sen de gerdek gece 1 erkekliğine hâkim olamazsın da

bütün bir ömür karına söz geçiremezsin» diye caydırdı.

Elime üç beş kuruş verip beni savdılar. Böylece temelleri sallanan evliliği kurtardılar. Bir başka gün arabama bir başka müşteri girdi. Kapıyı açıp içeri girer girmez:

— Çabuk, isim acele. Beniye tez yetiştir! dedi.

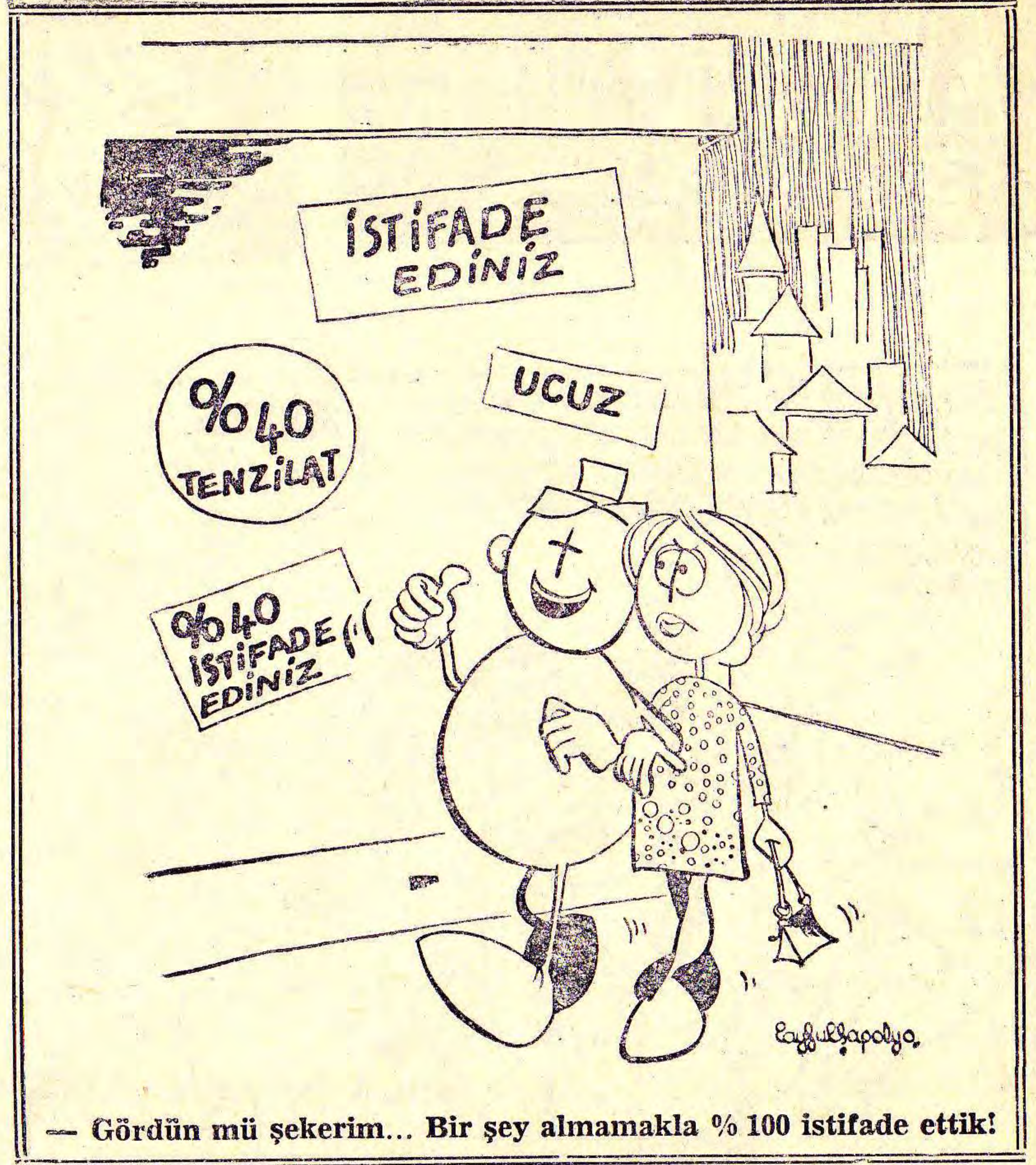
— Sen hiç merak etme kardeşim, derhal gazlar uçarım dediğin yere. Şu benim Ford evvelallah çıkarmaz yüzümü kara, eğdirmez başımı yere. Üzülmeye, dedim. Keşke demez olaydım. Müşteri bir «Nee?» çekti ve hemen dışarı çıktı.

— Ne o âbi, nereye, ne oldu? diye sordum.

— Daha ne olacak be kardeşim? Arabanın markasının Ford olduğunu bileydim biner miydim arabana. Senin arabaya ya hızlı gitmez yada giderse bile bir kazaya uğrar, dedi.

— Niye o? dedim.

— Niyesi var mı be, dedi. Başkan

— Gördün mü şekerim... Bir şey almamakla % 100 istifade ettik!

Ford, bize ambargo kararını kaldırtacağını diye söz verdiği halde Temsilciler Meclisinde sözü kazaya uğradı. Meclis bir kez daha toplanıp kararı görüşecekmiş ama atı alan Üsküdar'ı geçtiği zaman...

Doğru söze ne denir? Ses çıkaramadım tabii. Sen olsan ne yaparsın yâni?...

İşte böyle, yukarda da arzettiğim gibi sırf sizlerin yüzünden başıma bu türlü çeşitli işler geldi. Şimdi rahatlıkla diyeceksiniz ki madem iş yapamıyorsun Fordla. Sat o arabayı, başka bir arabayla geç tatlı kâra. Merak etmeyin, bunu da düşündüm. Ama kimse almak istemiyordu arabayı. Gerçi birkaç müşteri çıktı ama onlar da hurda fiyatı verdi. Ee... Kim verir bunca yılın emektarını ölü fiyatına. Arabayı satmam bile lâkabım silinmez üstümden. Bizde bu takma adlar öyle işler ki insanın kişiliğine, ölse silinmez. Beni asıl adım olan Fuat Ergenç olarak kimse tanımaz da «Ford Fuat» dendiği zaman şoförlerden değnekçilere kadar herkes aşına çıkar.

Bu bakımdan bu işlerin kesatlığına benim yapabileceğim bir şey yok. Tek umudum sizde. Şu ambargo kararını tez elden geri aldırma ya bakın da azıcık rahat edelim, derin nefes alalım. Hem milletçe, hem fertçe sıkıntıdan kurtulalım. Eminim ki bütün Ford şoförleri de benimle hemfikirdir. Onlar da çekiyordur benim çektiklerimi...

Eğer sözlerimi hafife alır, ambargonun kapısını hafifçe de olsa aralamazsanız direnişe geçeceğiz bütün Ford şoförleri. Ne pahasına olursa olsun Ford marka otomobilleri kullanmayacağız. Özel arabalıların da Ford kullanmasına engel olacağız. Markanızı taşıyan arabalar âtil kalacak, hurda olacak. Ford araba kullanan turistleri de sınırdan içeriye sokmayacağız. Giren olursa arabalarını kırıp dökeceğiz.

Ayrıca Glen Ford adlı artistinizin filmelerini de yurda sokmayacağız. Alacağımız daha başka tedbir ve çareler var, ama onları burada saymayı gereksiz görüyorum...

Durumu bilgilerinize arzeder, gereken işlemi yapmanızı rica ederim.

Fuat Ergenç (Namıdiğer Ford Fuat) Ford araba kullanan bilimle şoförler derneği genel başkanı

Erhan TIĞLI

(Basın: 60087 - A - 20196 - 120)

OKUL SİRALARINDAN YANKILAR

SALATALIK

Fen ve Tabiat Bilgileri'nden «vitaminler» işliyorduk. Öğretmenimiz dersin sonuna doğru beni işaret ederek:

— Mehmet, salatalıkta hangi vitaminler var, say bakalım? dedi.

Ben:

— Hemen hemen bütün vitaminler bulunur hocam dedim.

— Nasıl olur? Salatalıkta bütün vitaminler bulunmaz.

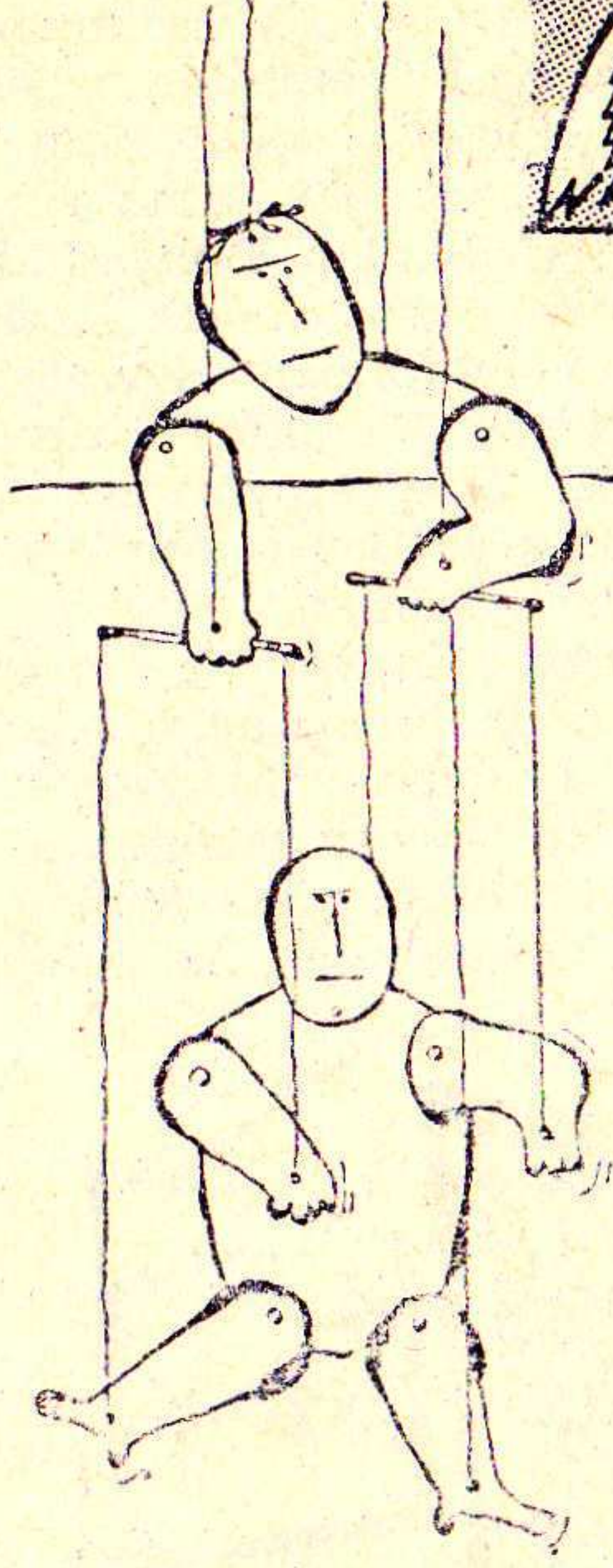
— Bulunur hocam Söz gelişi Rus salatasında beyinden tutun da zeytinyağına dek hepsi var.

Sınıfta bir gürültüdür koptu. Yanımdaki:

— Lan sana hıyarı soruyor hocam, hıyarı... dedi.

Mehmet HAMES

Yeni Mah. Cami Sok. No: 25
Hassa/HATAY

Yazısız

(Behiç AK — İst.) İstiklâl Cad. Botter Apt. No: 475/1 Tünel/İST.

BİR HITAP ŞEKLİ

Okulda, mahallede, tanıdık aileler ve toplantılarda daima aranan, muzipliği ve hazırcevaplığı ile tanınan arkadaşım Oya ile bir gezme dönüşü mahalle bakkalına uğramıştık. Orada birkaç delikanlı kendi aralarında konuşuyorlardı. Aynı anda Muallâ Sürer kapıdan geçiyordu.

Arkadaşım:

— Bak bak, artist Muallâ geçiyor. dedi.

Bunun üzerine, oradaki delikanlılardan biri sanki kendisine bir şey sorulmuş gibi, arkadaşına:

— Teyze, Muallâ Sürer karşıki apartmanda oturuyor. dedi.

Hazırcevaplığıyla tanınan arkadaşım hemen:

— Öyle mi amca, dedi, orada mı oturuyor?

Kullandığı hitap şeklinin arkadaşımın ne yaşı ile ne de görünüşü ile orantılı olmadığını anlayan delikanlı, başı eğik olarak uzaklaşırken, yükselen kahkaha seslerini daha fazla duymamak için adımlarını sıklaştırıyordu.

Şerife UĞUZ

— 1975 Kadın Yılı ilân edildi. —
(Kemal AKKOÇ — Adapazarı)

MUBAREK

Köylünün biri eşya yüklü eşğini fena halde dövüyordu. Buna rağmen hayvanın inadına kırıdadığı yoktu. Bir ara adam yorulup:

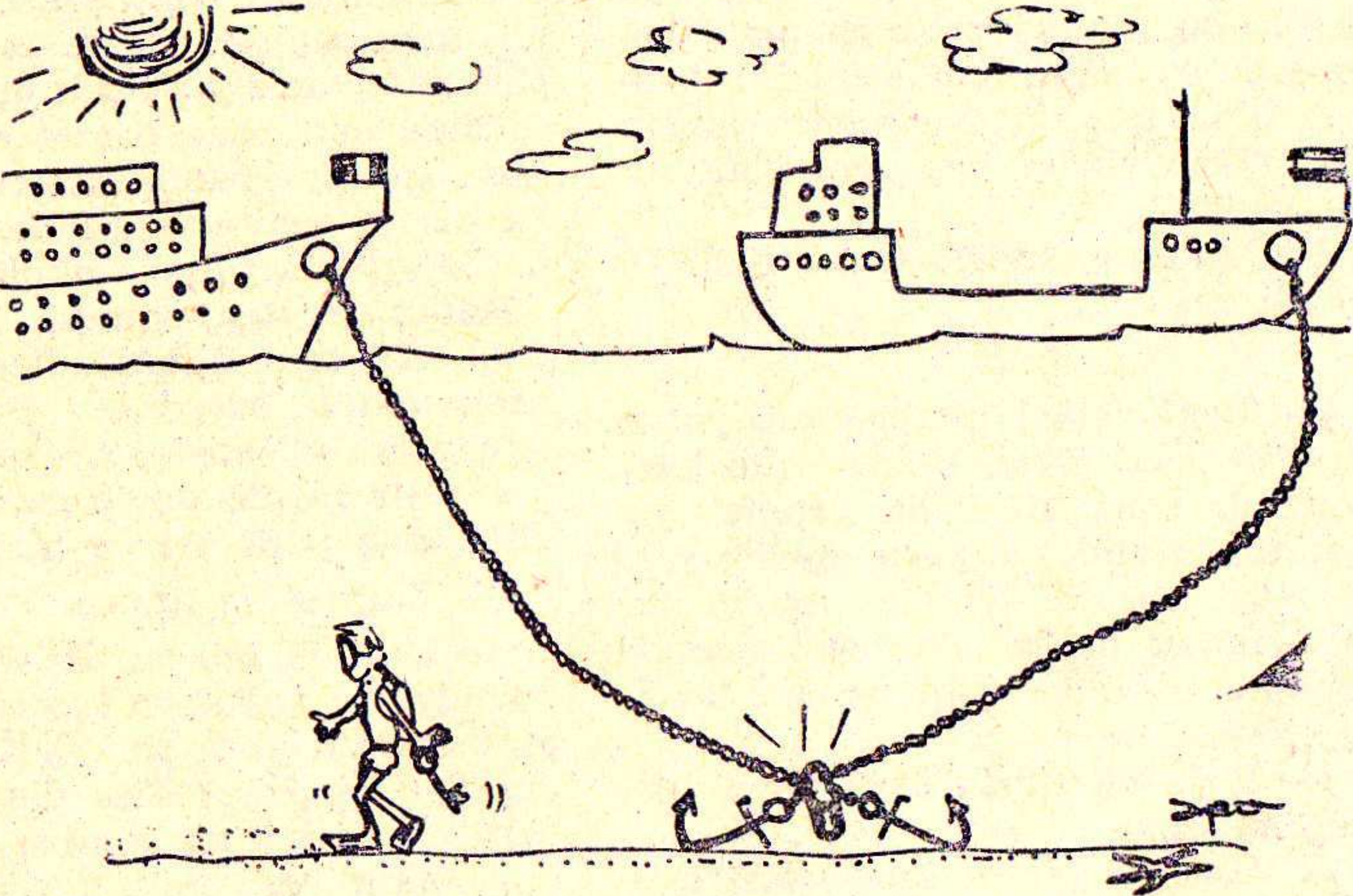
— Be mubarek yürü artık. De-

yince, izleyenlerden biri dayanamayıp:

— Be adam, madem ki mubarekti niçin hayvanı bu şekilde döversin?... demez mi!?

Alâeddin TONGA

Tapulama Müdürlüğü — NİĞDE

Yazısız

(Abdullah ERTOLGA — Caferağa Mah. Şair Lütfi Sok. 73/4
Kadıköy/İST.)

RAMAZAN AYI

Bir yakınımınla birlikte kahvede oturuyordum. Yanımdaki yakınının birkaç arkadaşı da gelip oturdular. Türlü konular üzerinde konuşuyorduk. Konuşmalarımız bitince bir sessizlik başladı. Fakat sessizlik uzun sürmedi. Yakınım, bir arkadaşına:

— Hasan, dedi, seninle görüşmeyeli birkaç yıl oluyor. Rama-

zanı nasıl geçiriyorsunuz sizin oralarda? Bâri sevindirebiliyor musunuz?

Hasan'ın yanıtı şöyle oldu:

— Ayıp ettin, sevindirmezsek her yıl on gün önceden gelir mi?

Hüseyin DENİZ

İlköğretmen Okulu öğrencisi
Akşehir/KONYA

DÜNYA İŞLERİ

Bir tarafta dolandırmak mübhtır
Bir tarafta yalan atmak günahdır
Bir tarafta talan etmek hikmettir
Bir tarafta soğan ekme nimettir
Bir tarafta yakan köpek doyurur
Bir tarafta yanan kepek kavurur
Bir tarafta kalın değnek

kanundur

Bir tarafta döven erkek

maznundur

Bir tarafta düğün dernek kurulur

Bir tarafta seven yürek vurulur.

BAKİ YİĞİT

P.K. 46 — AYDIN

HALKTAN UYARI...

Ford şöyle der

Kissinger böyle söyler

Bir aylık zaman

Böylece biter...

Renksizliği çıkaran

Hazret Erhakan

Ve hükümetin başı

Sayın bay Süleyman...

Sizler neden,

Neden susuyorsunuz?

Biz de duyalım

Ne konuşuyorsunuz?...

Merak etmek hakkımız

Vatandaşız biz halkız

Dikkatli olun ? çok

Sonra kalırsınız . yalnız...

M. EROL POLAT

HALI MI?

Geçenlerde bizim Oktay'ın ziyaretine gitmiştim. Hastalanmıştı. Biraz dertleştikten sonra:

— Ee.. Oktay'cığım, haliniz nasıl, dedim. Oktay:

— Halimiz mi? Vallaha diyecek yok, Mehmet'ciğim. Yengen çok beğeniyor. Görkemli. Ancak deseni daha sık olsa, daha güzel olurdu her halde! demesin mi?!

Mehmet HAMES

Yeni Mah. Cami Sok. No: 25
Hassa/HATAY

KOYUN KIZARTMASI

Aralarında bir de sofı bulunan üç köylü, bir koyun çalarlar. Birinin evinde bunu bir güzel yemeye hazır hale getirdikten sonra ortaya getirip; (günahdır) diye sofraya yanaşmayan sofı arkadaşlarına seslenirler:

— Gelsene yahu, Korkma günahı bize olsun.

— Olmaz canım. Çalınmış koyun da yenir mi?

— Gel, dedik... Günahı bize olsun varsa...

Sofı görünüşlü adam nar gibi kızarmış ete ağzı sulanarak bakar, dayanamaz fazla:

— Etinden yemem ama, der, suyundan verirseniz içerim!...

Erhan DEMİRKOPARAN

Dmy. Loj. 7. Bl. Z. 05 — SİVAS

AYRILIYORUM

Dostlar haberiniz olsun
Sevgililer sizlere de sözüm
Beddua okumayın artık
Ayrılıyorum aranızdan
Helâl edin hakkınızı
Eh, ne olacak..

Yeni bir araba aldım da!...

AZİZ ÖZKULAK

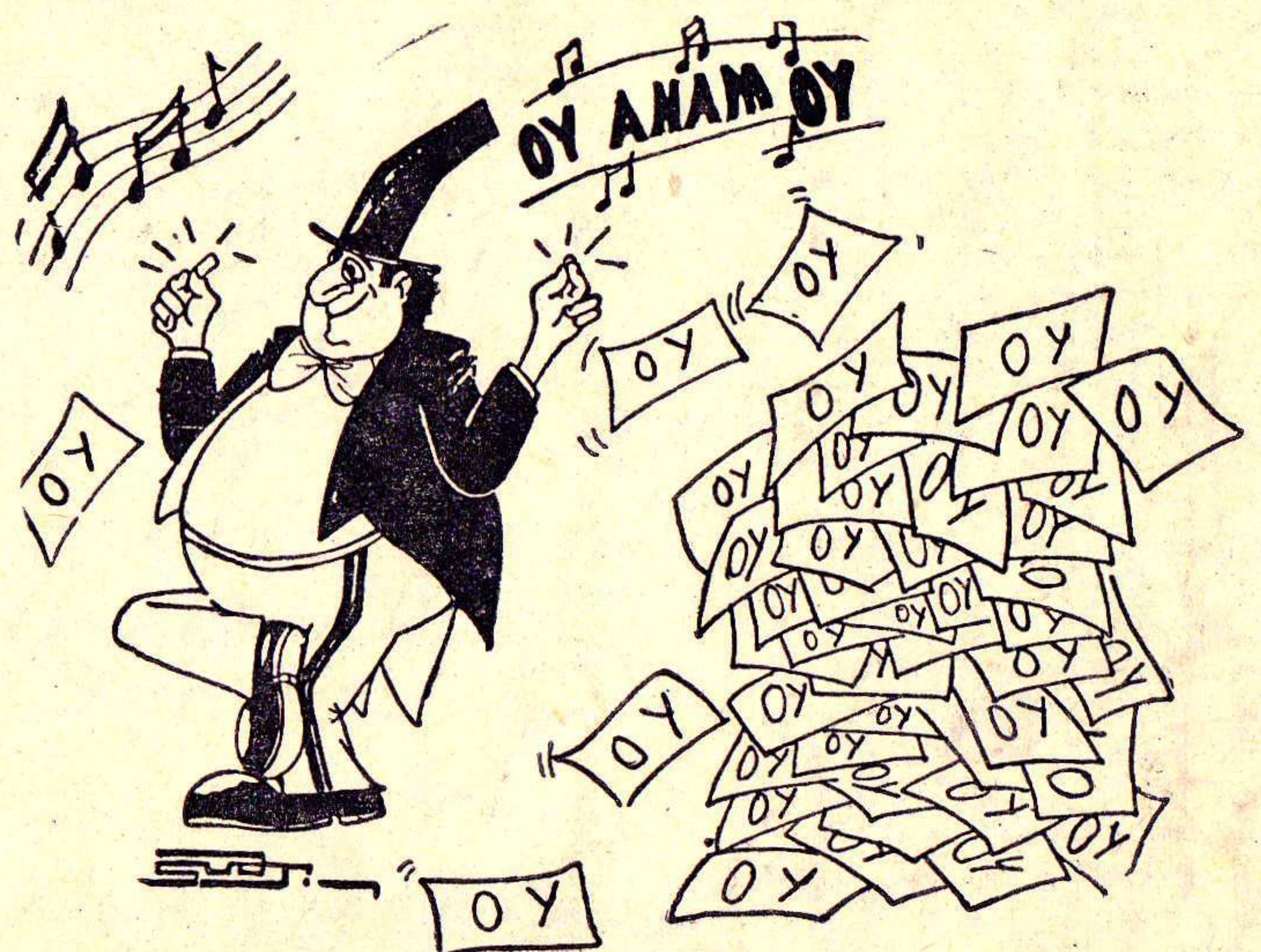
Kemalöz Mh. Doğru Sk. No: 7
UŞAK

SEVGİ YASASI

Gözlerin yeşilse dert mi bana
İster kiraz dudaklı ol
İster elma yanaklı
Belin inceymiş
Kalın bacaklıymışın neyime
Gözlerim gözlerini görmüyör
Ellerim ellerine değmiyor
Nasıl diyorsun zayıf mıyım?
Şişmanlık incelik nedir ki
Bana sevgimizden bahset
Demet yap çiçeklerden be kızım
Seviyorum de sözün kısıası
Ne bileyim belki de
Böyleymiş sevginin yasası.

BEDRİ APPAK

P.K. 90 — Ödemiş

«Oyun havası»!

(Suat AYDIN — İzmir)

Daldan dala kim ne budala

**Nurettin
Türker**

KIVİLCİMLİ ışıklar çıkartarak virajları dönüyordu iki otomobil de. Biri kaçıyor, diğeri kovalıyordu. Yarım saat kadar sürdü bu kovalamaca. Kentin dışı sayılırdı buralar. Öndeki otomobil gazı köklemiş, olanca hızıyla bir sağ, bir sol yaparak kaçacak delik arıyordu. İçerdeki iki adam önde, güzel bir kadın da arkada oturuyordu. Onları izleyen otomobilde ise dört kişi vardı ve işte uzanan bir silâhtan ilk kurşunu da sıkmışlardı.

On dakika sonra öndeki otomobil yoruldu, sendeledi ve artık gidecek halim yok der gibi yavaşladı, durdu. Lâstığının teki inmiş, içerdekiler de tek tek yola çıkmışlardı. Arkadan izleyen otomobil geldi, hendeğe yakın durdu. İki kişi içerde kaldı, silâhlarını doğrulttular. Diğer ikisi ellerini kollarını sallayarak yanaştılar ve iki hasmın üzerlerini aradılar. Silâhları alındı, hendeğin içerisine yatmaları söylendi. Öyle de yaptılar. Ortada kalan kadına yanaştı biri:

— Bizim elimizden kadın alacak adam daha anasından doğmadı... dedi. Yürü de boynunu görelim.

Diğeri güliüyordu:

— Bu sünepelere yakışır mısın sen be? dedi. Bizim salonun gülünü koklatmayız kimseye. Daha öğrene medin mi?

Kadın, omuz silktilti. Sanki bana göre hava hoş der gibiydi. Nasıl olsa geçinecek bir para veriliyordu kendisine. Ama o, ama başkası. Farke-den ne olacaktı. Bülbül gibi şakıyan, endamı ile güller saçan sesine ve güzelliğine zarar mı gelecekti?

— Gidelim... dedi. Başım ağrıyor zaten.

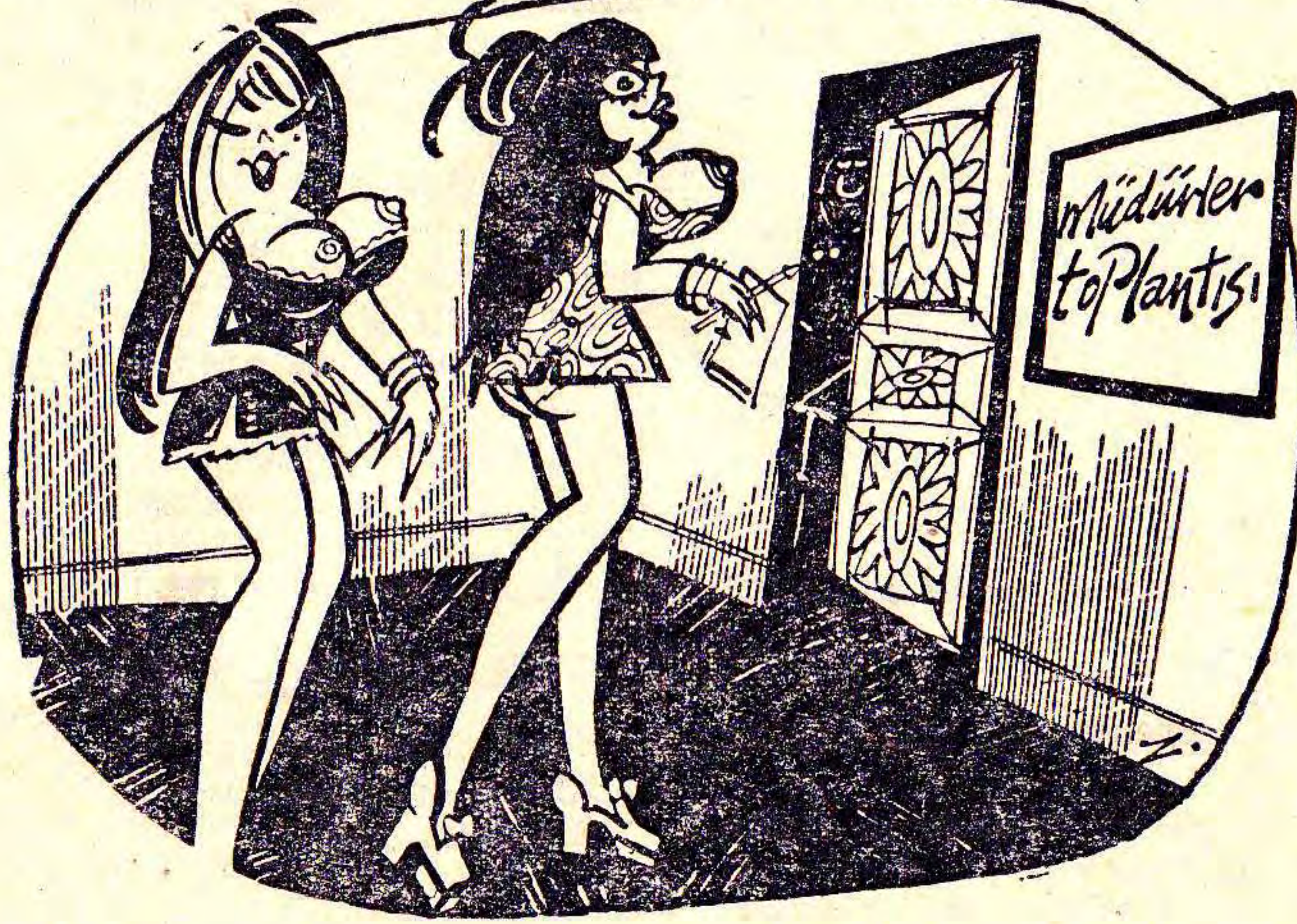
Gittiler... Çevrede ne film, ne de fotoğraf çeken vardı.

BÜYÜK şirketin «müdürler» toplantısı yapılıyordu. Güzel yüzlü, güzel bacaklı sekreterler olanca fedakârlıklarını göstermiş olmak için bakana ısıklık çaldırarak kadar açılmışlardı. Eller pipo, puro ve sigara tutarken arada bir titriyorsa nedeni bu olmalıydı. Ve şirketler şirketi genel müdürü hafif öksürerek oturumu açtı:

«— Sayın bayanlar, baylar... Heminizi sevgi ile selâmlarım. Hemen konuya girmemi hoş görün...» der demez büyük bir öfkeyle konuşmaya geçiverdi:

«— Yazık... Yazıklar olsun hepin-

tim. Durum şu centilmenler. Yirmi bin imal edilmiş hazır bekleyen uçak motorları var. Biraz kusurlu olması depoda beklemesine neden gösteriliyor. Önemli değil. Hele bizim standartlarımız için ikibin yılın ideal motorları bunlar. Maliyetinden de aşağıda ve azami kolaylıklarla alıyoruz bu motorları. Neymiş efendim, Yüksek Plânlama Kurulu bu teklifimizi onaylamıyormuş. Olur mu böyle şey? Ben olmaz diyorsam olmaz centilmenler. Bir hafta süre size. Dört yüz milyonluk kâr göstergesinin onda birini açıkça kullanacaksınız. Onaylayan onaylar, onaylamayan bir milyon tazminatlı kontratla, ayda ellibin lira aylıkla gelir yanınıza oturur. Böyle konuşmak

ze. Koca yılları sizler için harcamış olduğumu, sizleri yetiştirdiğime inanarak harcadığımı kabul ettiğimi hatırladıkça hafızamın beni terketmesini yeğlemeyi kabul ediyorum. İnsafsız ve beceriksiz arkadaşlarımı seçmiş olmak suçunu bana mı yükleyeceğinizi sanıyorsunuz? Hayır. İş ve beceri kuralları bir robotun mekanik düzenidir ama, bizim robot kurallarından öte şirket kurallarımızın şaşmaz ve yenilgi kabul etmez tercihleri vardır. Niye kullanmıyorsunuz bunları?»

Bir yudum su, bir yudumluk kı-zartı atlatma yutkunması:

«— Her şeyi kısaca gözlerinizin önüne bir kez daha sergileyeceğim. Herkese, her aileye bir uçak kampanyası açacağız. İngiltere'ye yapmış olduğum seyahatte F. Lord şirketi ile bir ön görüşme ve anlaşma yap-

zorunda kaldığım için özür dilerim. Fakat, yitirecek tek günümüz kalmadı. Bu motorlar başka bir ülkeye giderse bizim için nasıl bir felâket olur tahmin edebiliyor musunuz? Teşekkürler hepinize. Şimdilik bu kadar...»

Toplantı toplandığı kadar hızlı ve plânlı dağıldı.

«— Beni dinle Yakup. Uzun yıllar emeğin geçti bana. Bunca yılın karışığında sana bir iyilik yapmak istiyorum. Kabul edip etmemekte serbestsin. Yalnız, iyi düşünmeni ve sağlığından başka bir şey istemem şeklinde çocukluk yapmamamı tavsiye ederim...»

«— Hele bir deyin efendim ne diyecekseniz.»

«— Hazırda birkaç kuruş birikmiş paran var mı?»

«— Sayenizde sekiz onbin var benim.»

«— Yetmez. Tarla marla...»

«— Bir o kadar da onlar tutar.»

«— Peki, onlar öyle kalsın. Bak, piyasada motor yağı şu günlerde son demlerini yaşıyor. İçerde yapılan yetmeyecek, dışardan gelmeyecek günler geliyor. Sana kredilerimi kullandırıp bir miktar yağ çektiireceğim. Birkaç ay stok yapacaksın, sonra piyasaya... Oldu mu?»

«— Neden olmasın beyim, dediği-niz gibi olsun.»

Yakup, büyük bir depo doldurdu yağla. Bey'inin dediği gibi de yağ tükendi piyasada. Ve Yakup kırk liraya aldığı yağı ikiyüzkırk liradan satma şansını elde etti. Ben diyeyim milyoner oldu, siz deyin milyonları oldu. Darısı başınıza...

KARPUZCU, kan kırmızı çıkmış bir karpuzu serginin tam ortasına koymuş gelene geçene bağırıyordu:

«— Kan kırmızı be mübarek. Kesmece bunlar... Kesmece...»

Elinde bir karpuz, orta yaşlı bir bay ve bayan birlikte yanaştılar sergiye:

«— Hani hiç ham karpuzun çıkmazdı. Bu ne bu?»

Uzattıkları «kelek» cinsinden bir karpuzdu. Hiç bozuntuya vermedi satıcı:

«— Huyunu ne bilirim abla. Burada iyiydi, eve gidince bozulmuş.»

Bu söze fena içerledi yanındaki bay. Karpuzu kaldırıp satıcının kafasına indirecek hale geldi.

«— Amman bayım, şakadan da hiç anlamıyorsunuz. Suçumuz ne yanı? Kes deseydiniz keserdik burda. Şimdi mademki bana itimat etmiyorsunuz, ben niye size itimat edeyim. Bu karpuzun benim sergimden alındığına dair senet mi var elinizde?»

Kadın, ter ter tepindi:

«— İki saat olmadı, ben gelip elimle aldım buradan. Bir karpuz için yalan mı söyleyeceğim?»

«— Bir karpuz deyip geçme hanım abla. Kaç para verdin buna?»

«— Tam sekiz lira...»

«— Gördün mü ya. Ben sekiz lira yövniye alamıyorum buradan. Zararına mı çalışalım şimdi. Kime satarım bu karpuzu? Kes deseydin keserdik. Bırakın da işimize bakalım.»

Verirsin vermezsin, değiştirirsin değiştirmezsin... Bir çeşit inatlaşma oldu ortalıkta. Gelen geçenler de birikince olacak şey olmaz olur bizim buralarda. Sonunda karpuzu kafasına yedi karpuzcu. Oradan da karakol yolu açık tabii. Eh, bir karpuz için demeyin. Bazen çekirdeği için bile karakolluk olanları duymadık mı?

Diyeceğim, kimi ağız tadıyla bir karpuz yiyemez, kimi de elindeki koca bostanlığı beğenmez. Gönül bu efendim. Kime ne diyelim?..

Nurettin TÜRKER

— Sözünde durmadığına göre, bu KIRAT hence erkek değil arkadaş!..

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ:

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:

Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

İDARE YERİ:

Divanyolu Klodfarer Caddesi

No: 8-10, Daire: 3, İstanbul

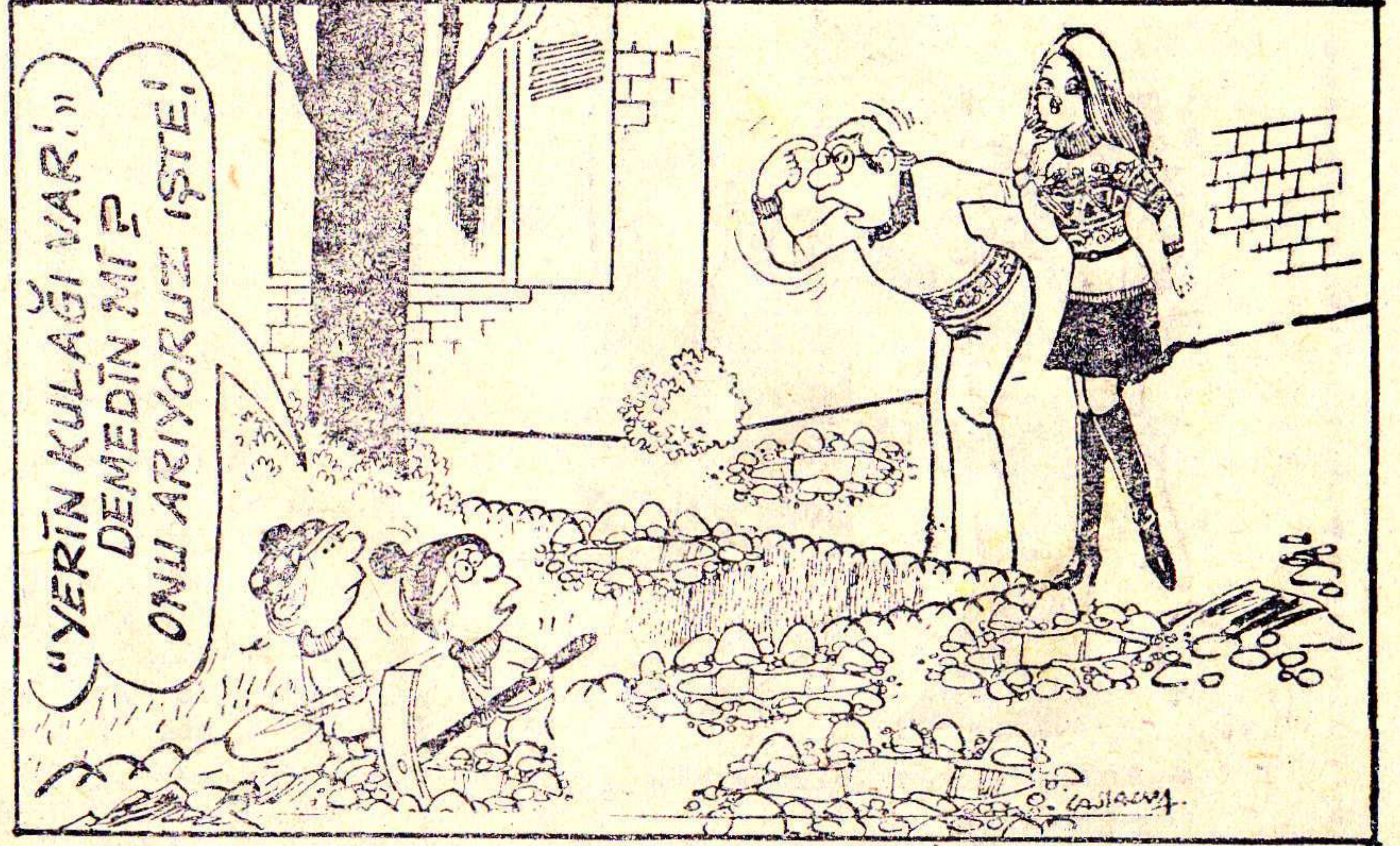
Telefon: 22 18 11

ÖĞRETMENİ CANDAN DİNLER... ÖĞRENTİİZ
NELER NELER... OKULLAR AÇILDI. ÇOCUKLAR,
ŞİMDİ BÖYLE SÖYLER. ÇOCUKLARINA KİTAP
ÇANTA ALAMAYAN DERTLİ BABALARI, DEVLET
BABANIN İNSAFINA BIRAKIP, GELİN HEP BERABER
SİZLERE OKUL ANILARINIZI ANIMSATACAK
SAYFAMIZI İZLEYELİM!...

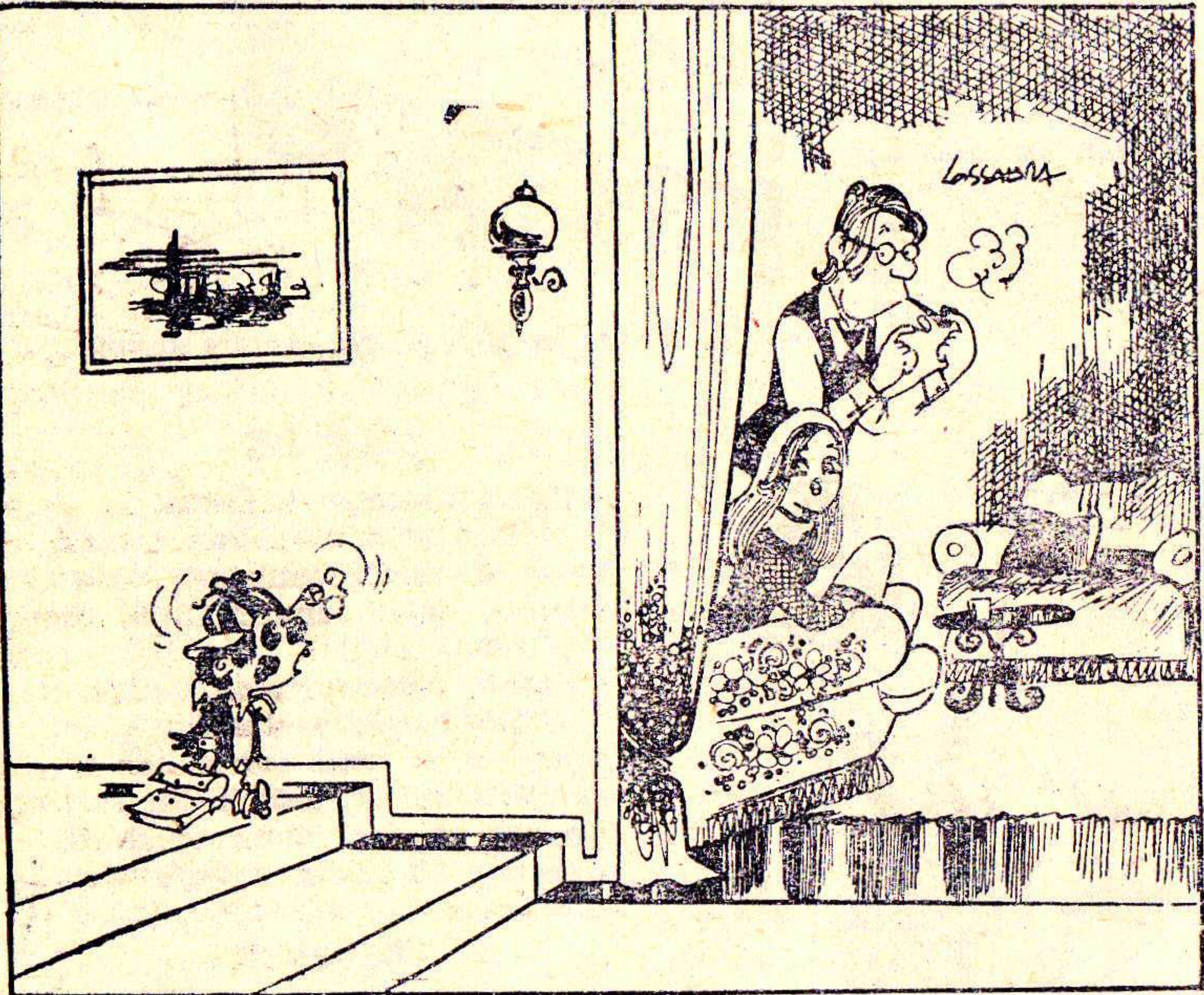
Dünya Karikatürleri

- SUÇLU ANNESİ... "ARSLANIM BENİM!"
DİYE DİYE ŞİMARTTI ÇOCUĞU!

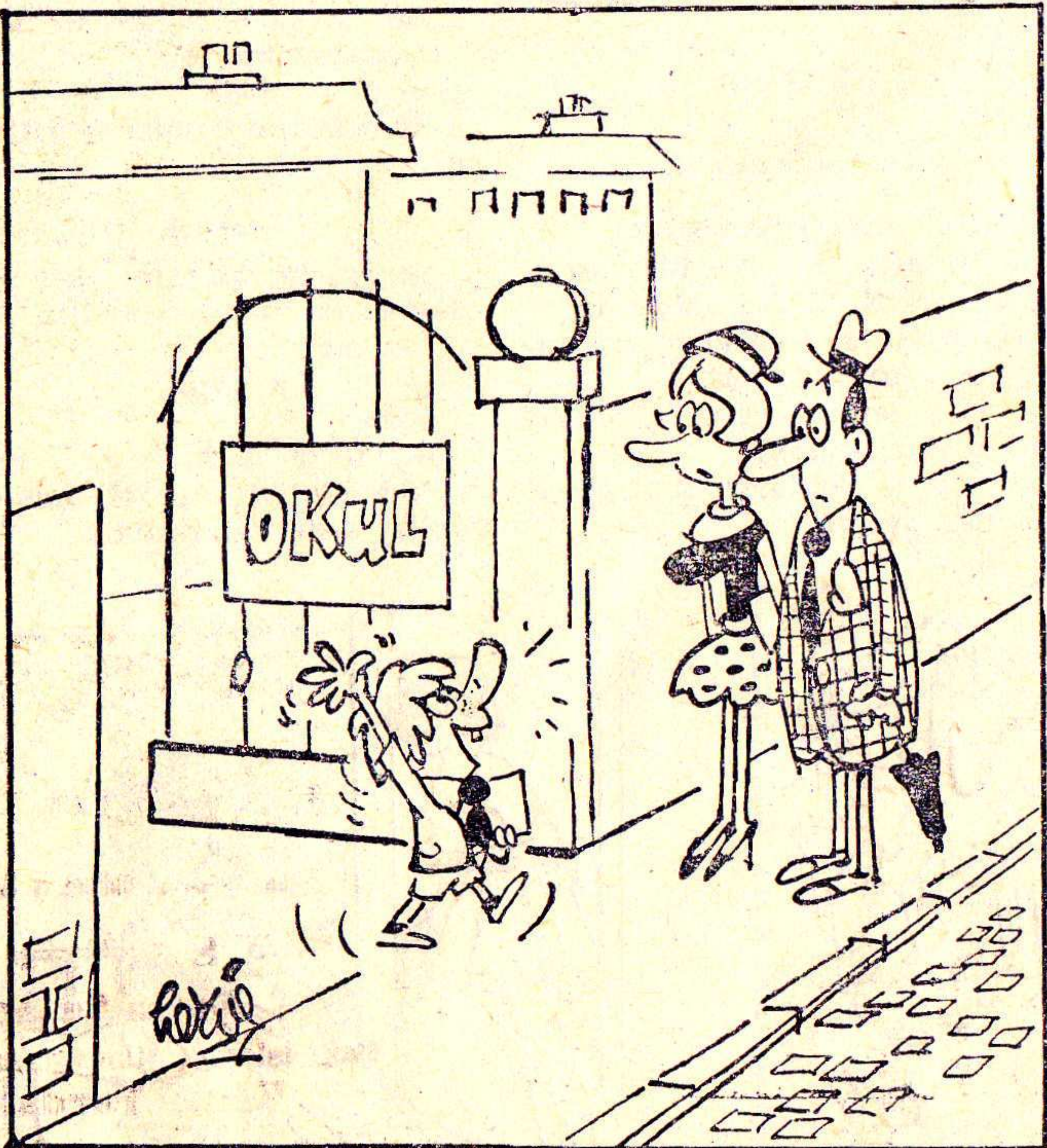
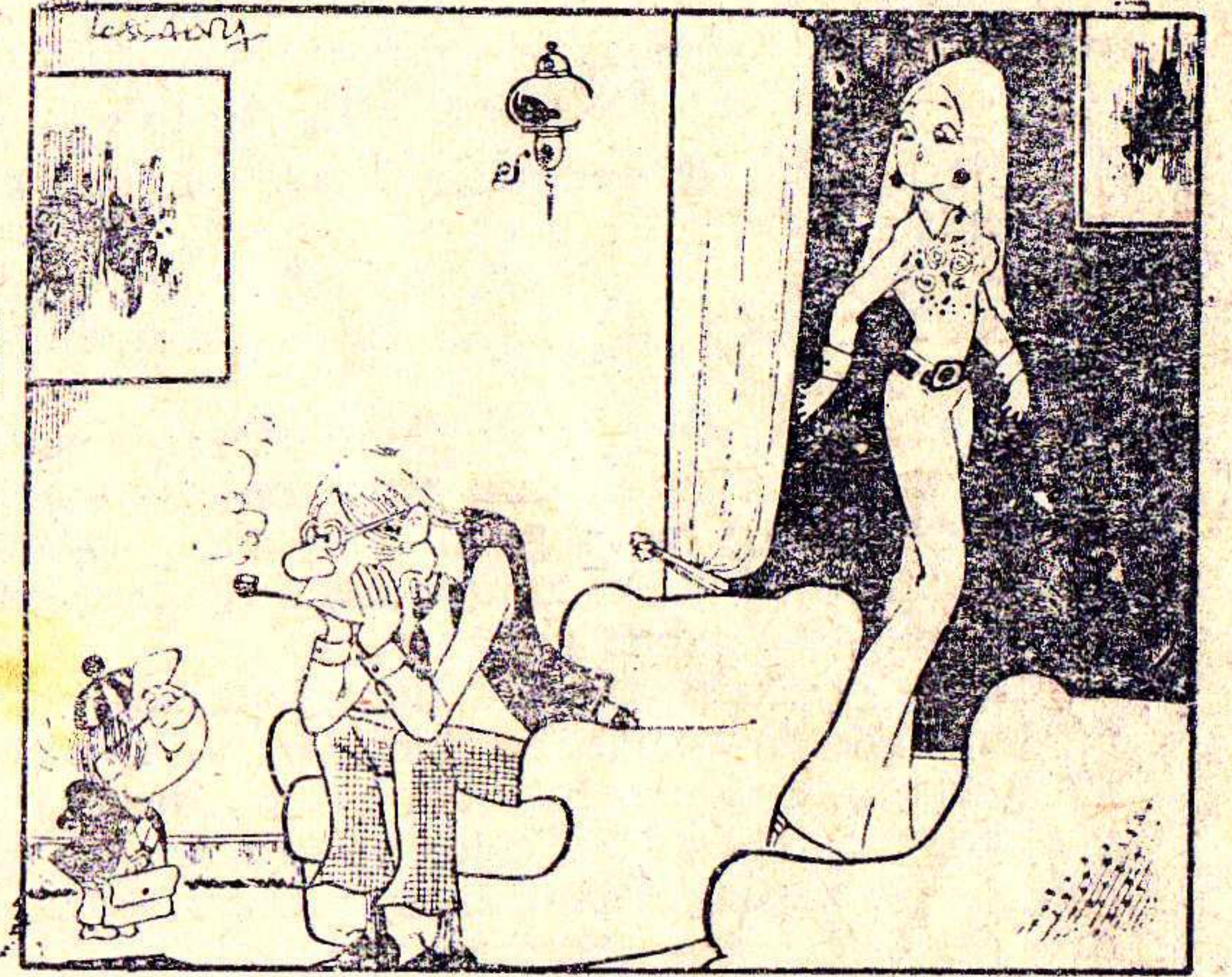

"YERİN KULAĞI VAR!"
DEMEDİN Mİ?
ONU ARIYORUZ İŞTE!

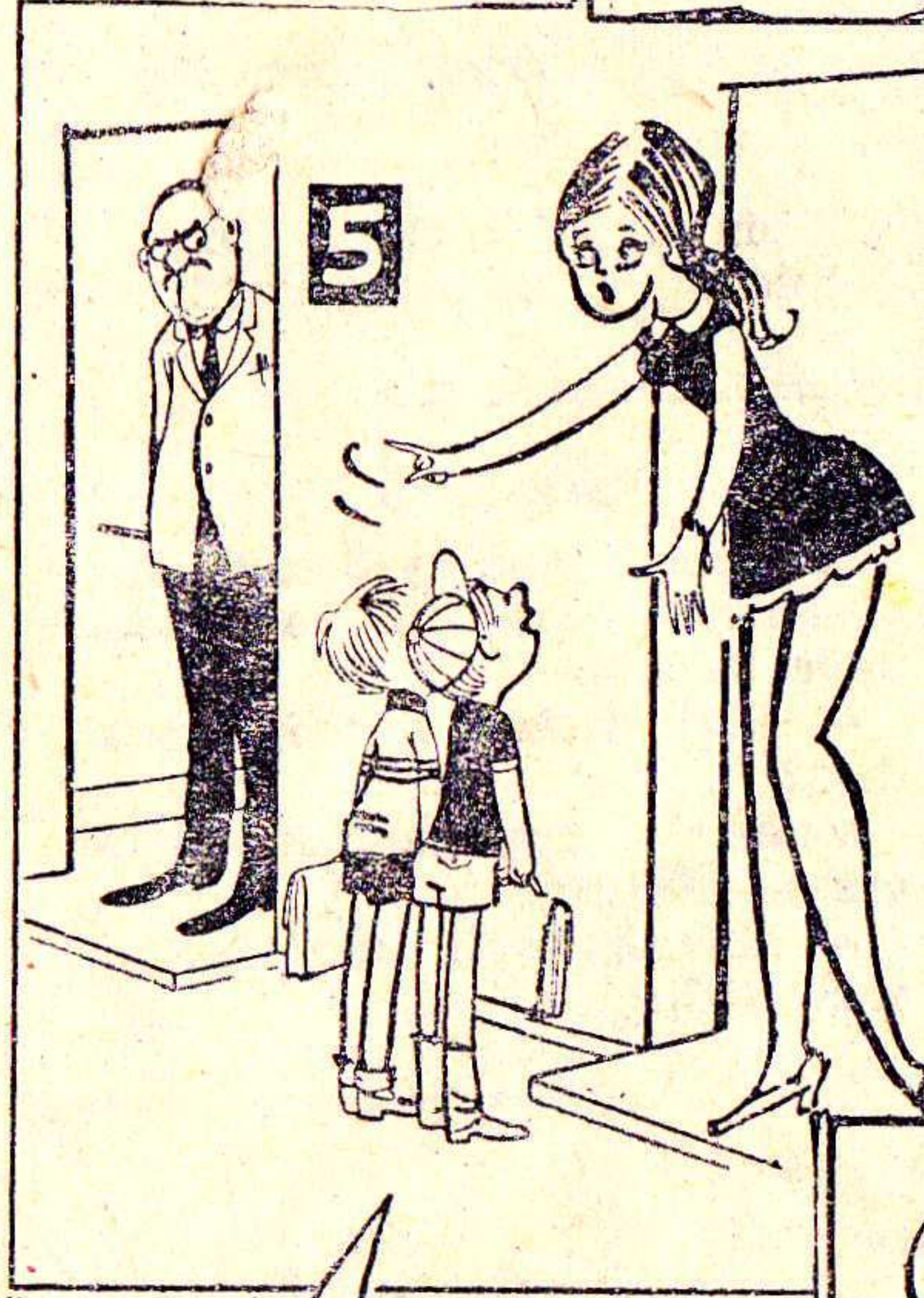

- ÇOK ÜZGÜNÜM, SEÇİMİ KAYBETTİM..
SINIF MÜMESSİLİ SEÇİMİNİ!...

BUGÜN
OKULDA
NE Mİ
ÖĞRENDİM?
ÖĞRETMENİN
ÜÇ AYLIK
GEBE
OLDUĞUNU!

- BU GÜN PEKİYİ ALDIM. ÖĞRETMEN: (PEKİYİ) DEDİ.
OTUR YERİNE, BİR DAHA GEÇ KALMA!...

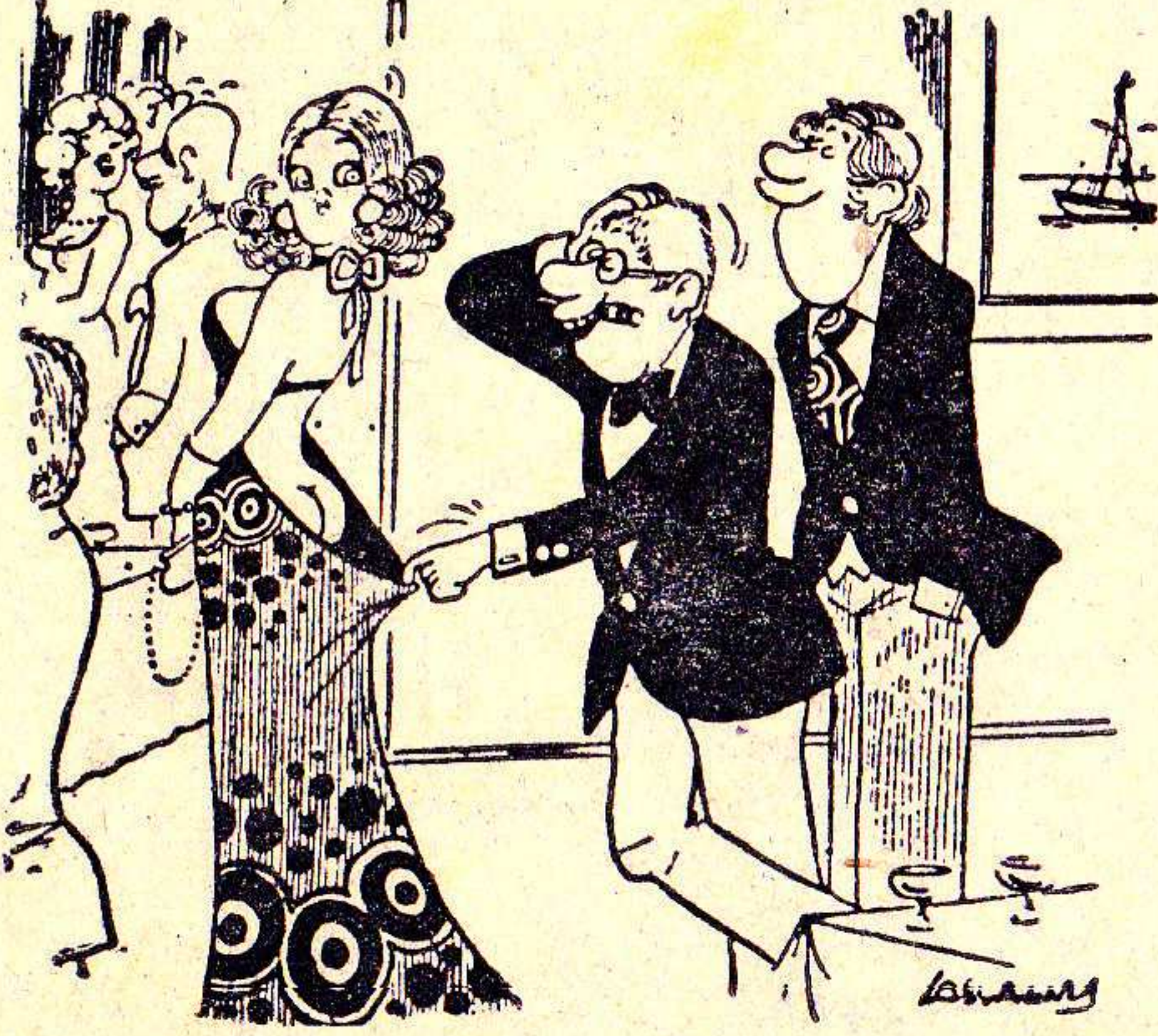
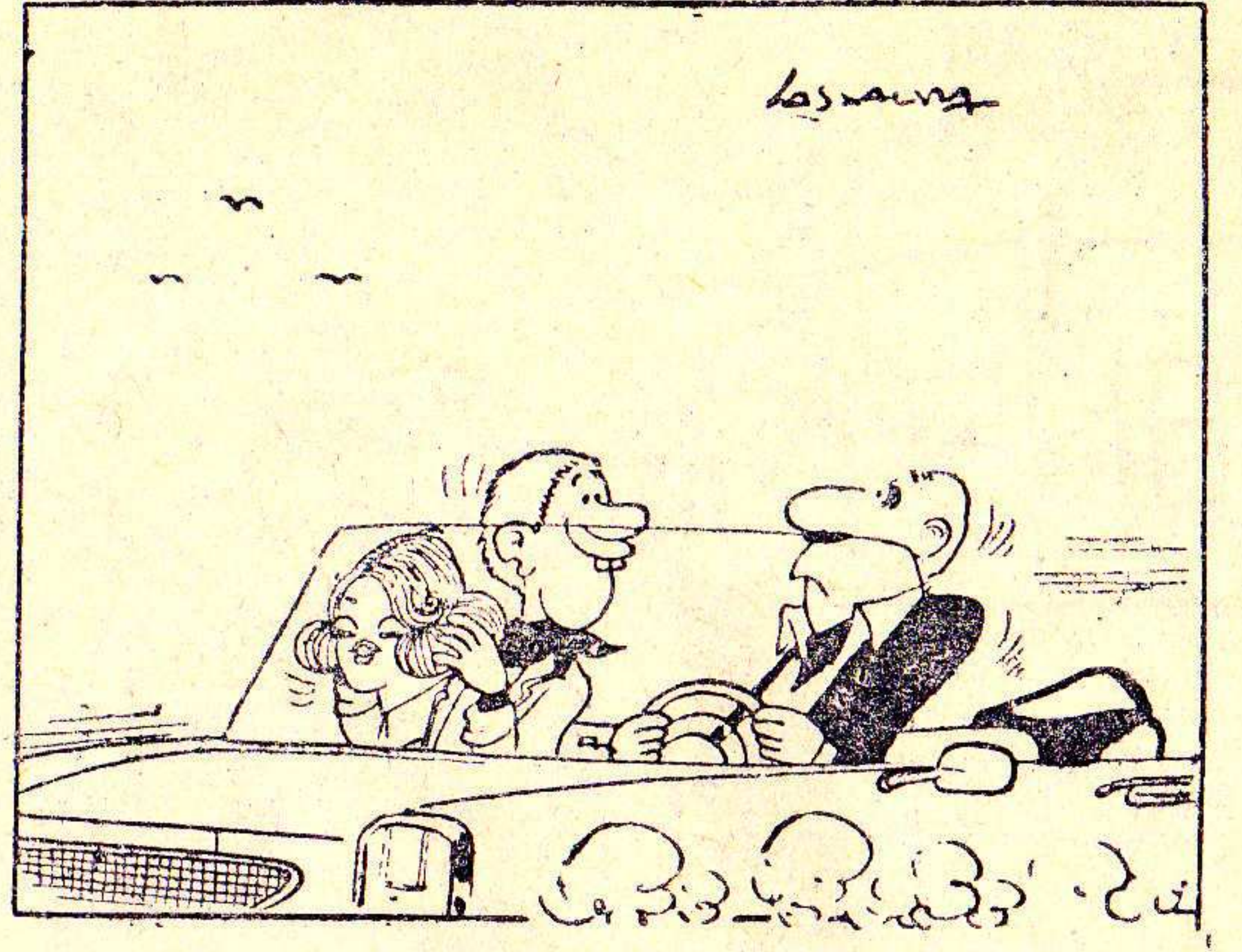
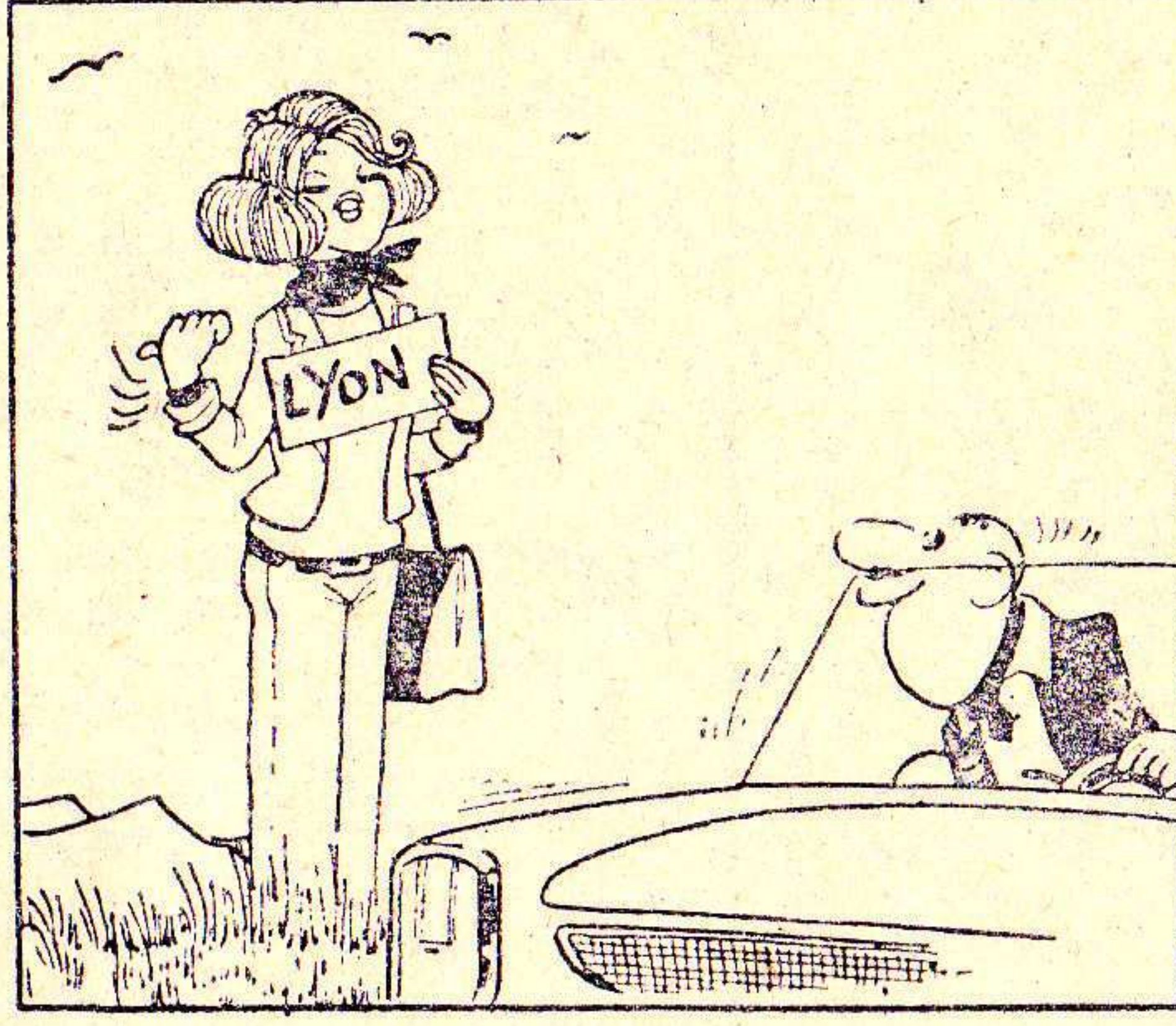
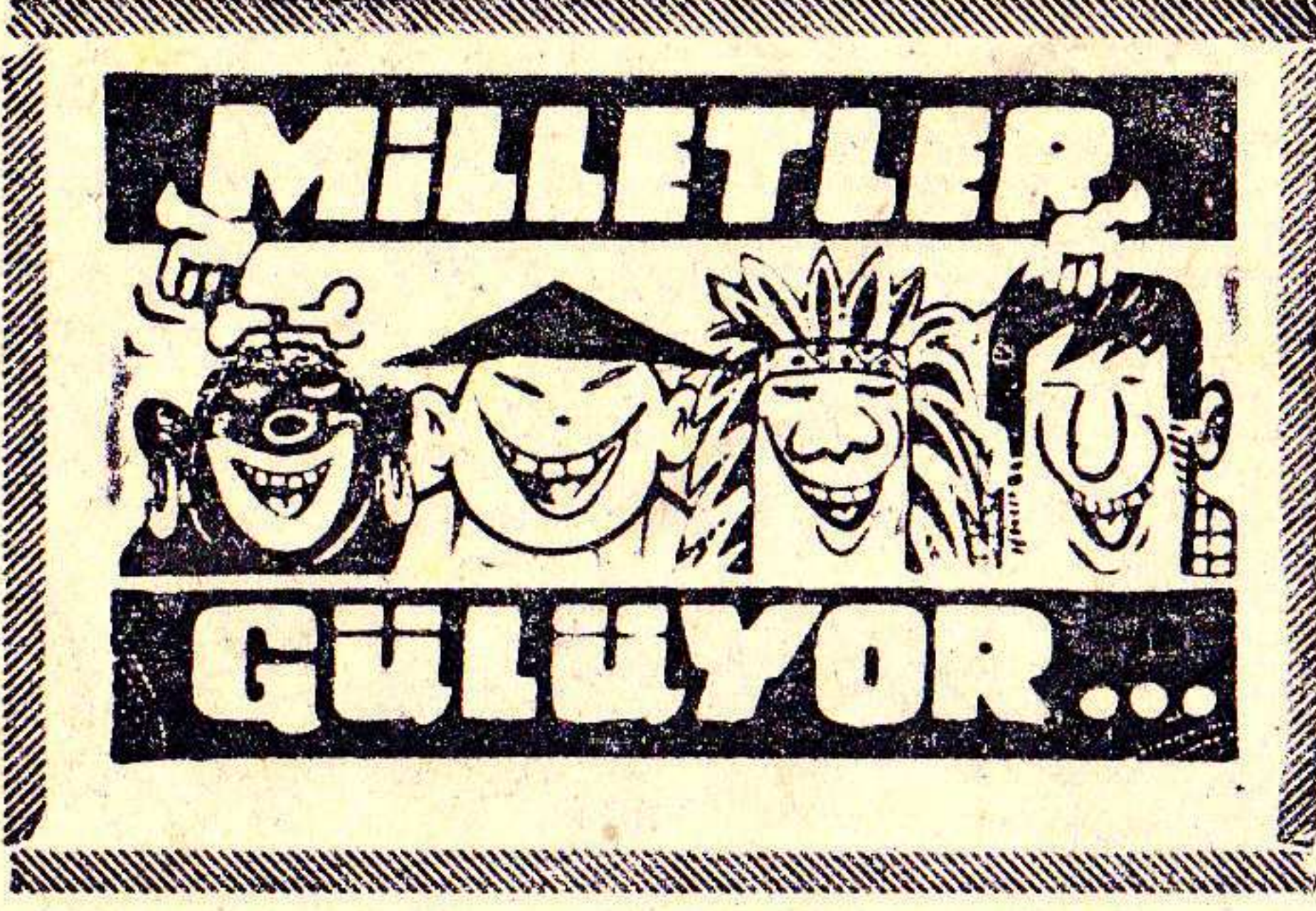

BABAMA
VERİYORUM.
BABAM,
SENİN
ANLAYACAĞIN,
TOPTANCIDIR!

- Aaaa... SİZ
SINIFTA MI
KALDINIZ?...
NE OLURDU
ÖĞRETMENİM
SİZ DE BEŞE
GEÇSEYDİNİZ
BİZİM GİBİ
ÇALIŞIP!

BİRİKTİRDİĞİN
HARÇLIĞI
NE
YAPIYORSUN
ARKADAŞ?

— Aman, tut beni... Yoksa baştan çıkıyorum!..

Yazısız

Benzinsiz yürüyüş

Tatilden dönüşte, iki arkadaş araba kullanmaktaki başarılarını birbirlerine anlatıyorlardı. Biri:

— Belki inanmayacaksın ama, dedi, bir gün bir damla benzin harcamayarak onbeş kilometre katettim.

Diğeri cevap verdi:

— Neden inanmayayım... Yokuş aşağı bir yolda ilerlemişsindir!..

— Hiç de değil. Dümdüz bir yoldaydım.

Sonra, arkadaşının inanmayan bakışlarla kendisine baktığını görünce:

— Arıza yapmıştı araba, diye ekledi. Ve arabayı karım itiyordu.

— Nasıl, bu yaz güneşte iyi yanmış mıyım?..

Kekemelik ve seks

Bir kekeme, durumundan büyük bir üzüntü duyuyordu, doktora gitti:

— Ço... ço... çok fena, du... du... durumdayım... do... do... doktor. Şu... şu... şu... keke... me... melikten... na... nasıl... ku... ku... kurtulsam?

— Merak etmeyin sizi şimdi muayene edeceğim, dedi.

Ve hastasını uzun uzun muayene ettikten sonra ona:

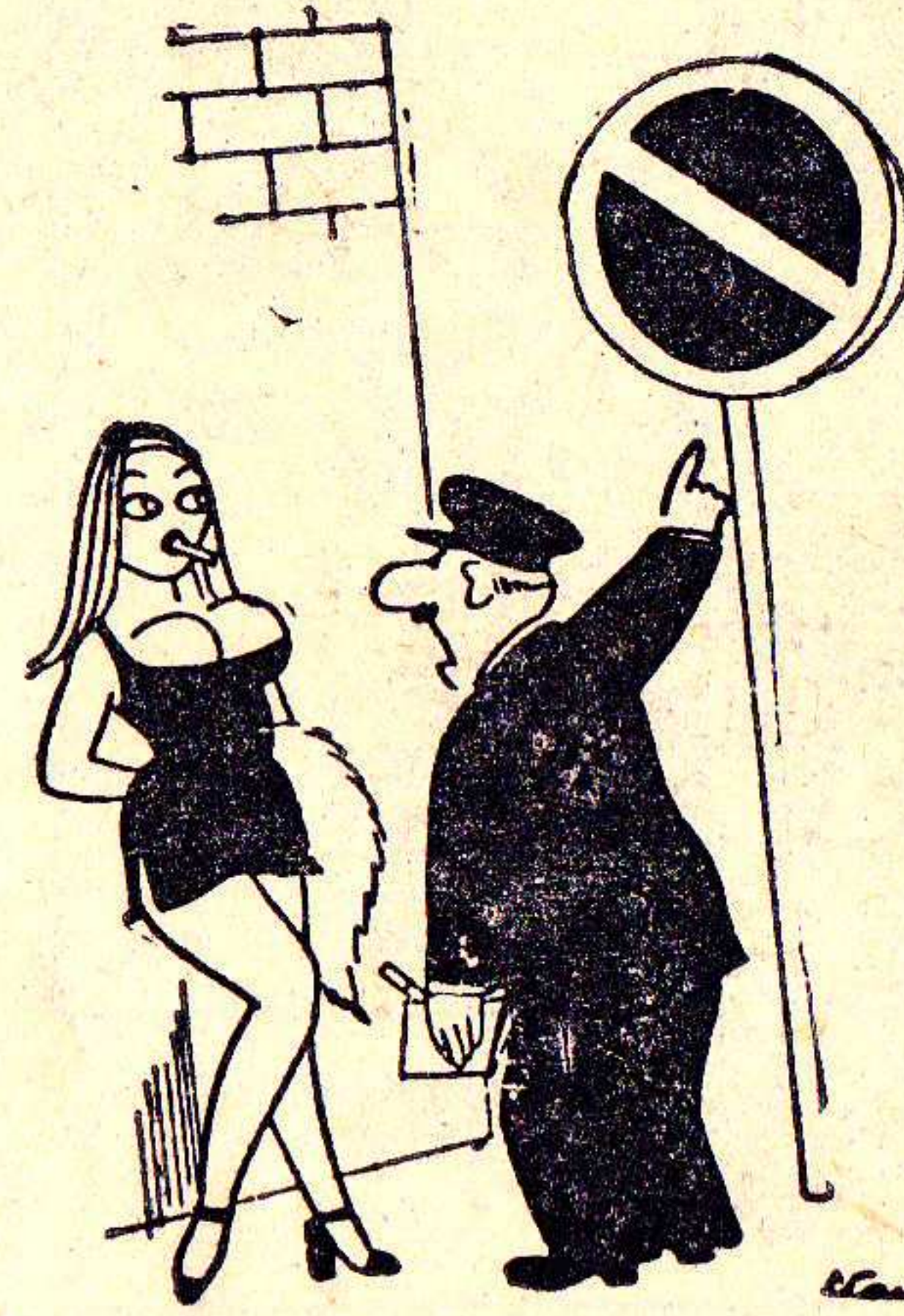
— Çok ilginç hastalığınız var, dedi. Seksüel faaliyetleriniz dilinizi etkiliyor. Tek kurtuluş çareniz var bu dersten, ufak bir ameliyatla hadım olmanız gerek.

Hasta düşündü, taşındı. Bu hiç de hoş bir tedavi şekli değil ama, arkadaşlarının alaylarından ve iş hayatında karşılaştığı zorluklardan öylesine bıkmıştı ki, ameliyata razı oldu. Ameliyattan sonra derhal dili düzeldi ve herkes gibi normal bir şekilde konuşmaya başladı. Fakat iki ay sonra durumu tahammül edilemez hale geldi. Yeniden doktora koştu:

— Doktor, dedi, benden kestiğiniz şeyi yapıştırınız yerine. Kekeme olmaya razıyım.

Doktor başını salladı:

— İm... im... imkânsız... bi... bi... bir şey... bu. O... o... pa... parça... ba... ba... başkasına aşı... aşılandı, yapı... yapıştırıldı... bile!..

Yazısız

Yediklerimiz

Adamın biri, arkadaşına:

— Bir dergide ilginç bir yazı okudum, dedi. Biliyor musun, yediklerimizin sadece üçte biri yaşamamızı sağlıyormuş.

— Hay şeytan! Peki üçte ikisi ne işe yarıyormuş?

— Sadece doktorların yaşamalarını sağlıyormuş.

Karşılık

Erkek hiddetle, karısına:

— Dün seni sinemada bir erkekle beraber görmüşler!.. diye bağırdı. Söyle kimdi? Öldürecekim yoksa seni!..

Kadın, umursamadan güldü:

— Hiç öyle şey olur mu şekerim?... Hani senin her zaman ormanda beraber gezdiğin bir sarışın var ya, işte onun kocasıydı sinemada beraber olduğum erkek!

Taşbebek

Bir horoz, kümesini teftiş ediyordu. Porselen bir yumurta görünce hiddetle bağırdı:

— Kim yaptı bunu?

Bir tavuk sıkılgan bir tavırla yanına yaklaşarak:

— Ben, dedi. Canım öylesine çok bebekle oynamak istemişti ki...

Saat gibi

Saatçi, kızına talip olan adamdan fazla başlık istemişti. Adam itiraz etti:

— Bu çok para!

Saatçi:

— Hayır dedi, hayır, hiç de çok değil. Kızım güzel, tahsilli ve onbeş sene garantilidir.

Beş var!

Akıl hastanesinde bir deli, arkadaşına sordu:

— Saat kaç?

— Beş var, diye arkadaşı cevap verdi.

— Kaça beş var?

— Bilmem. Saatin küçük akrebi kaybolmuş.

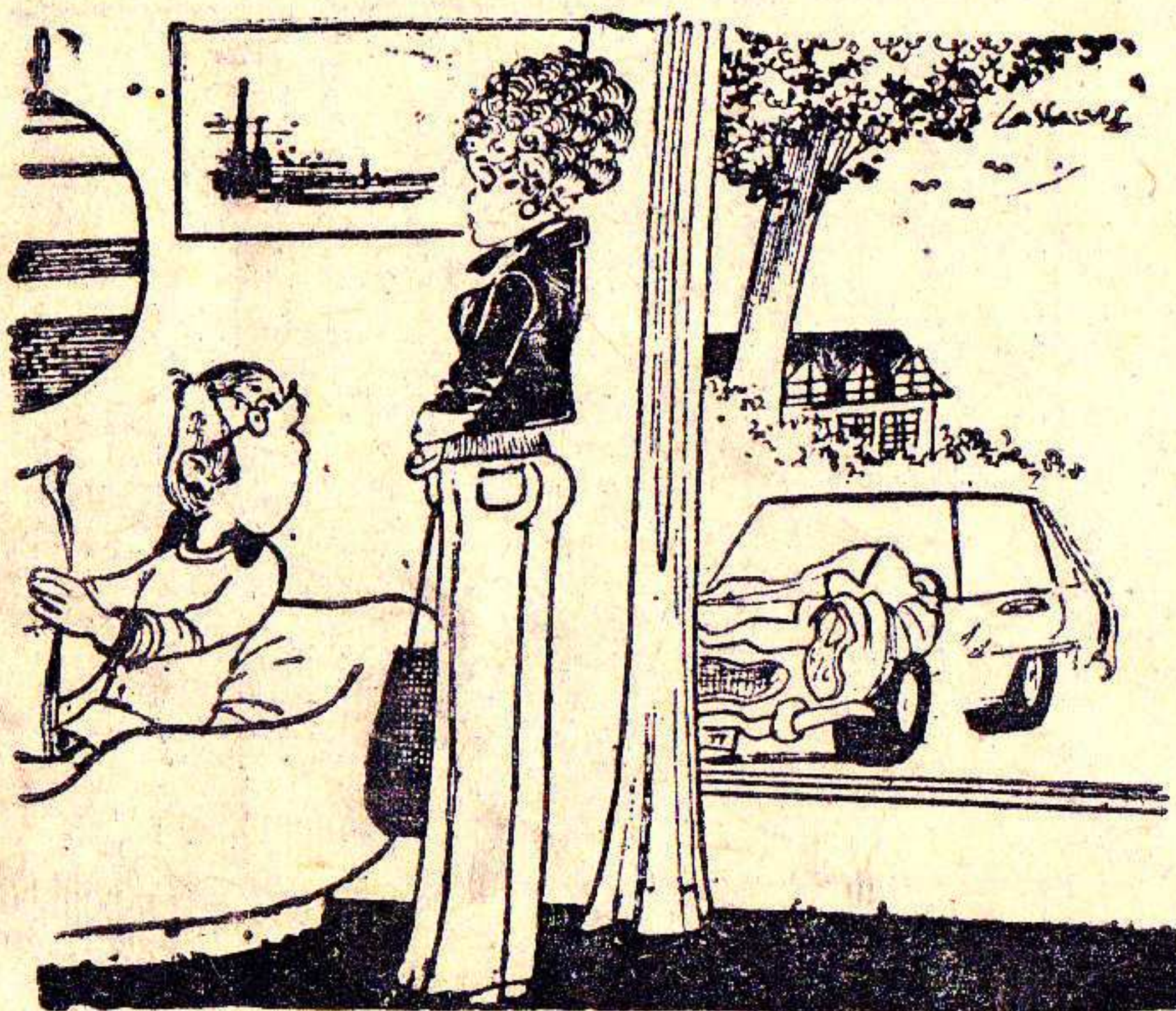
Suçüstü

Karısını kendi yatağında bir yabancıyla yakalayan koca, hiddetle bağırdı:

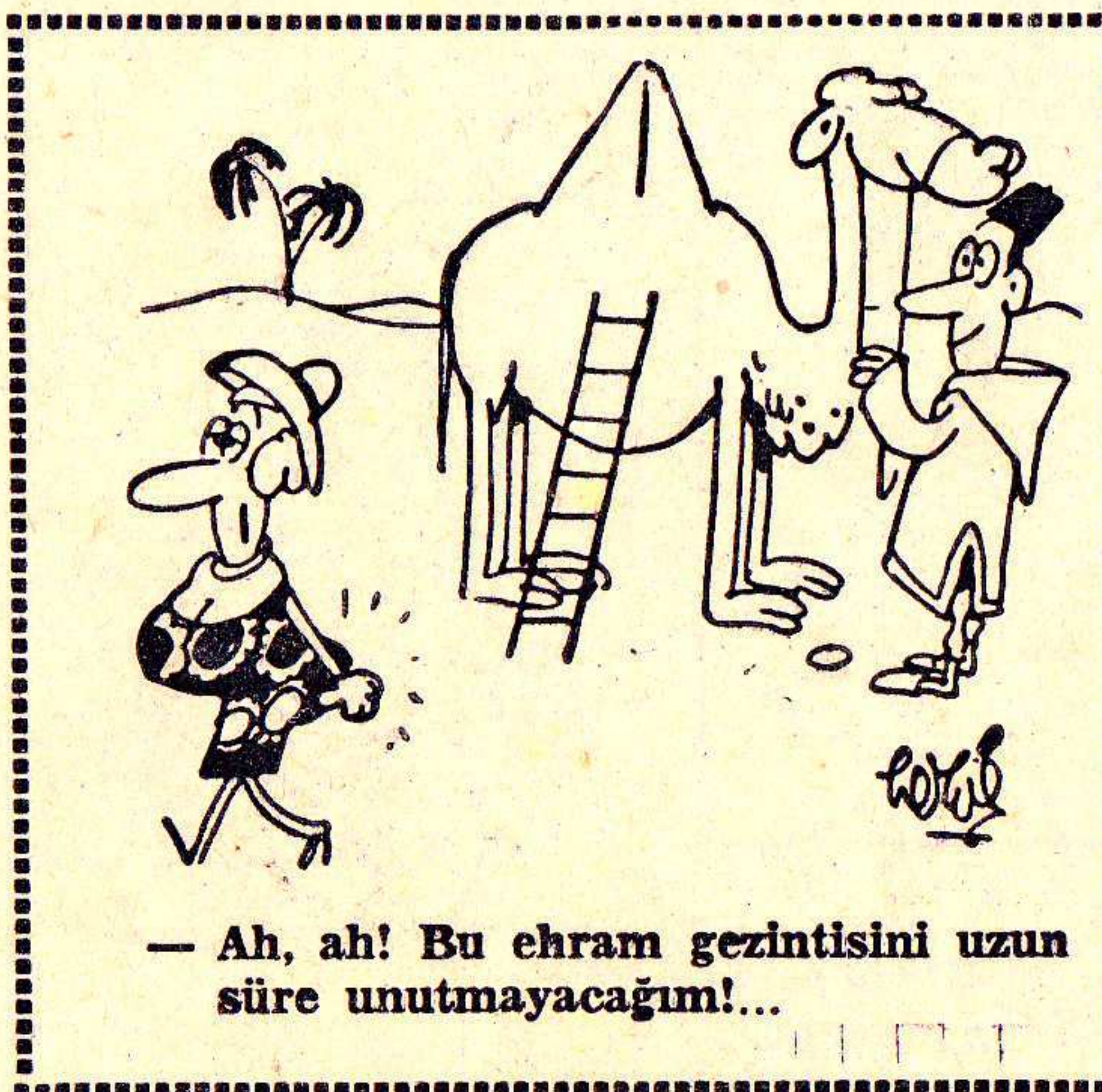
— Rezil kadın! Kimdir bu adam?

Vefasız kadın, yanında yatan erkeğe Jönerek:

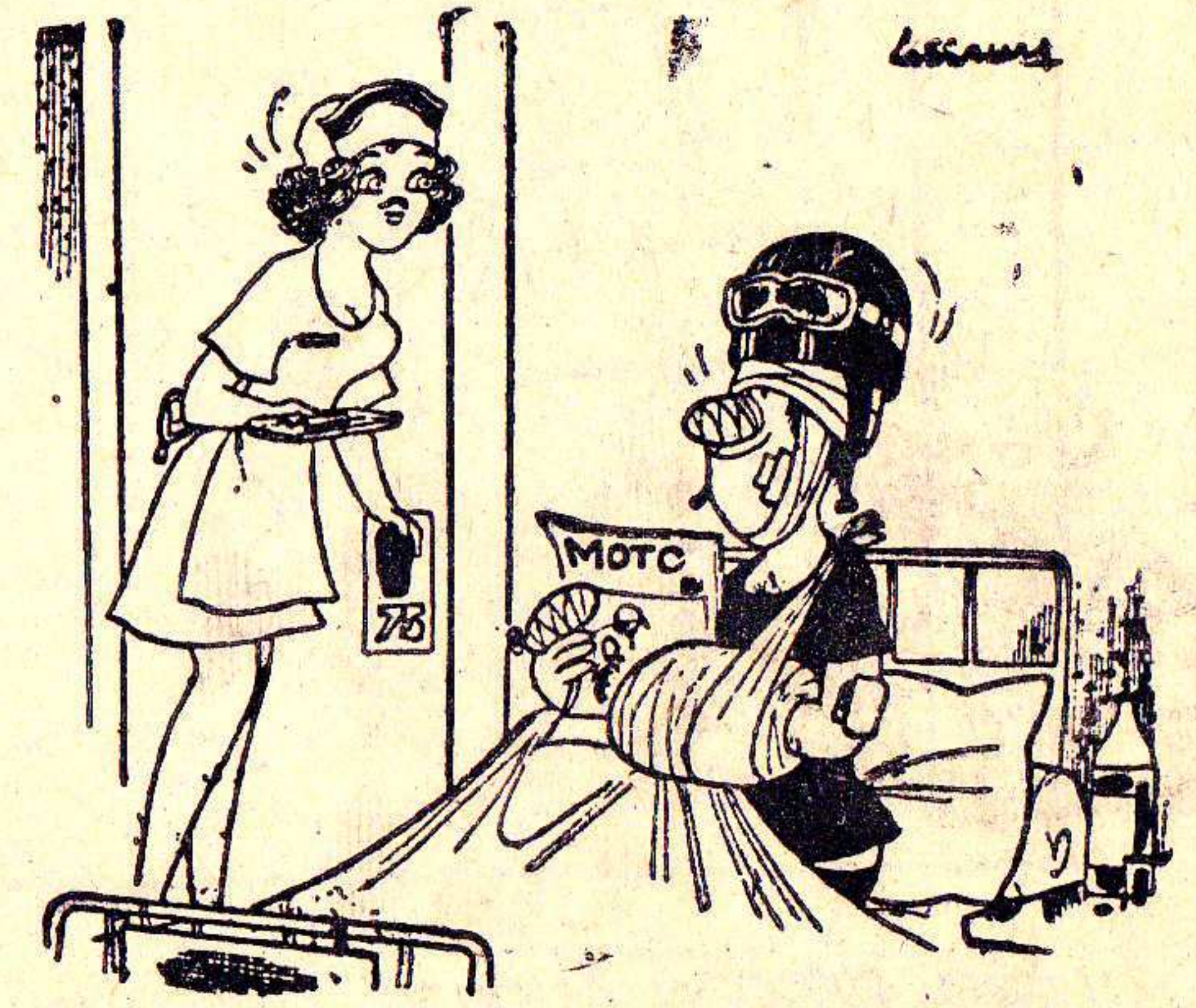
— Kocam haklı, dedi. Adınız nedir sizin?...

— Yıldız falımda «bugün otomobil kullanmayın» diyordu... Doğruymuş!..

— Ah, ah! Bu ehram gezintisini uzun süre unutmayacağım!..

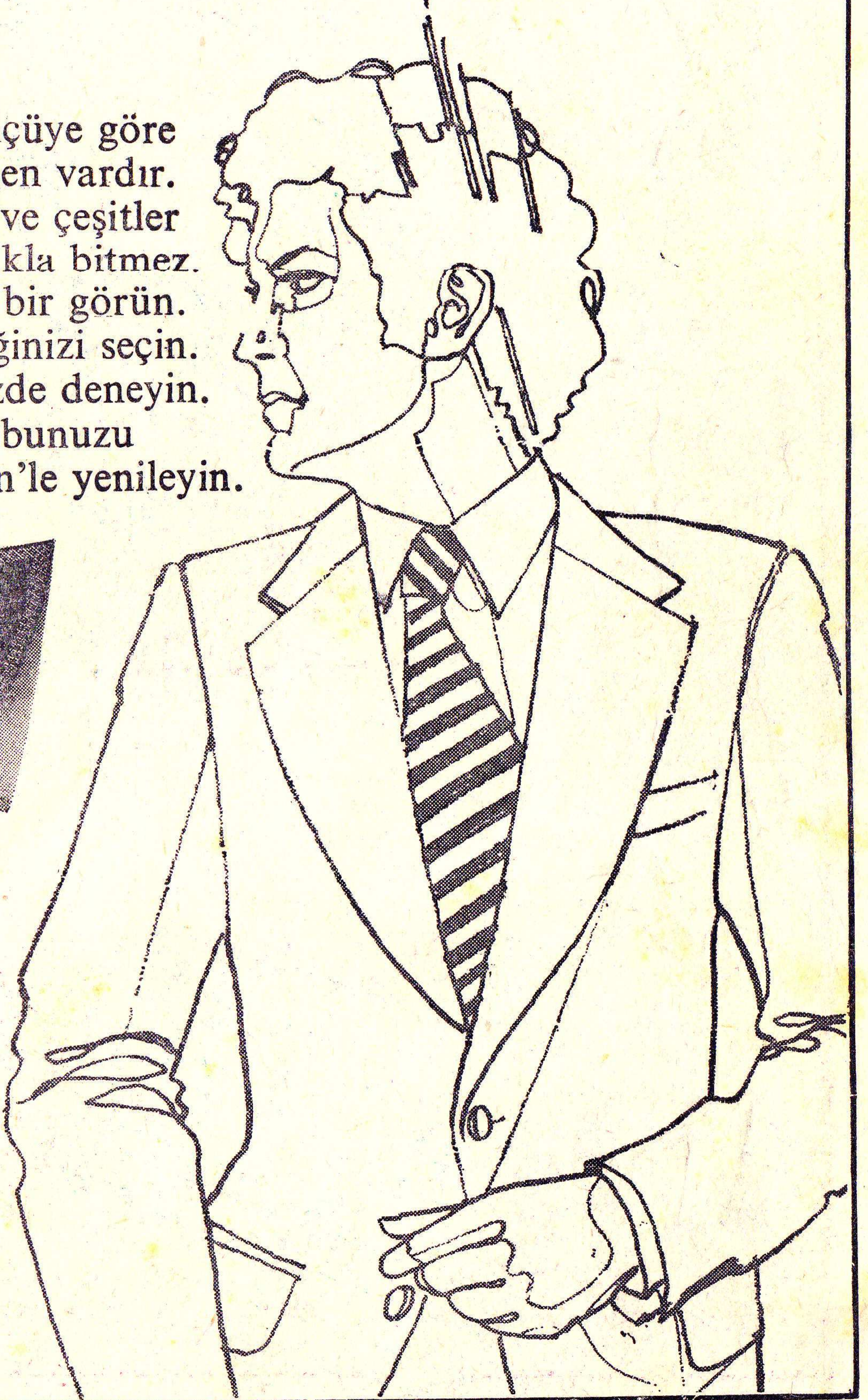
— Aaa!.. «Can çıkar, huy çıkmaz» dememişler boşuna!..

Sizin için de bir Beymen var.

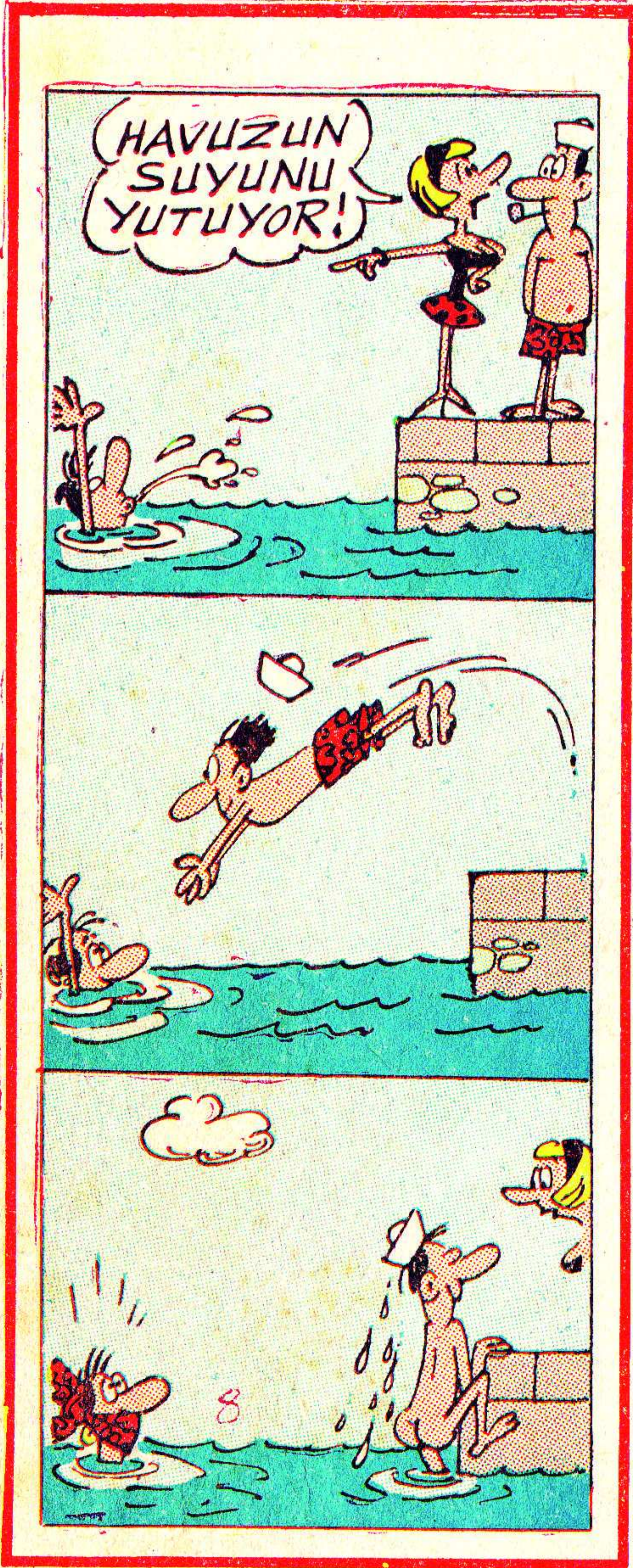
Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

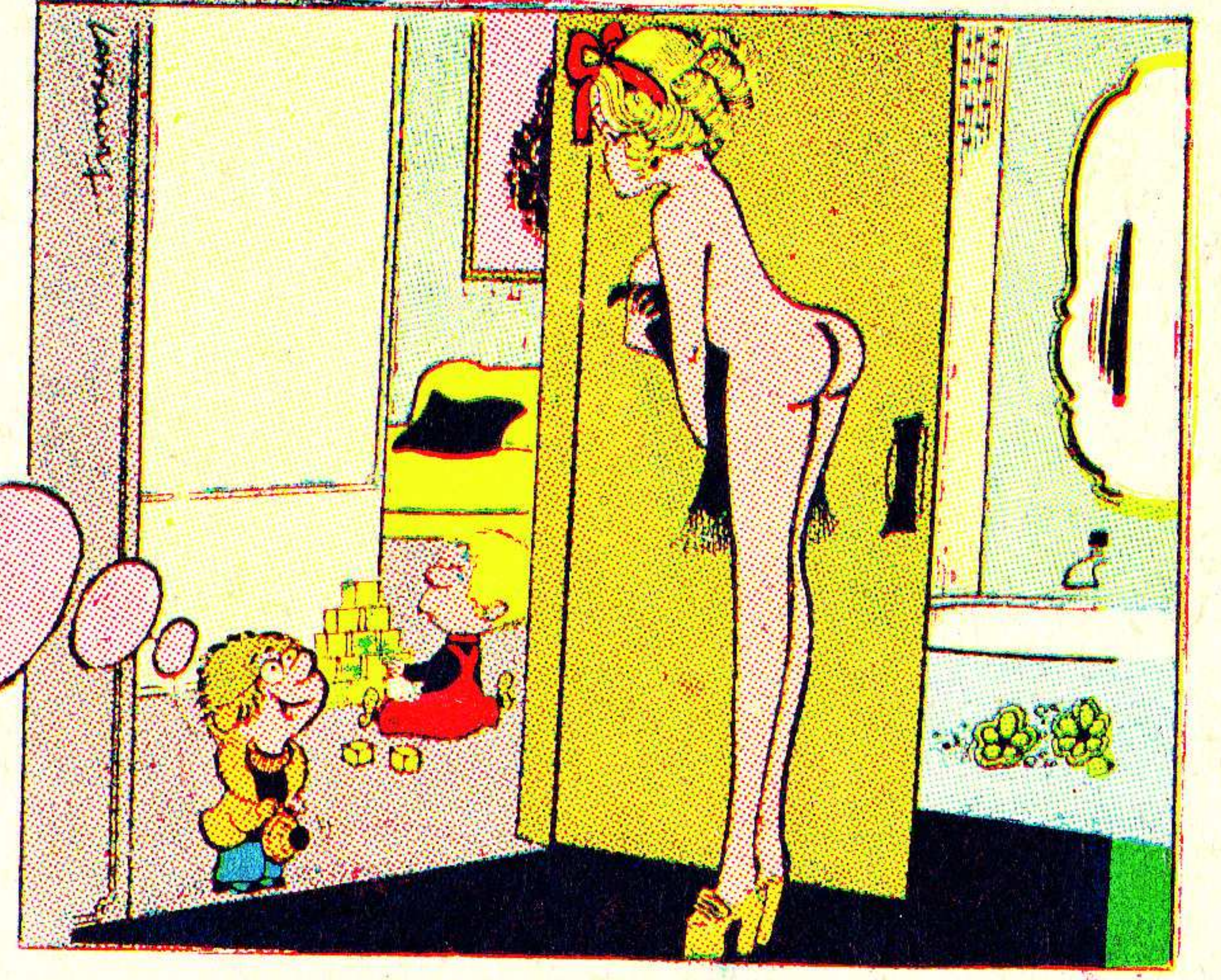
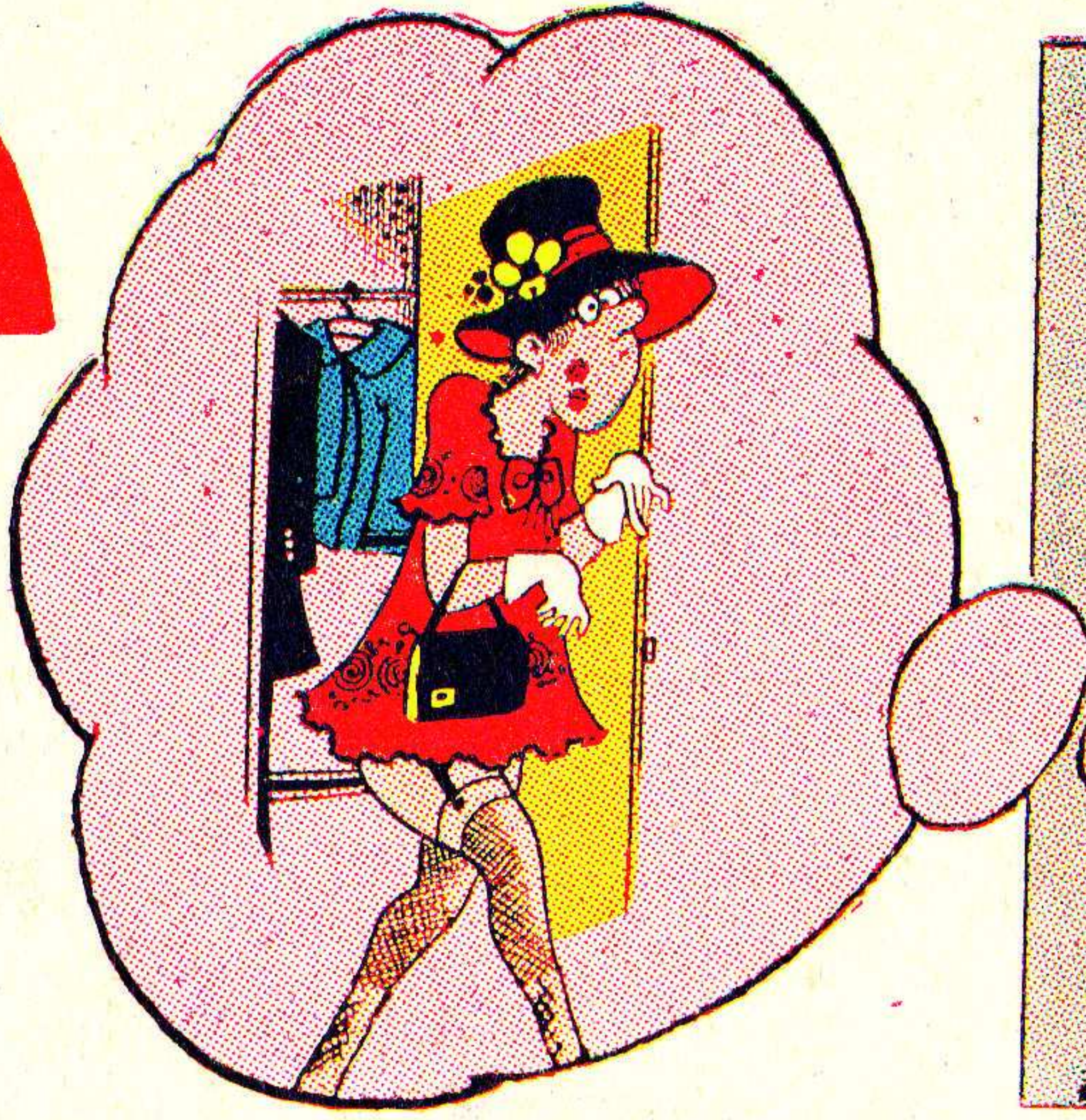
"Seçkinlerin giyimi"

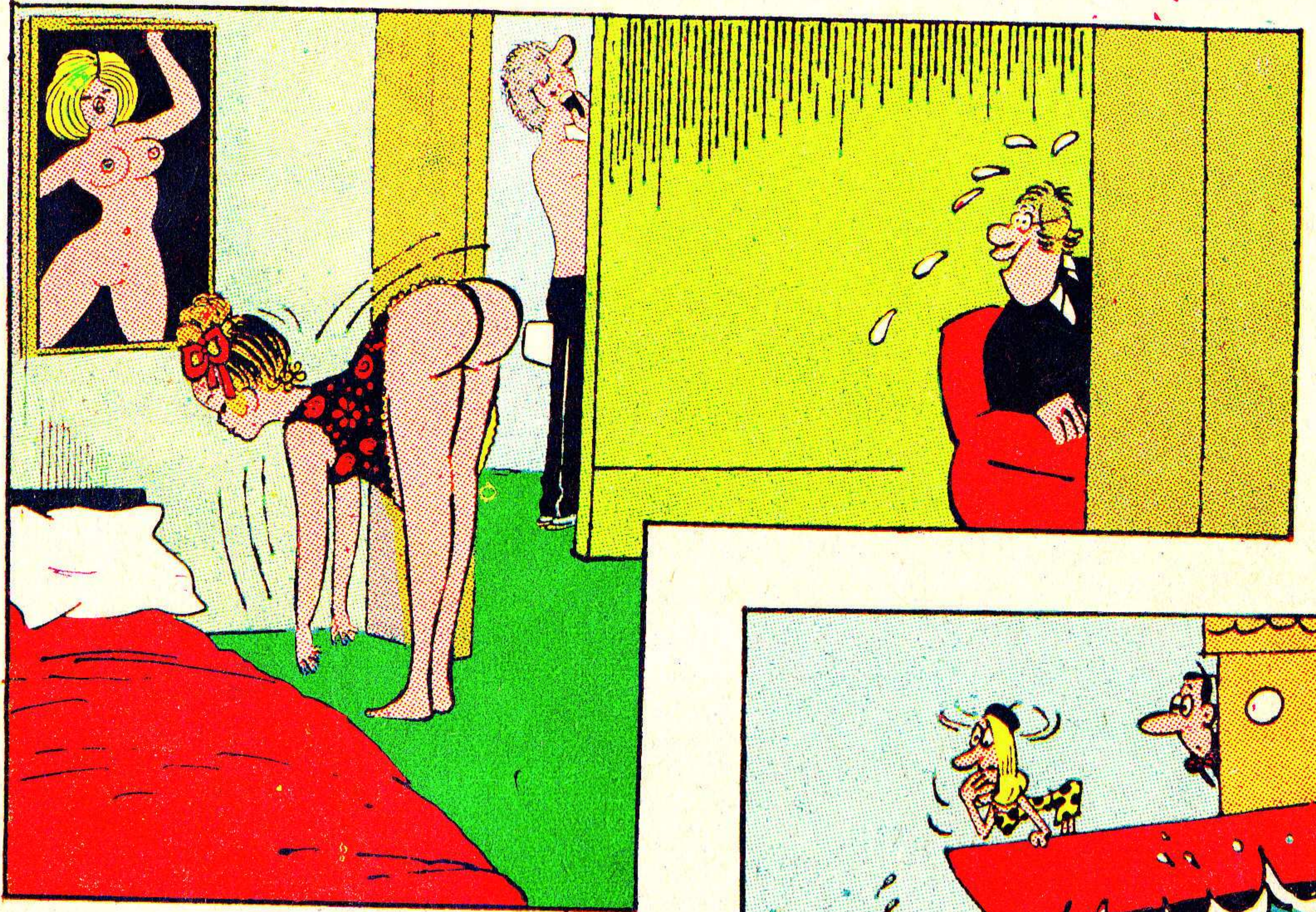
Akbaba

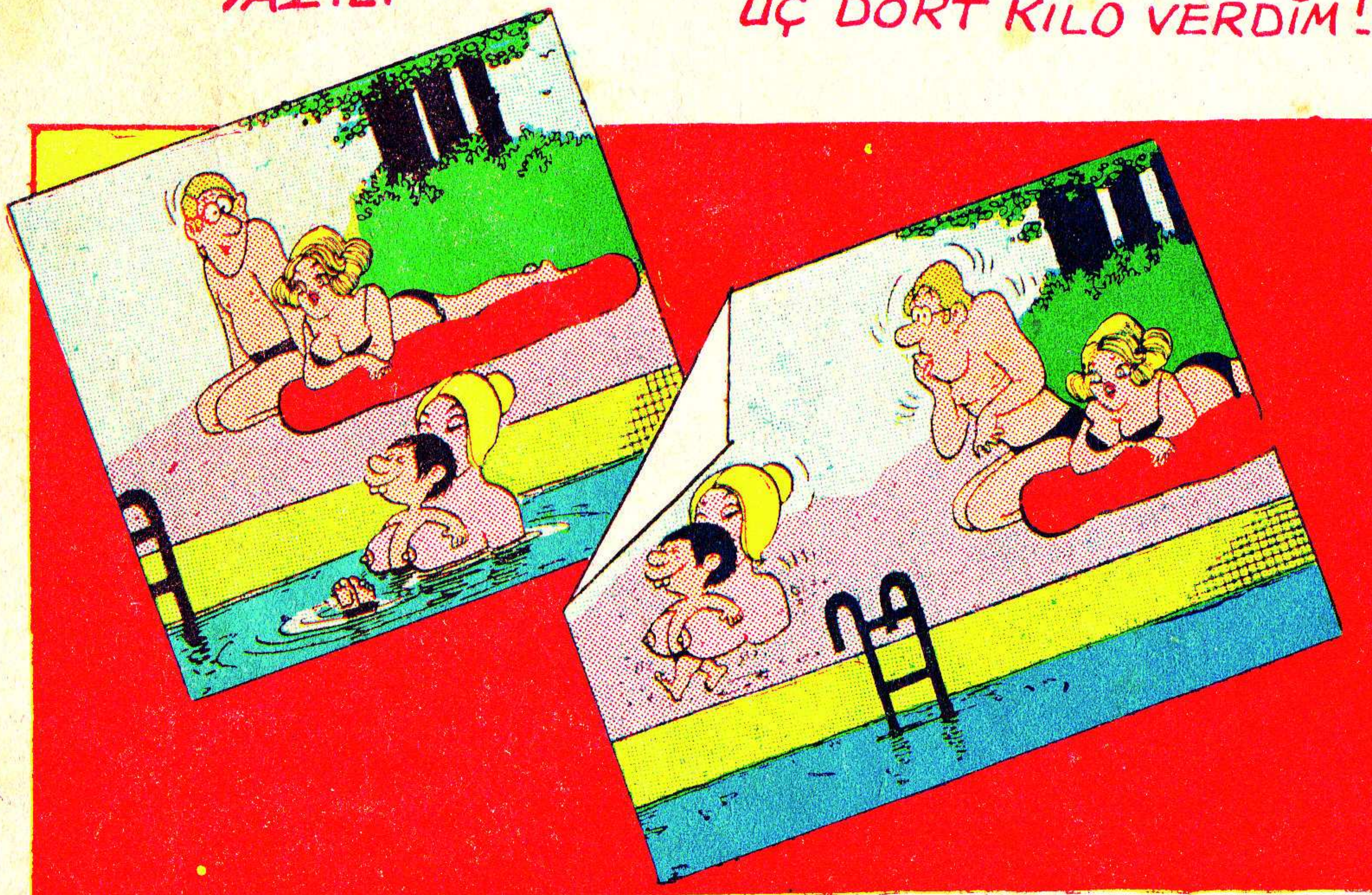
YAZILI

— ANNELERİMİZİ DEĞİŞELİM Mİ ARKADAŞ?

— BEN SAVUNAYA
GİTMekten VAZGEÇTİM
ARKADAŞ...
BURADA EN AZINDAN
ÜÇ DÖRT KİLO VERDİM!

YAZISIZ

YAZILI